

அலர்மேல் மங்காஸமேத
ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நாதன் நல்கிய நல்வழி

ப்ரபத்தி-ப்ரபந்த-புன: ப்ராப்தி

ஸ்ரீமந்நாத-யாமுன-யதீந்த்ராதி பூர்வாசார்ய வைபவம்

ஸ்ரீ விஷ்ணு பாரம்ய வைஷ்ணவ ஸம்ருத்தி

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய—
ஸ்ரீ ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகன் திருவடியான
கூடலூர் விளாங்குப்பம் திருமலை கடடம்
ஸ்ரீரங்கஸ்வாமி—தாததாஸனால் முன்னோர்கள்
க்ரந்தங்களின் ஆதாரத்தின்மேல் தொகுக்கப்பட்டது

Published By

Visishtadvaita Pracharini Sabha (Regd.)

7, NATHAMUNI STREET, T'NAGAR
MADRAS-17

1971] [Price Rs 2-00

அநுபந்தங்கள்

PUBLISHER'S NOTE

Our Sabha has as its main objective the elucidation and propagation of Sri Visishtadvaita philosophy, a system of thought that reconciles and explains all apparent contradictions in our authoritative scriptures It is indeed a synthesis of all the philosophic thought of our Acharyas covering all aspects of Human consciousness welded into a system for our guidance in this life and for our salvation, thereafter.

This book-let is one which affords an insight into its basic tenets and opens a window towards the sources and deep traditions of that system of thought and the lives and precepts of our basic primary Acharyas who had laid down its fundamentals We offer this to our members in the expectation that it will activate them to further reading of the more elaborate books on our Sampradaya and Siddhanta And if it does that, the author and our Sabha will feel gratified

As you all know our Sabha started functioning in 1959 and has been fortunate in having the support and guidance of the leading lights among those that accept this school of thought Shri G R, the author, is a founder Vice-President of our Sabha and one who has been actively associated with it continously from its formation and has in its formative period worked along with the founder President, the Late Sri K Bhashyam who, after a hectic political career of sacrifice for the

sake of our motner land, devoted the last decade of hıs lıfe to the more fruıtful study and spread of our system of thought In thıs he had the guıdance of Shrı Abhınava-Desıka Srı Uttamur Veeraraghavacharya Swamıgal

Sır S Varadacharya, Sır V T Krıshnamacharıar, Srı M Ananthasayanam Iyengar and many others have in the past done much to make the Sabha what ıt ıs today It has now on ıts rolls 784 members ın 60 centres ın Indıa and 2 centres over-seas

The late Sır Varadacharya was our last Presıdent and he guıded our actıvıtıes tıll hıs demıse We have now as our Presıdent, Srı M Sudarsanam Iyengar well known for hıs attachment to our relıgıon, hıs love of Sanskrıt and hıs concrete contrıbutıons to all worthy causes

We offer thıs book-let to our members as a small contrıbutıon from one who had led a lıfe lıke any of us wıth all ıts worrıes and troubles and has even when ın actıve servıce maıntaıned our tradıtıons and ın the evenıng of hıs lıfe after retırement, devoted hımself wıth a sense of mıssıon to the work of our Sabha ın spreadıng the message of our Acharyas

Sd V S JAGANNATHAN
Joınt Secretary

Sd. S PARTHASARATHI AYYANGAR,
Secretary

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமந்நாத முனயே நம

ஸ்ரீ உ வே அபிநவதேசிக
உததமூா வீரராகவாசாரியர் ஸ்வாமி

முன்னுரை

நூலாசிரியரின பரிசயம்

ஸ்ரீ விஷ்ணுபாரம்யமும் சடமர்ஷண வம்ச மஹத்துவ மும தெளிவாமபடி ஸ்ரீ உ வே கூடலூா விளாஙகுபபம் ரஙகஸவாமி ஐயஙகார் எனற தாதாசாாய ஸவாமி எழுதிய ஸ்ரீ நாதன நலகிய நலவழி எனகிற இநத நூலே நன்கு படிததேன்

பிரமனின் புதராகளான அத்ரி, பிருகு வஸிஷ்டர், அங்கிரஸ முதலான மகாஷிகள் விஷ்ணு பாரமயததைத் தெளிநதிருந்ததறகுத தககவாறு அவாகள ஸந்ததிகளும் வைஷணவர்களாகவே விளஙகினர் அதரி மூலமாக விஷ்ணுவின அமசமாகதத தததாத்ரேயர் அவதரிததார் பருகுவின வைஷணவத்வம புராணஙகளிலே மிகவும் பரஸிததம அவவமசத்திய வாலமீகி மஹாஷியருளிய ஸ்ரீமத ராமாயணம அவவமசத்தாரின் தத்துவ ஞானச் சிறபபை வெளிபபடுததும இநத வம்சமே ஸ்ரீவதஸ வமச மாகிறது வஸிஷடா ஸநததி சகதி, பராசரர், வயாஸர் சுகர் என்ற கரமததிலிருபபது எலலோரும் அறிநததே அங்கிரஸ வமசத்திய சடமாஷண மகர்ஷியின ஸந்ததி யிலே தோன்றியவாகளே விசிஷடாத்வைத ஸித்தாநத மென்று இபபோது பரவியுள்ள ஸித்தாந்தத்திறகு பாதரா யண போதாயண பரஹமநநதயாதிகளுக்குப—பிறகு பரதம பரவாத்தகராஞாகளென்று இந்த ஸந்ததிககு ஏறறம் இந்த ஸந்ததியின பெருமையே இஙகே பழைய க்ரநதஙகளை ஆதாரமாக்கிச் சுருககமாக வரையபபட் டிருககிறது

இதனின்று, ஆளவந்தாருக்கு நான்கு குமாராகள் இருந்ததாக பூர்வாசாாய கரந்தங்களில் கூறப்பட் டிருபபது தெரியவரும் ஸ்ரீதேசிகன் குரும்பராஸாரத்தில் ஆளவந்தார் திருபபேரனாை என்னுச்சானுககு நாலு பிள்ளைகளென்றருளினாரல்லது ஆளவந்தாருககு நாலு

பிள்ளைகளென்றருளிவில்லை சொட்டை நம்பி ஒரு வரையே பிள்ளையாக அருளினார் என்னாச்சான பிள்ளை கள் நாலவரில ஒருவரான தோழப்பருக்குப பெண்பிள்ளை களே இருவரென்று அங்கே அருளியதில தோழப்பா ஸந்ததி மட்டும அதோடு நின்றுவிட்டது அதனுல் திருமலை திருப்பதியிலிருக்கும தோழப்பா ஸந்ததிக்கு மூல மான தோழப்பா வேருகலாம என்று தோன்றுகிறது. (அல்லது அவருடைய ஸவீரகார குமார சந்ததியாகலாம்) தெய்வத்துக்கரசு நம்பியின் குமாரராக இந்த நூலில திருமலை நம்பிகளைச் சொல்லியிருப்பதால ஆளவந்தாருக்கு நாலு பிள்ளைகள உண்டாகில இவர் நேராகத் திருப்பேர ஞராகலாம இல்லையேல கஞாதியாய பேரன முறையாக லாம நானகு பிள்ளைகள் ஆளவந்தாருக்கு என்பது உண்மையாகில ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு வேறு நிர்வாஹம செய்யவேணடும இங்கே சிலவரிகள் இருந்து லுபதமாய் இருக்கலாம என்றெல்லாம விமர்சனத்திற்கு இடமிருக்கிறது ஆனாலும் என்னாச்சான பிள்ளை நால் வரில் மூன்று பேருக்கு ஸந்ததியைச சொல்லாமல போனா லும இசைவதுபோல ஆளவந்தாருக்கு நான்கு பிள்ளைகள் என்பதை சொல்லாமல போனாலும் இசைவர் இன்னும சில மூலாதாரமான கரந்தங்களைககொண்டு திருமலை நம்பி முதலானாரின் அவதாராதி விஷயத்திலே தெளிவு பெற வேணடியிருந்தாலும் இப்போதுள்ள தாத வம்சத்தார அனைவரும் நாதமுனி முதலான மஹான்கள் தோன்றிய சடமர்ஷண கோத்ரமென்ற திவ்யவம்சத்தைச் சார்ந்தவ ரென்பது கண்கூடு

இந்த வம்சத்தின் பெருமையை ஆளவந்தாரே, ‘ஜநித்வாऽஹமவம்சே மஹதி’ என்ற ச்லோகத்தினாலே ஸதோத்ர ரத்னத்திலே வெளியிட்டருளினார்

இத்தகைய வம்சத்திலே தோன்றியதற்கேற்ப எல் லாம் நிறைந்த இந்த நூல் இயற்றிய மகானைப்பற்றி இங்கே சிறிது சொல்வது நயாயமாகும் இவர் பாலயத்தி லிருந்தே ஆசார சீலராய், ஆங்கில பாஷையைப படித்து போலீஸ் கமிஷனர் என்ற பெரிய பதவியிலிருந்து லௌகி கர்கள் எலலோரும் புகழுமபடி அதிகாரம செய்திருந்தும், எந்த ஸமயத்திலும தம் அனுஷ்ட்டானதிகளை விடாமல்

எங்கும பரிசாரகரோடு செலலுமிடங்களிலும் தாமாகவே பகவதாராதனம செயதுவநதாா இப்படிபபட்ட இவருக்கு ஸமஸகருதத்திலே நலல பரிசயமும மேனமேலும் வளர்ந்தது ஸ்ரீ பரமஹமஸ பரிவராஜக அஸமதஸவாமி (ஸ்ரீ கோழியாலம ஸவாமி) கேதாணடபபட்டியில காலக்ஷேபம நடத்தியபோது, அந்த மகாகோஷடியில் சோந்து அதிகரிகக அவகாசமிலலையென்று நொநதிருந்தாா வேணடும அவகாசம பெறறு திருககுடநதை, திருவிணணகரம், திருவஹீந்திரபுரம், திருசசுகனூா முதலான இடங்களில அனவயிதது, ஸ்ரீபாஷயாதி கரந்த சதுஷ்டயததை ச்ரததையோடு ஸேவித்து அவறறில விசாரம் செயத வணணமிருந்தாா ஸ்ரீ உ வே திருவிண்ணநகரில வஙகீபுரம நவநீதம கிருஷணமாசாாயஸவாமியும் கிருபையுடன முககியமான விஷயஙகளில ஸநதையும் சிநதனையும அனுகரஹித்தது ஒரு விசேஷம இநநிலையில் அஸமதஸவாமியே விசேஷ க்ருபையுடன் அநேக மநதரஙகளை உபதேசித்தபடி இவருககுப பலகாலம் திருககுடந்தை ஸ்ரீ சைலீபாடராசாா ஸ்ரீநிவாஸாாசார்ய ஸவாமி மூலம கரந்த சிநதனையும ஏறபட்டிருநதது. அநதஸவாமி உபயவேதாந்தங்களிலே நிருடமான கஞானமும சோதறு சகதியும விசேஷமாக உள்ளவர். இவருக்கு மைத்துனரான ஸ்ரீ உ வே ஸிததாநத ப்ரசார சகரவாத்தி கூதாணட குபபம ஸ்ரீரங்க ராமாநுஜ சகரவாத்தி முதலான விதவத ஸவாமிகளின சேர்கையும மிக அனுகூலமாயிருநதது முபபது வருஷங்களுககு முனனமிருநதே இவரோடு எனககும விசேஷ பரிசயம் ஏறபட்டிருநதது முதன முதல பெருமாள கோவில் ஸிததாசரமததில அஸமத ஸவாமி ஸநநிதியில "உபய வேதாநத கரந்த மாலா" எனறு மகுடமிட்டு ஸிததாந்த ஸமபரதாய ஸ்ரீ ஸூகதிகளின அச்சுககுத் தொடஙகின போது அதில உதஸாகமாய முன்நினற மகான இவர். இவருக்கு ஸம்ஸகருததில் பூர்ணபரவேசத்தையும் சாஸதரார்தத சாசசையில ருசியையும ஸிததாநதத்தில் சரத்தையையும் ஆஙகிலததில எழுதும் திறததையும செலவாக்கையும் நனறு கவனிதது இவரையே ஸ்ரீ உ வே ஸ்ரீவைஷணவ குலதீபமான வி வி ஸ்ரீநிவாஸ ஐயஙகார் ஸவாமி கார்யதாசியாக்கினுர் அதனுல்

உபநிஷத்துக்கள் எல்லாம் விசிஷ்டாத்வைதபரா சீந பாஷ்யத்தோடு என்னுடைய பரிஷ்காரத்தோடு வெளியா யின மஹாநகரத்திற்கு வர விரும்பாமலிருந்த என்னை எப்படியோ இங்கு கொண்டு சேர்த்து ஸித்தாந்த காலக்ஷேபங்களை விசேஷமாக நடத்தி வைத்தவரும் இவரே இதனால் உபய வேதாந்த க்ரந்தமாலையில் பல-ப்ரௌட க்ரந்தகளும் திவ்ய-ப்ரபந்தவுரைகளும் மற்றும் எளிய தமிழ் க்ரந்தங்களும் நேராகவும் விசிஷ்டாத்வைத" ப்ரசாரிணிசபா மூலமாகவும்' பாசுரமாயிருப்பது யாவரும் அறிவர் இப்போது ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்திகளெல்லாம் அச்சாகின்றன இத்தகைய கைங்கர்யங்களுக்கும் மூல காரணமான இவர், எனது காலக்ஷேப கோஷ்டியில் ஒரு நாள் விடாமல் வந்து கொண்டிருந்தவர் சிலவருஷமாக தேஹாசக்தியில் வரமுடியாமலிருப்பதால் தனியாக ஒரு பண்டிதரை அருகில் வைத்துக்கொண்டு நாள் விடாமல் அவரை க்ரந்தங்களை ஸேவிக்கச் செய்து தாமே வாக்யங் களின் ஆத்தங்களை பாண்டித்தியத்தால் தெளிந்து சுவைத்து வருகிறார் ஸந்நியாஸம் செய்து கொண்டு கூட சில நாள் இவ்வாறு போது போக்க வேணு மென்று இவர் விரும்புமளவுக்கு வைராக்ய மேற்பட்டிருப்பது போற்றத் தக்கது எப்போதும் ஸ்ரீ பாஷ்யகார ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்தி ரஸாஸ்வாதமே வைதீக லௌகீக மார்க்கங்கள் இரண்டி லும் ப்ரசித்தரான இவருடைய உபதேசம் சிறியோர் களுக்கு முக்கியமாகையால் 'சதாயு புருஷ' என்றபடி இவர் ஆயுராரோக்யங்களோடு வாழ்ந்து ஸித்தாந்தத்தின் ப்ரசாரத்திற்கு வழிசெய்து வரவேண்டுமென்று திருமாலை ப்ரார்த்திப்பது நமக்கு ப்ராப்தமானது அஸ்மதாசார்யரின் ஸப்தத்யப்தபூர்த்தி மலரை வெளியிட்ட இம்மஹான் அதில் எழுதிய "அடியேன் பெற்ற நன்மை" என்ற வ்யாஸத்தினின்றும் இவருடைய நிஷ்டையை நன்கு உணரலாம் இது மிக்க சுருக்கமாம்

ஸித்தாச்ரமம்
25, நாதமுனி வீதி
சென்னை-17
23—7—69

உத்தமூர் வீரராகவாசாரியன்

மீமாமஸா கேஸரீ பணடிதராஜ
ஸ்ரீ உ வே D T தாதாசாரியர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மதே ஸ்ரீநிவாஸ பரபரஹமணே நம
ஸ்ரீ மதே சடகோபாய நம
ஸ்ரீ மநநாத முநயே நம
ஸ்ரீ மதயா முந முநயே நம
ஸ்ரீ சைலபூாணாய நம
ஸ்ரீ மதே ராமாநுஜாய நம
ஸ்ரீ குரு கேசவராய நம
ஸ்ரீ மதே நிகமாநதமஹா தேசிகாய நம

முகவுரை

சட மாஷணா எனகிற மஹாமுனி வரை கோத்ர பரவாததகராக உடைய தாதாசாாய திருவமசத்தின் 'விளாஙகுபபம, திருமலை கடடம, என்கிற பிரிவைச் சோநத ஸ்ரீ ரஙகஸவாமி அயயஙகாா ஸவாமி உயர்ந்த லௌகிக பதவியிலிருநதவராலும பாலயம முதல இந்த திருவமசத்திறகேறற ஆஸதிகமும் பகதிசரததைகளும் நிறைநது, ஸ்ரீ மதபர மஹமஸேதயாதி ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸவாமி திருவடிகளை ஆசரயிதது ஸ்ரீ பாஷயாதிகரநத காலஷேபம பணணி பாகவதாகள் எலலாரும கொணடாடும படியான பரமபாகவதராய் எழுந்தருளியிருபபது ஸ்ரீ வைஷணவ உலகம அறிநத விஷயம

ஸாதவிகர்கள யாவரும உலகம முழுவதும் நன்றாக வாழந்து முடிவில நலல கதியை அடைய வேணடுமென் பதை எபபொழுதும கருத்தில கொண்டிருபபாாகள். அந்த ரீதியில இத்திருவமசததில உதிககும பாகயததைப் பெற்ற எலலோரும மேலும் பரதிபனனரான ஸ்ரீ வைஷணவாகள் யாவரும் ஜஞானம, அனுஷடானம,

ஆசாரம் குணம், எல்லாம் நிரம்பப் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற உயர்ந்த லக்ஷ்யத்தைக் கருதி அதற்கு முதல் படியாக இவர்கள் நம் முன்னோர்களின் அஸாதாரணமான மஹத்வத்தை உள்ளபடி உணர வேணடுமென்று எண்ணி இந்த ஸ்வாமி இந்த கரந்தத்தை எழுதி வெளியிடுகிறார் சடமர்ஷணா, என்கிற கோதர ப்ரவர்த்தகர் முதல் திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் வரையிலுள்ள மஹான்களுடைய பெருமையை குருபரம் பராகர ந்தங்களையும் மற்றும் பல கரந்தங்களையும் பராமாசித்து இந்த நூலில் பரக்க நிரூபத்திருக்கின்றார் இக்குலத்தில் பிறந்தவர்கள் முக்கியமாக சிறுவர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் யாவரும் இதை வாங்கி நன்றாகப் படித்து இந்த ஸ்வாமியின் உயர்ந்த நோக்கம் நிறை வேறும்படி செய்ய வேணடும் இதற்குத் தகுந்த அநுகரஹத்தை ஸ்ரீ அலர்மேல் மங்காஸமேதனான திருவேங்கடமுடையான் செய்தருள வேண்டும்

திருப்பதி
27-5-1969
ஸௌம்ய வருஷம்
சுக்ல ஏகாதசி

திருவரங்கம் திருமலைநாதன்

Prelude by Compiler G RANGATATADASAN

Early Foundations of UBHAYA VEDANTAM

Vaishnavism add Visishtadvaitam

All glory and obeisance to the first and foremost Acharyas of our Visishtadvaita-Siddanta, Nathamunigal and Yamunamunigal

The Vedas are eternal and 'Apourusheyam'-not man-made, and as dateless as God and the universe themselves They are handed down from preceptor to pupil by hearing and hence called 'Sruti'

The Upanishads are the top-most spiritual division of the vedas They are the perennial sources of the Culture of India, through the ages, and from them have come the spiritual consciousness, the Divine Knowledge, Devotion and Divine Faith Their quintessence drawn by Vyasa Bhagavan, alias Badarayana, are the Brahma-Sutras and The Bhagavat-Gita, the latter specifically mentioning and supporting the former -Vide Bhagavat-Gita-13 4

" Rishibihir bahudha geetam chhandobihi vividhaihi pruthak Brahmasutra padaischyva hethumatbhir vinischithaihi"

The Upanishads, the Brahma-Sutras and the Bhagavat-Gita are of universal application and value, and have a unity of purpose and meaning 'Aikarthya' They have survived the storms and deluges of the world through these inconceivable long yugas, countless millennia and have attracted votaries the world over

The Indian religious thought, nourishing, all along the Greek, the Roman and the Christian religious-thought, is a common feature of the history of all religious thought

The Indian religious doctrines are granted to be in conformity with the most advanced, scientific and philosophical thought of the West, and if it is not so perceived, it is the science which will have to progress and come up The greatest end of all human endeavours the world over, has been the religious urge to end the succession of births, which is the lot of all earth's created beings, by attaining the eternal blissful stay in the bosom of God, that is His 'Sayujyam' Towards this, the Sri–Suktis of Nathamunigal and Yamunamunigal, our primary acharyas show us the Royal Road and teach us how we can make sublime even this very janma and at the same time make it a janma-pradhvamsi-Janma as well, so that we will have no more birth

The Kenopanishad has it "If thou knowest it here and now, thy aspiration is truly realised If thou heedest not and learn it here, huge is thy loss Knowing this, as of every being, the wise become immortal on departing from here"

"Yiha chaeth avedhith-atha-satya masti Nachaedhiha vedhin mahathi vinashtihi Bootheshu Botheshu vichithya dheeraha pretya asmanlokath amruthabhavanthi

The aeons-old springs of this Tatvam of Visishtadvaita philosophy, comprehending the Synthetic unity of God-the Transcendent, the Immanent and the Indwelling Reality in all beings and in nature, so succinctly laid down the in Brahma-sutras of Sri Vyasa Bhagavan

are certainly revealing to thinkers They are reiterated in the Bhagavat-Gita enshrined in the Mahabharata of Dwapara-Yugam of Sri Krishna-Avataram

Bodhayana, reputed as the Brahma-Sutra—Vritti-kara, Brahmanandhi alias Tanka, famous as the Vakya-kara of Bodhayana Vritti, Dramidacharya hailed as the Upanishads' and Brahmasutra's Bhashyakar and so referred to by Sri Ramanuja in his Sri Bhashyam, Guhadeva, Kapardhi, Bharuchi, Srivathsanka and the galaxy of Azhwars are precursors of Nathamunigal and Yamunamunigal who have illumined the Visishtadvaita Tatvam.

The springs of this Tatvam became manifest and started flowing from the tenets of Natha-Yamuna Munigal of the 9th and 10th centuries and assumed its majestic perennial flow to far off corners of the earth through our Sri Ramanuja of the 11th century of the current era His is a 'Darsana' of one Absolute Being, immanent as well as transcendent in its diverse becomings Darsana is the Vision of Truth, Value and Beauty *

In the hierarchy of Vaishnavaite Acharyas Natha-munigal holds the first basic fundamental primary place

He is so installed and consecrated, venerated and revered by our Vaishnava-Lokam Nathamunigal's supreme Acharya was Nammazhvar, through Yoga-Sakshatkaram, and he is worshipped as our Prapanna-Jana-Santhana-Kootasthar

---

* Nathopagyam pravrutham bahubhirupachitam
Yamunaneya prabhandaies thratham |
Samyag Yatheenhrairidhamakhila thamaha
Karsanam darsanam naha ||

Tradition also avers that Nathamunigal was the greatest born of that ancient, spiritually elect Sathamarshana Vamsam, that God had sent down of yore to minister Divine-Wisdom to people here He is also marked as the first amongst Ubaya Vedanta-Acharyas-the well-versed master-exponent of both the Sanskrit Vedas and the Dravidaamnaya, placing them both in equal position of honour

Next to Nammazhwar, from whom Nathamuniga received the initiation of the Doctrine of self-surrender the saving grace called 'Prapatti it was Nathamunigal who propagated the Prapatti Marga' in preference to the steep arduous course, through Bhakti and Tapas, to attain Salvation This is a unique supplicatory invocation to Sriman Narayana His great learning, scholarship, devotion and deep piety, his utter purity of life and his unswerving adherence to religious rituals and exemplary living attracted to him ardent souls of disciples from far and near seeking from his Holiness, Divine knowledge, instruction and the Vaishnava Sampradayam and Prapatti

Nathamunigal is rightly described as the founder of the Ubhaya-Vedanta school and the first Pontiff of Sri-Vaishnavism Nathamunigal was a great Yogi-Yoga having been the unique gift of his line of ancestors He was the author of the treatise 'Yoga-Rahasyam' His father waited for twelve years, choosing the right day for the birth of a son Tradition has it also that Nathamnnigal was absorbed in Yoga for 200 years, prior to entering the Grahasthasramam and that he lived 342 years He was born in the 3684th year of this Kaliyuga—9th century A.D according to Researchers

The Kaliyuga is to-day running its 5072nd year of its entire duration of 4 lakhs and 32 thousand years

It may be that the believers and the devout knew, or knew not, the ordeal, the suffering, of the hard times of the Kaliyuga, in store for humanity because of Kali's advent and advance But nonetheless the Great Father, The Almighty, knew it all and in His unfailing mercy and deep concern for them, He lost no time but immediately commanded Visvaksena, the Leader of the Divine-Hosts, who ever stands in attendance at His Heavenly throne in Vaikuntha, to descend and appear on earth as Nammazhwar to keep the Good law and uplift and save mankind His, birth was just on the very 47th day of the advent of Kali and on the seventh day of it, Lord Sri Krishna having betaken Himself to His Nitya-Vibhuti

How demonstrably vivid is the universal parental goodness of God to His created beings and to the devout and the righteous, whom he would never forsake, is seen in this great Divine Mercy and Solicitude

The Angel Saint lay mute for sixteen years with no visible material sustenance but ever fresh, healthy and resplendent Nammazhwar stayed here below only 35 years Finding none around qualified to commune with him, he drew Madhura Kavi, the sweet singer, a much earlier incarnation of another Angel, to his side, from far off Ayodhya, where he was on a pilgrimage, singing all along hymns in praise of God, by the blaze of his personal Aura-Tejas

Madhura-Kavi travelled South sleeping through the day, walking all night, guided by the blaze of light

and reached Sri Nagari and recognized in Nammazhvar, His Divine teacher, Madhura Kavi sat at the Holy Feet of Nammazhvar and recorded on palm-leaves the Saint's sweet impassioned song-outpourings – Tiru-Viruttam, Tiruvasiriyam, and Peria Tiruvandadi – an epitome of the teachings of the Rig, Yajur, and Atharva Vedas and Thiruvoymozhi – the best of all the Divya Prabandhams, an expression of the grand truths echoed in the Sama Veda – the most esoteric of the four Vedas, which Lord Sri Krishna had in his Bhagavat Gita owned as He Himself

The Divine wisdom and devotion inculcated in Nammazhvar's Sacred soul-stirring songs inspired and ruled the lives of men The easier path of liberation and salvation, the Prapatti-Marga, afforded, and kept wide open the gates of Heaven to all classes of people with no caste, creed, sect or sex distinctions

It looked, as though on account of this, Kali-Purusha was roused to anger and fury and sought to assert himself, against the Saint's Good law and Divine wisdom

Kali had advanced only three thousand and odd years by then, but its virulence was felt more than enough for virtue fading and vice waxing The times had become degenerate already, the jealous Gods and worldlings got together and conspired for a re-action against people taking reverently to the Saint's sacred lore and easily reaching Heaven to have no more re-births

They went so far as to bring about the destruction of all the copies of the great Saint's works They collected them from house to house and threw them

into the floods of the River Tamraparani However, a mystery it was, that one of the palm leaves swam against the current and to our good luck reached ultimately through inspired hands, the devotees of Lord Saranga-ani of Kumbakonam and later came to the knowledge of Sri Nathamunigal Nathamunigal judged it was but a part of a regular complete Divya Prabandham and took upon himself the task of recovering all the sacred works of Nammazhwar

Nathamunigal be-took himself to Sri-Nagari and spared no pains to search for an ardent soul, among the line of descendants of Madhura Kavi to obtain initiation in the Yogic process of concentrating and meditating on Saint Nammazhvar to achieve his grand purpose God led him to such a helping soul Parankusa Dasa, who gave him the necessary instructions

He stood gazing intently on the Archamurti of Nammazhwar enshrined in Sri-Nagari by Madhura Kavi, who survived his Holy teacher Nammazhwar by 50 years, and had built a temple for him He repeated in intense concentration the poem Kanninun-Chiruthambu (கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு) of Madhura Kavi twelve-thousand times with pure heart and earnest mind Through this Yoga Sakshatkaram, Nammazhvar appeared face to face and conferred his blessings and all that Nathamunigal sought for, namely (1) All his Divya Prabandham, as well as the missing prabandhams of other Alwaars, (2) The Prapatti-Sastram-the essence of self-surrender, (3) The Yoga Sastram and (4) the essence of the various schools of philosophy and systems of religion

Thus blessed with the knowledge of the tenets of all religions, Nathamunigal wrote the fundamental

treatise "Nyaya-Tatvam" This treatise is held as decidedly the first work presenting the philosophy of Visishtadvaita It contained discussions of fundamentals of this philosophy and they were the sources of inspiration for Yamunacharya's 'Siddhi-thrayam' namely "Atma-Siddhi", "Samvit-Siddhi" and "Iswara-Siddhi". Nathamunigal's life mission was the preservation of the songs of the great Alwars, the systematisation of the Dravidaamnaya and the propagation of Visishtadvaitam and Srivaishnavism

Humanity owes this super-human-achievement to Nathamunigal the great Yogi So much so, it is exclaimed "had there been no Nathamunigal there could have been no Visishtadvaitam"

The great leading fundamental works of Nathamunigal and those of his Grandson, Yamunacharya, served as landmarks and guide-lines to Sri Ramanuja, who gathered, elaborated and presented them, as a Darsana, with such great feeling, intense learning and brilliant logic in his Sri-Bhashya, which beckons and sounds a clarion call to the vast humanity to Life's Haven Yamunacharya's grandson Sri Thirumalai-nambigal-Srisailapoorna, lived in Thirumalai, ever in the presence, service, of Lord Srinivasa So did his forbears through several millions of years and even through the pieceeding Dwapara yuga and had then met in Thirumalai, the Mudal Azhvargal-Poigaimuni, Bhutattazhvar and Peyazhvar Thirumalai Nambigal was far famed for his precocity, deep learning and impressive exposition and teaching His Thirumaliga i was close to Lord Srinivasar's temple, His fame and reputation as an impressive teacher and pravachana-Acharya had spread far and wide in the country

Attracted by this great reputation of Tirumalai Nambigal, Ramanuja's grand-father, the illustrious Asuri Kesava Somayajee of Sri Perumbudur (Bhutapuri), reputedly known as "Sarvakratu Yajee" author of many works on 'Seeksha' and 'Srauta' of the Yajurveda-generally known as 'Kesayiya' resorted to Tirumali with his wife and son Adikesava Perumal and put his son for study and training under Tirumalai Nambigal The father, Sarvakratu Yajee also joined and attended the Vedanta Sessions of Tirumalai Nambigal Later he was guided to the Holy Feet of Yamunacharya in Srirangam to obtain Divine grace and wisdom Adikesava Perumal was already a full blown 'Sangadhyayee' well-versed in Vedas and allied subsidiary sciences Adikesava Perumal had his sessions of study and learning under Tirumalai Nambigal The coming together of these two families eminent in Veda and Vedantic learning, the Poorva and Uttara Mimamsa, resulted in the marriage of Adikesava Perumal with Sri Devi, the sister of Tirumalai Nambigal His father had already taken Holy orders and become a Sanyasin So, all responsibility of the wedding and the management of every subsequent and connected celebrations in the family devolved on Tirumalai Nambigal

Thus, the marriage of Adikesava Perumal with Sri Devi the sister of Tirumalai Nambigal, a perfect example of the Science of eugenics—the bringing together, by marriage of two families of such deep learning and eminent culture and lasting tradition well augured the advent of the great Avatar of Sri Ramanuja

Thus, their off-spring Sri Ramanuja had inherited great qualities of the maternal and paternal stock both lines steeped in Veda vedanta traditions of Nathamunigal and Yamunacharya

Sri Ramanuja was brought up in the orthodox-home atmosphere, by the affectionate personal care and attentions, of the maternal uncle Tirumalai Nambigal Thus Ramanuja had all the back ground to become the great religious Leader of all times and to establish the Ramanuja-Darsana which commands a universal application, the glory of place amongst the religions of the world and the attention and esteem of the world's thinkers, among all nations

Tirumalai Nambigal and Sri Ramanuja are enshrined side by side and worshipped in temple and all honours are paid to them, at every festival celebration of God Govindarajaswamy in Tirupati and of Lord Srinivasa in Tirumalai Hills

These gleanings obtained from time honoured traditions regarding the Purva-Acharyas of Sri Ramanuja show that the springs of the philosophy of Visishtadvaita, the synthetic unity of God, the Transcendent, the Immanent and the Indwelling Reality in all beings and in nature, started from Nathamunigal of the 9th century, gained volume and momentum at the hands of Yamunacharya of the 10th century, and assumed the majestical perennial flow to far off corners of the earth through Sri Ramanuja of the 11th century of the current era

---

श्रीः

॥ श्रीनिवासपरब्रह्मणे नमः ॥

அஸமத்குருபயோ நம

ஸ்ரீ நாதன் நல்கிய நல்வழி - ப்ரபத்தி
ப்ரபந்தபுன: ப்ராப்தி

ஸ்ரீமநநாதயாமுன யதீநதராதி பூாவாசார்ய வைபவம்

ஸ்ரீ விஷ்ணு பாரமயம வைஷ்ணவ ஸமருததி

மஙகளாசரணம

ஜயநதி ஸநததம ஸந்த, சடமர்வுண ஸமபவா |
ஸ்ரீகாநத காநதசரணை காந்த ஸவாநதஹதாசுபா ॥

"व्योम्न· परस्तात् सविधं समेत्य
लक्ष्म्या नियोगात् कुरुकाधिराजः ।
स मन्त्ररत्नं द्वयमाह यस्मै
नाथाय तस्मै मुनये नमोऽस्तु ॥"

ப்ரஸ்தாவநா

"परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥"

என்னும ரீதியிலே க்ருத யுகத்தில் பகவான் நரஸிம்மாவ தாரம செய்து பரஹ்லாதாழ்வான் மூலம திருவஷ்டா

க்ஷரத்தை உபதேசித்து பரபத்தி சாஸ்தரத்தை விளக்கினர்.

த்ரேதாயுகத்தில் ஸ்ரீ ராமபிரான் அவதரித்து கருதயுக தர்மத்தையும அனுஷ்டித்துக் காண்பித்து

"सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते ।
अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥"

எனறு அறுதியிட்டும "கறபாா இராமபிரானையலலால் மற்றும கறபரோ? புறபா முதலாப புல்லேறும பாதியொன் றினறியே நறபால அயோத்தியில் வாழும சராசரம முறறவும நறபாலுககுயத்தனன் நான்முகனா பெறற நாட்டுளே" என்றபடி சரணாகரதர க்ஷணத்தைச் செய்தருளினர்

த்வாபர யுகத்தில் க்ருஷ்ணபகவான் அவதரித்து தர்மப் போரிட்டு துஷ்டர்களை ஸமஹரித்து பகவத்கீதை சரம ச்லோகம் தந்தருளி பரபத்தி சாஸதரததை காததருளினா

கலி பிறந்து ஏழாவதுநாள் ஸ்ரீ கருஷ்ணன் தன்னடி ஜயோதிககு எழுநதருளி, கலி 43-வது நாளில விஷவக்ஸேனும சரான நம்மாழ்வாரை அவதரிபபித்து அவருடைய திவய பரபநதத்தை ஸ்ரீமன மதுரகவி மூலம் ஓலையிலிட்டு பரபத்தி சாஸத்ரத்தையும் அவதரிபபித்து பரவச் செய்தார்

கலிகாலுஷயத்தால அதறகும க்ஷோபம நேரிட்டு பிறகு சுமார் 36 நூறறாண்டுகள் கழிதது ஸ்ரீமநநாதமுனிகள்

அதிமானுஷ க்ருத்யமான யோக பரபாவத்தால் நம்மாழ வாரை ஸாக்ஷாத்கரித்து திவய பரபந்தம், பரபத்தி சாஸ்தரம் இவைகளை புனருத்தாரணம செய்தும் இபபோதைககும ஸ்ரீ வைஷ்ணவலோகம உஜ்ஜீவிக்கும்படி செயதாா அதயாச்சாயபரிதமான நாதயாமுன யதீநத்ராதி பூாவாசார்யாகளின வைபவம இதில் தொகுக் கபபட்டிருககிறது

ஸ்ரீய பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஸவஸங்கல்பம, அனுபரவேசம, ஆவேசம இவைகள மூலமாயும் தம பரிஜனஙகள மூலமாயும் சரணாகதலோக ஸம்ரக்ஷணம நடத்தி வருவது ஆஸதிகாகள் அறிந்ததே

"कलौ खलु भविष्यन्ति नारायणपरायणाः ॥"

("கலௌ கலு பவிஷயநதி நாராயணபராயணா॰ ॥")

என்று ஸ்ரீ பாகவதத்தில் வ்யாஸபகவான் அருளிச் செய் திருக்கிறபடியே நம அபிநவ தசாவதாராகளான ஆழ் வாாகள் ஆசார்யர்கள் உத்பவித்து நம் வைஷ்ணவலோகம பெற்ற நனமைகளும் நாம அறிந்தவையே இந்த ரீதியிலே நாதயாமுன பூர்வாசார்யர்களின் அவதாரத் தால புனிதமான ஷடமர்ஷண வம்சோத்பவம பகவானுடைய விசேஷ ஸஙகல்ப்பத்தாலேயே என்று அபிஜ்ஞர்கள் கருதுகிறார்கள்

"शठमर्षण नामानं शठमन्युप्रमर्षणात् ।
महर्षिं भगवद्भक्तमेकाग्रमनसा भजे ॥"

சடமர்ஷண நாமாநம் சடமந்யுப்ரமர்ஷணாத் ।
மஹாஷிம் பகவத் பக்தமேகாக்ரமநஸா பஜே

சடமர்ஷணர் என்னும் திருநாமத்திற்குப பெரியோர் கள், 'கர்ப்ப வாஸத்தில் எல்லா ஞானமும் ஜனமாநதிரங் களின் ஞாபகங்களும் பூர்த்தியாக இருககப பெறறவர்' என்றும், சிசுக்கள் பிறக்குமபோது சடவாயுவினால் தாக் கப்பட்டு எலலா ஞானமும் ஞாபகஙகளுமெ மறைகினறன என்றபடி அச் சடவாயு தாககவந்தபோது அதன் மேல் ஏற்பட்ட கோபத்தை அடககி மர்ஷணம செய்ததால் சடமர்ஷணர்' எனறும் பொருள் கூறுவர் அபகாரம் செய்கிற சடர்கள் அதாவது வஞசகர்கள் மேல் கோபிக கிறதில்லை' என்றதாகவுமாம்

சுமார் ஐம்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் ராக்ஷஸ நாமஸம்வத்ஸரத்தில ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மேலநதிரு மாளிகை கோபாலதாதாசார்யாரிடமிருந்து கிடைத்த க்ரந்தம் முதலிய அனேக பராசீன பரதிகளின் ஆதாரத்தின் பேரில ஸ்ரீரஙகம் ஸபத-ஸதன (ஏழகதது) ஆசார்ய புருஷதா-சாலி குரிச்சி கோபாலதாதாசாரய ராலே கும்பகோணத்தில் 1915ல் அச்சிடப்பட்ட யாமுன வைபவத்திலும் அதை அநுஸரித்து அபர நிகமாந்தாசார்ய ஸ்ரீமத் உத்தமூர் வீரராகவாசார்ய ஸவாமியால இபபோது வெளியிடப்பட்டிருக்கும் ச்ருதப் பிரகாசிகை யின் விமரிசையான பூமி கையிலும "சடமர்ஷண வம்சம ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியை உண்டாககி இந்த ஜகத்தை உத்தரிப்பதற்காகவே என்று ஸங்கல்பித்து பகவான் இதை தோறறுவித்தான் எனபபட்டிருக்கிறது இது பெருமாள், பிராட்டி, சதுர்முக பிரஹமா, அஙகிரஸ் தொடங்கி, த்வாபர யுகத்திலும் விளஙகினதாகத தெரி வதால் இப்போதைக்கு கணக்கில்லாத் தலைமுறைகள் ஆகியிருக்க வேண்டுமாயினும் இதில பரிகணிதர்களான முபபது திருநாமங்களைப் பொருக்கி எடுதது அததனைத்

தலைமுறைகள யாமுன வைபவததில குறிககப்பட்டிருக்கின்றன.

"श्रीश श्री पद्मजन्मांगिरस इति च शठं(?) विष्णुवृद्धं शठर्षिं,
(ठारि?) वेदान्ति ब्रह्मतन्त्रौ सरसिजनयनं दर्शनं तं सुपूर्वम्।
मेधावद्वीतरागावरुणगुरुचतुर्वेदनन्दिस्वतन्त्रान्,
पद्माक्षं ब्रह्मतन्त्रं सरसिजनयनं वेङ्कट श्रीशनाथौ ॥"
श्रीशार्यं यामुनार्यं सह तनयवरैस्तत्र देवाधिराजं
श्रीमच्छ्री शैलपूर्णं शठमथनगुरुं सानुजं संश्रयामः ॥

உருககொணட, நம பாககியமேயான, ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள, அவர் பௌத்ரரான ஆளவநதார், அவர் பௌத்ரா ஸ்ரீ திருமலை நமபி ஆளவநதாா பௌத்ரி ஸ்ரீதேவி ஸ்ரீ தேவியை ஸ்ரீகேசவ ஸோமயாஜிக்கு மணம் செயவிததின மஹாபலனுக லோகரக்ஷணத்திற்காகவும், ஸகலஜீவோத தாரணததிறதாகவும் அவதரிததவரும், ஸ்ரீதிருமலை நமபியின் பாகிநேயரும, அவருடைய உத்தம சிஷயருமான பகவத் ராமானுஜருடைய பரபாவஙகளும் வர்ணிககபபட்டிருககின்றன மறறும, நம பாககியமாக அதிமானுஷ்கார்யமான யோகப பிரபாவத்தாலே நமமாழ்வாரை ஸாக்ஷாத்கரிததுத தனயரான நாதமுனிகளால் பரவர்ததிககபபட்ட நிகரிலலாத நமமுடைய இந்த ஸ்ரீவைஷணவ ஸம்பிரதாயமென்னும விசிஷ்டாத்வைதம யாமுன முனிகளால பரிஷ்கரித்து விருததி செய்யபபட்டு, யதீநதரரான ராமானுஜரால சுருதி, உபநிஷத் நிர்வாஹ பூர்வகமாய் நன்கு ரக்ஷிககபபடடு ராஜமார்க்கமாக ஸ்தாபிக்கபபட்டுள்ளது இநதக கொளகை வேறு தேச அறிஞாகட்கும பரவி பரஸிததமாய் வழங்கி ஓஙகி வளரக காரண பூதர்களான மகானகளின் சரித்திரங்

களும இநத நூலில கூறப்பட்டிருக்கினறன ஸ்ரீநிகமாநத தேசிகன இதை கீழவருமாறு அநுபவித்து அருளுகிறா

"दृष्टेऽपह्नुत्यभावादनुमिति विषये लाघवस्यानुसारात्,
शास्त्रेणैवावसेये विहति विरहिते नास्तिकत्वप्रहाणात् ।
नाथोपज्ञं प्रवृत्तं बहुभिरुपचितं यामुनेयप्रबन्धैः
त्रात सम्यग्यतीन्द्रैरिदमखिलतमःकर्शनि दर्शनं नः ॥"

ஸ்ரீமந நாதமுனிகளைப பறறி

"शठमर्षणवश्येन शठजित्सूर्यनुग्रहात् ।
श्रुतिकोपविदूरार्थस्थापन सम्यगाहितम् ॥"

என்று ஸ்ரீமத் உததமூர் ஸ்வாமி ச்ருத பரகாசிகையின் உபோத்காததததில ஸாதிக்கின்றார்

"इतिहास पुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् ।
बिभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रतरिष्यति ॥"

என்றபடி அபார்ததஙகளையும, அபநயாயங்களையும் கலபிபபவாகள மேல வேத புருஷனுக்கு உணடாகும சீறறததிறகு வெகு தூரததிலுள்ள போருள், சடமர்ஷண வமசத்தில உணடானவரும நமமாழவார் அனுக்ரஹத்தைப பெறறவருமான ஸ்ரீமந நாதமுனிகளால ஸதாபிககப்பட்டது எனபது இதன் கருதது

கரந்தம ஆரமபம

चतुर्वेद तपोराशिपुण्यराशिमिवोदितम् ।
ब्रह्मनन्दिमुनि वन्दे श्रीशेषाचलवासिनम् ॥"

சதுர்வேத-தபோராசி புண்யராசி மிவோதிதம |
ப்ரமமநந்தி-முனிம் வந்தே ஸ்ரீ சேஷாசல வாஸிநம் ||

ப்ரஹ்மநந்தி

என்று சதுர்வேதமுனிவரின் குமாரரான ப்ரஹ்மநந்தி என்ற ஒருவரைக குறிபபிடுகிறது. சாந்தோக்ய வாக்ய காரரான ஒரு பரஹ்மநந்தி இருநததாக வேறு க்ரந்தத் தால் தெரிகிறது அவா இவராகவே இருககலாம சேஷா சல வாஸம் இவர்களுககு பரமபரையாக உள்ளது. ஸ்ரீ தேசிகன், ''முதலில பிரஹமநநதி நம ஸிததாந்தத் திற்கு ஆசாாயராளுர் பிறகு நெடுங்காலம் கழித்து நமமாழ்வாா யோக தசையில் ஆசாாயராளுா'' என்று ஸமபரதாயபரிசுத்தியில ஸாதிததிருக்கின்ருர் இந்த வம்சஸதாகள குலபரமபராகத-ஸாஙக-பகதியோக-நிஷ் டர்களாயும் வேத-வித்துககளாயும் விசிஷடாத்வைத-ப்ரவசன-பராகளாயும ஸம்பூர்ணஜஞானாகளாயும ஸகல ஜீவோத்தாரகாகளாயும இருநதனர் என்றும இவர்களிடத் தில பல மஹாஷிகள வேதமோதி பராகளுர்களாளுர்க ளென்றும், ஹரிததுவாரம, கஙகா யமுனு, ஸரஸ்வதி, கோதாவரி, கிருஷ்ணு முதலிய நதீதீரஙகளில யோக நிஷடர்களாய் வஸிததார்களென்றும பிறகு ஸகுடும்பராய் திருமலை சோந்து ஸ்ரீநிவாஸ-கைஙகாய பரர்களாயும் பரமை காநதி-ஸார்வ-பௌமாகளாயும் விளங்கிளுர்கள் என்றும் தெரிகிறது

புண்டரீகாக்ஷர்

மேறகணட பரஹம-நந்தியின பௌத்ரரான ஸ்ரீ புணடரீகாக்ஷருககு அதாவது பதமாக்ஷருககு திமமலையில்

தம் திருமாளிகையில், தவாபரயுகத்தில் உத்பவித்தவர் களும் பகவத்-பரர்களுமான பொய்கைமுனி பூதத்தார், பேயாழ்வார் என்னும் முதலாழ்வார்களின சேர்க்கை கிடைத்தது என்று யாமுன வைபவத்தில் வாணிககப பட்டிருக்கிறது

பிறகு இவருக்கு திருககுடந்தையில் பக்தி ஸாரர் என்னும திருமழிசை ஆழவாரின் ஸமாகமும் உண்டான தாகக் கண்டிருக்கிறது பொய்கை முனி, பூதத்தார், பேயாழ்வாாகளின் அவதாரம் துவாபர யுகத்திலானபடி யால், 19வது தலைமுறையான புணடரீகாக்ஷரும் த்வாபர யுகத்திலிருந்தவர் என்று கருதவேண்டும் இதனுல சட மர்ஷண வம்சத்தவர்கள் தவாபரயுகத்திலேயே விளஙகி னர்கள் என்று தெரிகிறது

நாதமுனிகள்

நம்மாழ்வாரின் அவதாரம் கலி பிறந்து 43-வது நாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அதற்கு முன்னமேயே கலி பிறந்த ஏழா வது நாள் நித்திய விபூதிககு எழுந்தருளினா என்றும் தெரிகிறது. கலியுகத்தில் இன்றைக்கு 5072 வருஷம நடக்கிறது. நாதமுனிகளின் அவதாரம் விமர்சகர்களின் படி 9வது நூற்ருண்டு (824-920 கி பி.) அதாவது கலி 3684 வது வருஷம்

இப்படி நம்மாழ்வாருக்கு பல ஆயிரம் வருடங்களுக் குப் பிறகு சடமர்ஷண கோத்ரத்தில் நாதமுனிகள் அவதரித்து நம்மாழ்வாரை யோக தசையில் ஸாக்ஷாத் கரித்து, நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் பிரபத்தி

சாஸ்திரத்தையும் மந்திரங்களையும் அடைந்தாராயினும், நம்மாழ்வார் அவதாரத்திற்கு முன்னமேயே அநேக ஆயிர வருஷங்கள் சடமர்ஷண வம்சம் விளங்கிற்றென் றும், நாதமுனிகள் காலத்திலிருந்து ஸம்பிரதாயம் தழைத் துப் பரவி ஓங்கிற்றென்றும் நிச்சயிக்கவேண்டாயிருக் கிறது

முதலாழ்வார்களின் ஸமாகமத்தைப் பெற்ற மேல கண்ட புண்டரீகாக்ஷர், யதுகிரி என்கிற கோமந்த பாவதமான திருநாராயணபுரத்தில (மேல கோட்டையில்) பக்தியோக சீகர-நிஷபத்தி-காரணமான மந்திரங்களையும் நவநீத கிருஷ்ணனையும (அதாவது, வெண்ணைக்கு ஆடிய கிருஷ்ணனின விக்ரஹத்தையும்) கண்ணனாய் அவதரித் திருக்கும ஸாக்ஷாத ஸ்ரீமந நாராயணனிடத்திலிருந்தே நேரில, பெற்றார் யோகத்தில மிக்க திறமை உண்டான தால சரேஷடகுலம—சொட்டைக குலம் என்கிற பிருதை யும பெற்றார் இவா முதல கொண்டு யோக-ரஹஸயமும யோக ஸித்தியும் இவ்வம்சத்தில இருந்தது

யோகத்தில் ஸமர்த்தரும் ஸ்ரீ நாதமுனிகள் சிஷயரு மான ஸ்ரீ குருகைக் காவலப்பன யோகத்தில லயித்து ஸ்ரீபகவன்மூர்த்தியை ஸாக்ஷாத்கரித்திருக்கும்போது அம் மூர்த்தி வேறு பக்கம் முகம் திருப்பியதைப் பார்த்து அவர் "இங்கு சொட்டை குலத்தார் வந்திருக்கிறார்களோ?" என்று வினவினார், என்ற இவ்வைதிஹயத்தினால் "சொட்டை" என்ற பதம 'சரேஷடர்' என்ற பொருளில் யோகபரபாவத்தைக் காரணமாகவுடைய புகழ்ப் பெயா என்று தெரிகிறது

முன் சொன்ன பத்மாக்ஷமுனி, அதாவது புண்டரீ காக்ஷர் தொடங்கி மூன்று தலைமுறை கடந்து ஸ்ரீமத்

ஈசவர முனியின அவதாரம் ஏறபட்டது இசர் அநேக யாகஙகளைச் செயதார் ஸ்ரீரஙகம் முதலிய திவய தேச யாதரை செயதார் பிறகு நாதமுனிகளைப் புத்ரராகப பெற்றார் ஸ்ரீரஙக யாத்ரையின் பலனாக அவதரித்த குமாரரானபடியால "ரங்கநாதன்" என்று பெயர் வைத்தார் அநதப பெயரின் ஏகதேசமே "நாத" என்பது இதை ஸ்ரீ தேசிகன் ஸதோத்ர ரத்ன பாஷ்பத்தில ஸாதித்திருககிறார்

ஸ்ரீமந்நாத முனிகளுடைய வமச மகத்துவத்தை

"महानेको वंशस्तव जगति विख्यातमहिमा
यदुत्पन्नाः सर्वेऽप्यतिशयितविज्ञानधनिनः ।
श्रुतिस्मृत्याचारैः स्वमतिगतिभिश्चाच्युतमतं
विजानन्तो नित्यं हरिचरणकैंकर्यपरमाः ॥"

என்று உருப்பட்டார் ஆச்சானும்,

"आजानसिद्धपरदुष्कुरसांगयोग
साक्षात्कृताखिलपरावरतत्स्वरूपाः ।
वंशे महत्युदभवन् किल तावकीने
नाथस्य वक्तुमिह कः प्रभवेत् प्रशस्तिम् ॥"

என்று குருகைக் காவலப்பனும்,

"कथमाशास्महे तस्मिन्नजनित्वा महाकुले ।
तव नाथ, परां भक्ति प्रयच्छ दययैव ताम् ॥"

என்று ஈசாண்டானும

"जनित्वाऽहं वंशेमहति जगति ख्यातयशसां,
शुचीनां युक्तानां गुणपुरुषतत्त्वस्थितिविदम् ।
निसर्गादेवत्वच्चरणकमलैकान्तमनसा
अधोऽधः पापात्मा शरणद निमज्जामि तमसि ॥"

என்று ஆளவநதாரும் அருளிச செய்திருக்கிருர்கள்

இககுலத்தார் பஞசகால பராயணாகளாயும் ஆசார் யஸ்தான நிாவாஹகர்களாயும் எங்கும முதல் திரு மாளிகை, முதல தீாத்தம எனறிபபடிமுதல் மரியாதை களுடன புர்ஸகருதாகளாயும இராஜகுருககளாயும் விளங கினர்

"काञ्चीमण्डलमण्डनस्य मखिनः कर्णाटभूभृद्गुरोः
तातार्यस्य दिगन्तकान्तयशसो य भागिनेयं विदुः ।
अस्तोकाध्वरकर्तुरप्पयगुरोरस्यैष विद्वन्मणेः
पुत्रः श्रीरघुनाथदीक्षितकविः पूर्णो गुणैरेधते ॥"

என்ருர் ஸ்ரீ வேஙகடாதவரி

கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோயில் திருக்குடந்தை எனும குமபகோணம முதலிய திவ்ய க்ஷேதரஙகளிலும் இன்னும அனேக இடங்களிலும முக்கியமாக சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளிலுள்ள திருபபதிகளிலும் ஆஙகாஙகு இவவம்ச கூடஸதர்களுககுக் கோவில்களும ஸனனதிகளும் நிர்மாணிதது இவ்வாசார்யர்களை ஆழவார் கள் பககலிலே ஆச்சாருபிகளாக எழுந்தருளப பண்ணி ஆராதித்து வருவதும பரஸிததம

விதவத்தன்மையின அதிசயத்தால் இந்நாதமுனிகள் 'ந்யாயததவம்' எனும நூல இயற்றிச் சஙகரமதம வரையி லுள்ள பிறமதஙகள் எலலாவறறையும கணடிததுப் பாரமாத்திகமான விசிஷடாத்வைத மததகை பிரதிஷடை செயதார் இவருடைய யோக ரஹஸயம நம, துாதிருஷட வசத்தால லுப்தமாயிறறு நியாய தத்துவமும அப்படியே. இந்த நியாய தத்துவத்தைப் பின பற்றியே இவர் பௌத்திரா ஸ்ரீமத் யாமுனமுனிகள், வெகு சாச்சை செய்து, இதன கருத்தை விசதமாக்கி, 'ஸிததித்ரயம்' எனும பரௌடக்ரந்தத்தை இயறறி அத்புதமாக ஸம்ப்ரதா யத்தை ஸதிரீகரித்திருககிறா

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் ஸகுடுமபராய வடதிசை சென்று வடமதுரை, கோவாததனம, பிருந்தாவனம் முதலிய யமுனைக்கரையில் உள்ள ஆலயங்களில் திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸேவையும வேதாந்த ப்ரவசன, பாஷண்ட நிரஸனஙகளையும, வெகுகாலம செய்து கொண்டிருந்தார். பிறகு தமது அவதாரஸ்தலமும் சோழ நாட்டுச் சிறறரசன் ஒருவன் ராஜதானியுமான வீரநாராயணபுரம் (காட்டு மன்னார்குடி) திருமபி எழுந்தருள, நடுவில திருககுடந்தை யில் "ஆராவமுதே" எனனும நமமாழவாா திருவாய் மொழியைக் (5 8 1) கேட்டும அதிலிருநது ஆயிரம் பாட்டுளள ஒரு ப்ரபநதத்தின் ஒரு பகுதி அது எனபது தெரிந்தும் அபபிரபநதம அங்கு கிடைககாததால அதைப் பெறுவதறகாக ஆழ்வார் திருவவதார பூமியான திருநகரி சென்று அது கிடைக்கும வழியை அறிய ஸ்ரீ மதுரகவி வம்சத்தவர்களைச் சந்தித்தார் அவர்களிடமிருந்து ஆழ்வாரைப்பற்றிய பல ஐதிஹ்யங்களைக கேட்டார்

திருவாய் மொழியின் உத்தாரம்

அவறறில ஒரு ஐதிஹயமாவது ஆழவாருககு வெகு காலம் முனனே தவாபர யுகததில பூர்வசிகா–பராம்மண குலத்தில ஆழவாா-திருநகரிஸமீபமிருககும திருககோளூ ரில அவதரிதத மதுரகவிகள வடதிசை செனறு பதரி காச்ரமத்தில அஷடாங்க-யோக-நிஷடராய் இருந்து பிறகு திவ்ய-தேச-யாத்ரை செயது பகவான விஷயமாக இனிய கவிகள பாடிககொணடு அயோத்தியில் இருககுங்கால், கவியின தொடக்கததில் ஸேநேசாம்சமாக அவதரித்த நம்மாழவாா தமககுத் துல்ய-சீலா கிடையாமையால் மௌனமாக இருந்து தமது 16-வது வயதில் மதுரகவி களுககு ஒரு பெரிய ஜோதியாகத் தோன்றினா.

மதுரகவிகள் இரவெல்லாம் ஜோதியை நோக்கி நடநதும் பகலெல்லாம உறங்கியும தேசத்தின் தென் கோடியில் உளள ஆழ்வார் திருநகரி அடைந்ததும், நம் மளழ்வாரைத தரிசித்து வணங்கி, அவருடைய திவ்யப் ‘பிரபந்தத்தை ஆதிசேஷ ரூபியான புளிய மரத்தின் கீழ் அவர் திருவாய மலர்நதருள, படடோலையிட்டு ப்ரபந்தங் களைப் பூர்த்தி செய்தார் பரபநதா–வஸாநத்தில் நம்மாழ் வார், தம் 36வது, திருநக்ஷததிரத்தில நித்திய-விபூதிககு எழுநதருளினா மதுரகவிகள அதறகுமேல 50 ஆணடு கள் ஜீவிததிருநது, ஆழவாரை அர்சசையாக எழுந் தருளப பணணினர் தவிர, “கணணி நுண சிறுததாம்பு” என்கிற நம்மாழவாரின ஸதுதி-பரபந்தத்தை இயறறினர்.

இதை நாதமுனிகள் பனனீராயிரவுரு ஜபித்து நமமாழ்வாரையோ்காரூடராய த்யானித்தாா அதன் பயனாக ஆழ்வார் அவருக்கு யோக தசையில் ஸாக்ஷாத்

தாக ஸேவை ஸாதித்து திவயப பிரபநதம நாலாயிரத்தையும அநுகரஹித்து பரபததி சாஸதிரததையும பரபத்தி கரண மநதிரததையும உபதேசித்தாா எனபது

கலி தொடஙகி 3684 வருடஙகளுககுப பிறகு அவதரித்த நாதமுனிகளுககு திவ்யப பிரபந்தங்கள் நம தேசத்திலேயே எஙகும கிடைக்காமல போனதறகு காரணததைக கூறும் ஐதிஹயம ஒனறு உண்டு சட வாயுவைக கோபிதது விரட்டி அவதரித்ததால சடகோபன் எனனும நாமதேயம பொருந்தியும், ஸதன் யமே அருநதாமல்,

"अनश्नन्योऽभिचाकशीति ।"

"அநச்னன அநயோ அபிசாகசீதி" என்ற நிலையில நின்று நமமாழ்வார் பரபனன ஜனஸந்தான கூடஸ்தராக விளங்க,

"அந்தணரந்தியர் எலலையில் நின்றவனைத்துலகும தொநதவரே முதலாக"

(ரஹஸ்யத்ரயஸாரம 20ம அதிகாரம)

என்ற கணக்கிலே ஜாதி முதலிய விததியாஸம் எதுவுமில்லாமல் எலலா மககளும மேலும் மேலும் முகதி வழியில் சேரவே இவவுலகமே சூனயமாயவிடுமே என்று பயந்த ஸம்ஸாரிகள் கலிபுருஷனுடைய ஆவேசத்தால *"எல்லீரும வீடுபெறறால உலகில்லை என்றே" கருதி பாமரர்களாகி நம்மாழ்வாரின் திருவாயமொழி முதலிய சுவடிகளை வீடு

*திருவாயமொழி 4-10-6

தோரும் தேடி எடுத்து குவித்து தாமரபர்ணீ ப்ரவாஹத்தில் எறிந்தனர் அவற்றில "ஆராவமுதே," என பதிகமுள்ள ஒரு ஓலை மட்டும் எதிர்நீச்சலிட்டு ஒரு மஹானிடம் அகப்பட்டு திருக்குடந்தைக்கு வந்து சேர்ந்தது என்பது அந்த ஐதிஹ்யம்

நம் உலகம் இந்த துர்தசையில் இருக்க நாதமுனிகள் அவதரித்து பக்தியோகத்தால் பகவானை அடைய சக்தியில்லாத நமக்கு ப்ரபத்தி மார்க்கத்தை புன ப்ரதிஷ்டாபனம் செய்து கொடுத்தது நம் பாக்யமே

முன்னிருந்த சடமர்ஷண வம்சயர்கள் உக்ரமான தபஸ்ஸினாலேயும யோகப்ரபாவத்தாலேயும பகவானை அடைந்தார்கள் என்றும —

"कर्म ज्ञानमुपासनं च शरणव्रज्येति चावस्थितान्,
सन्मार्गान् अपवर्गसाधनविधौ सद्वारकाद्वारकान् ।
एकद्व्याकृतियोगसंभृतपृथग्भावानुभावान् इमान्
सम्यक्प्रेक्ष्य शरण्यसारथिगिरामन्ते रमन्ते बुधाः ॥"

என்கிறபடி நாதமுனிகளின் கருணையாலேயே நமக்கு ஸுலபமான ப்ரபத்தி மார்க்கம் கிடைத்திருக்கிறது என்றும கொள்ள வேண்டும்.

நாதமுனிகள், தம்பிதாவும சொட்டை குலத்தரசு என்ற ப்ரஸித்தருமான ஈசவரமுனிகளால் ப்ரஹ்மோபதேசம் பஞ்சஸம்ஸ்காரதிகள் செய்யப்பெற்றும் வேத வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் அதிகரிக்கப்பெற்றும், யோக சாஸ்திர உபதேசத்தையும் பெற்ற பிறகு ஈச்வர முனிகள்

திருநாடு அலங்கரித்தபின, 200 வருஷங்கள் யோகத்தில் இருந்ததாகவும, பிறகு பகவந்நியமனத்தால், கிரஹஸ தாச்ரமத்தை அடையத்திருவுள்ளமாய, தபஹகாசிதமான தம திருமேனியை யோகப் பிரபாவத்தால் தாசநீயமாகச செயது, வஙகீபுரத்தாச்சியின குமாரத்தி அரவிந்தப பாவை யாரை விவாஹம செய்து கொணடாா எனறும், 216-வது திருநக்ஷத்திரத்தில், அதாவது கலி 3900-வது வருஷத்தில், ஒரு குமாரா அவதரிததாகவும் அவருக்குத் தம்பிதாவான, ஈசவரமுனி என்னும திருநாமத்தை இட்ட தாகவும பிறகு வடமதுரை, கோவாததனம் கோகுலம் முதலிய திவ்யதேசங்களில யமுனைத்துறைவனை ஸேவித்து, பிறகு மத்யே மார்க்கமுள்ள திவ்ய தேசஙகளை ஸேவித்துகொணடு திருமலை வந்து அப்பனைத் தொழுது அங்கு ஸவபூர்வர்களுடைய வாஸஸதானசரிதாதிகளைக் கேட்டு ஆனந்தித்து சில நாள் இருந்து அப்பன் நிய மனத்தால் வீரநாராயணபுரம் (காட்டு மனனூர்குடி) எழுந் தருளி மன்னனூரைஸேவித்து தான் நம்மாழவாரின் க்ருபையாலபெறற தமிழ் மறைகளை தாளம வழங்கி தேவ கான முறைப்படி தன் பாகினேயர்களுக்கு அப்யஸித்து வைத்து மன்னனூரின முனபாக பாடி வைத்தும மற்றும் திவய தேசஙகள் தோரும பாடி வரும்படி அவர்களை நிய மித்தும இனனும உயயகொணடார் முதலான சிஷயர் களுககு விசிஷடாத்வைத தர்சனத்தையும அதற்கு உப யுக்தாமசஙகளையும ப்ரபத்தி வித்யை விளம்பாக்ஷமாதி காரதயா (தாமதத்தை பொருக்க இயலாத்தனமையால்) தான் அனுஷ்டித்து மற்றவர்களையும் அனுஷ்டிபபித்தும் இப்படி பரவச்செய்தார்.

நாதமுனிகள் திருநாட்டுக்கு எழுநதருளினபோது அவருக்கு 342வது திருநக்ஷத்ரம அதாவது கலி 4026 சகம் 741 இன்னும் இவருடைய திவ்யசரிதம பல உண்டு.

இவவிதமாக பகாவான் தான யுகம்தோரும் என் நின்ற யோனியுமாய்ப்பிறந்தும் நமககாகப் படாதன பட்டும் ஷடமாஷண வம்சோத்தாரணத்தைப் பண்ணி அதில் ஸ்ரீ நாதமுனிகளை அவதரிபபித்தும் ஸம்ப்ரதாயத் திற்கே எட்டாமல் தவறிப்போன த்ரமிடோபநிஷததுக் களையும் ப்ரபததிசாஸத்ரத்தையும் புனருத்தாரணம் செய் வித்து கரந்த நிர்மாணங்களையும செய்வித்தும் விசிஷ்டாத் வைதத்தை தழைத்தோஙகுமபடி செயயாமல் இருக்க நேர்திருந்தால் நம தர்சனததின் தசை என்னவாகியிருக் கும் என்பதை நன்கு உணாந்து *தத் வஸ்து வாஸ்த்வா திகேஷு எனனும ந்யாயததால்க்ருதஜ்ஞதை கொள்ள ப்ராப்தம

நாதமுனி என்னும் ஜஞான ஒளி தோன்றாதிருந்தால் உலகமே இருளில்தான் மூழ்கிஇருககும நமமாழ்வாரின் பெருமையை உலகமறிந்தே இராது, நாதனுடையஜஞான ஒளியினின்றும யாமுன அவதாரத்தையும இப்ரதீபத்தி னின்றும் ஸ்ரீ சைலபூாணா என்கிற திருமலை நம்பியையும் இவர் ஸஹோதரி ஸ்ரீ தேவி மூலமாக பகவதராமானுஜரின் அவதாரபலன்களையும் பெறறோம

யாமுன முனிவர் அவதாரம்
(ஆளவந்தார்)

நாதமுனி தமக்கு தேஹாவஸானம் ஸமீபித்திருப் பதைப் பார்த்து ஸவசச்சரமார்ஜிதமான ஸம்ப்ரதாயஙகளை

"अशिथिलगुरुभक्तिस्तत्प्रशंसादिशीलः
प्रचुरबहुमतिस्तद्वस्तुवास्त्वादिकेषु ।
गुणवति विनियोक्तुं गोपयन् संप्रदायं
कृतविदनघवत्तिः किं न विन्देन्निधानम् ॥"

பித்ருதனமாக ரக்ஷித்து வ்ருத்தி செய்யும் விஷயததில் தன் குமாரரான ஈச்வரபட்டாழ்வான் பகதியோக நிஷடராய் ஸம்ஸாரவிமுகராய இருக்க மேறகண்டவைகளை நிர்வ ஹிக்கக் கூடிய பௌத்ரனுவது உதயமாக வேணுமென்று எம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்க மன்னனுரின் அனுகரஹத் தால் தன் குமாரரான ஈச்வரமுனி என்னும் ஈச்வர பட்டாழ்வானுக்கு கலி 4017ல உத்தராட நக்ஷத்திரத்தில் ஒரு குமாரர் உதயமானுர்

பௌத்ரோதயததால ஸந்துஷடரான நாதமுனிகள் அவருககு யமுனைததுரைவர்,யாமுனர் எனறு திருநாமங் கள் சாத்தி தகுநத காலததில உபநயனம செயவித்து தாமே பரமமோபதேசம, பஞசஸமஸகாரஙகளையும செய் தருளி மூனறு வேதஙகளையும் பதக்ரமாதிஸஹிதம் சீக்ஷாத் யஙகளுடன் அதிகரிப்பித்து இன்னும் உபயுக்தாம்சங் களையும் நிரவசேஷமாக ஓதுவிதது ஸாஙகவரதஸமாவர்த் தனமும் முடிப்பித்து திருமந்த்ரங்களையும உபதேசம் செய்தருளினா

அனந்தரம் உருபபட்டூர் ஆச்சான குமாரர் அரு ளாளப பெருமாள் குமாரத்தி ஸ்ரீரஙகநாச்சியாரை ஆள வந்தாருக்கு 16வது வயதில் கன்னிகாதானம் செயவித்து ஸம்பரமமாகக் கல்யாணத்தையும் நடத்திவைத்தார.

பிறகு தன் சிஷ்யர்களான உயயகொண்டார் என னும் புண்டரீகாக்ஷரையும், குருகைக்காவலப்பனையும், மறற விசேஷாாத்தங்களையும் சரணுகதி சாஸத்ரத்தை யும் யோகரஹஸயத்தையும் தன் பௌத்ரனுக்கு ஆகாஙக்ஷை பிறநதபோது வருந்தியாவது ஆசார்யநிய மனம் என்று உபதேசிக்க நியமித்தருளினுர் அனந்தரம் ஸ்ரீ நாதமுனிகள் யோநிஷ்டரானுர்.

ஆளவந்தார் வைபவம்

நாதமுனிகளின் பௌத்ரரான ஆளவந்தாரும் பால யம முதல்கொணடு அதிஸூக்ஷ்ம புத்திபடைத்தவராகவும சாஸத்ரங்களில் அத்விதீய பண்டிதராய் வாதத்தில் அஸஹாய சூரராகவும் மீமாமஸா பூர்வபாகமான கர்மகண்டத தில் பட்டா ப்ரபாகரா இவர்களின் இருஸித்தார்தங்களின கரைகண்டவராகவும ஸாவதந்த்ர ஸவதந்த்ரராகவும் ப்ரதிவாதிகளான யானைகளின பரகடாடோபங்களாகிர மத்தகத்தைப பிளபபதில திறமை உள்ள ஸிமமமாகவும இருநதார்

யமுனைத்துறைவருக்கு 19 வயது மஹாபாஷ்யபட்டரிடம் மீமாம்ஸாசாஸதரபரிசயம் பண்ணிவரும சமயம ஒருநாள் படடர் சோகித்திருக்க யாமுனா அதுகண்டு இதேது சோக காரணம? என்ன, பட்டரும் இந்த சோழ ராஜ்யத்தில ராஜாவிறகு ஆககியாழவான என்றெரு புரோஹிதர் உண்டு அவா ஸவயம்வித்வானுய் ராஜவலல பனுமாகையால ராஜா அறிய இத்தேசத்திலுள்ள வித வான்களிடமிருந்தெல்லாம பரதி ஸமவத்ஸரம் தசபந்தம், அதாவது கபபம் வாஙகி வருகிருர். கொடுக்கக்கையில இல்லை எனருல பரஸஙகம் பண்ணவேண்டி அழைப்பர்; அது ராக்ஷஸனேடு மலலுக்கட்டினூர்பபோலாகும் விபரீ தங்களைப்பேசும நம் ஏழைச் சொல் அம்பலமேருது, உமமுடைய வாரத்தைகளும பாலவ்யவஹார கோடியில் கூடிபபோம என்று பயபபட, யாமுனர் கிடக்கட்டும் இந்த யோசனை தேவரீா இஙகேயே ஸுகமாய் இருக்க வேணும் நான் ஏதாவது செய்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டு ராஜதூதன கையில் இருந்த பத்ரத்தை வாங்கி

கிழிததெறிந்து ஒன்றும தருகிறதில்லை போ என இதை புரோஹிதா அறிந்து நிராகரிததவா ஒரு 'விதயார்த்தி' என்று தெரிய ராஜபடனை மறுபடி அனுப்பி இவா வெறும் கவியா? சாஸத்ரங்களில வல்லவரா? தநதர பாரங்கதரா? என்று கேட்டு வரச்செய்தாா

யமுனைத்துறைவாரும *'நவயம் கவயஸ்து கேவலம' எனறு ஒரு ச்லோகத்தை எழுதி அனுப்பி அருளினார். ஆககியாழவானும ராஜாவுககறிவித்து,ராஜாவும யமுனைத் துரைவரை வரும்படிசாஸனம் விடுவிக்க அந்த ராஜ சாஸனத்தையும் இவர் கிழிததுவிட அதை ராஜா கேட்டு கோபம கொள்ள, ராஜபத்நியும உமசாஸனத்தை மறுதத இவர் ஸாமான்யராய இரார் மஹாவித்வானய இருப் பார் புரஸகரித்து வரவழைத்தாலல்லாது வரமாடடார் என்ன, ராஜாவும் வித்வத்ஸபை மஹாநாடு கூட்டி வேண்டுமான ஏறபாடுகள செய்து கனதண்டிகை முத லான வரிசைகளை அனுபபி யமுனைத்துரைவரை அழைத்து வரவிட்டு ராஜாவும் பத்நீஸமேதராய முன்ன மேயே ஸபையில் வந்திருந்தாா

யாமுனரும் †'ஆசைலாதத்ரிகன்யா சரணகிஸலய' என்னும் ச்லோகத்தையே பிருதூதி வைத்து ராஜவீதி

---

* "न वयं कवयस्तु केवलं न वयं केवलतन्त्रपारगाः ।
अपि तु प्रतिवादिवारणप्रकटाटोप विपाटनक्षमाः ॥"

† "आ शैलादद्रिकन्याचरणकिसलयन्यासधन्योपकण्ठात्
आरक्षोनीतसीतामुखकमलसमुल्लासहेतोश्च सेतोः ।
आ च प्राच्यप्रतीच्यक्षितिधरयुगलादर्कसोमावतंसात्
मीमांसाशास्त्रयुग्मश्रमविमलमना मृग्यतां मादृशोऽन्यः ॥"

யாய வர ராஜாவும ராஜமஹிஷியும் வித்வான்களும் வர வேற்க யாமுனரும் ஸிமமகுட்டிபோல் அதிகம்பீரமாய் ஸகல மரியாதையுடன ஸபாமண்டபத்திலேறி வித்வதா ஸனத்தில் அமர்நதார ராஜாவும ராஜமஹிஷியும் அஞ் சலிபண்ண இவரும் ஆசீாவதித்து அருளிஞர்

அததருவாயில் ராஜமஹிஷியும இவருடைய ஸௌந் தாயத்தையும, விலக்ஷணங்களான மஹாபுருஷலக்ஷணங் களையும, வாதத்திலதைர்யத்தையும், ஸவரகாமபீர்யத் தையும், உக்திமாதுர்யத்தையும, யுகதிசாதுாயத்தையும் பார்த்தவுடனே ராஜாவை நோககி இவர் நம புரோஹி தரை ஜயிப்பார் இதில சங்தேகமிலலை எனன, ராஜா நம புரோகிதரே இவரை ஜெயிபபார் என்ன இபபடி இரு வருக்கும விவாதம வர, மஹிஷி, இவா ஜயித்தால என்ன கொடுபபீா எனன, ராஜா, எனககுள்ள ராஜயத்தில் அர்த் தம ஸமர்பபிககிறேன், இவா தோற்ருராகில நீ செய்வது என்னெனறு மஹிஷியுடன உறுதியிட்டுக கொண்டார்கள்.

யமுனைததுறைவர், ஸபை முனனிலையில் ராஜாவை நோக்கி, அழைத்த காரணம் கோர ராஜாவும் புரோகி தரை பாாகக புரோஹிதா "நம ஆணை தடடுமவா பிரசங் கததில ஜயிககுமவராயிருககவேணுமென அதற்கு "மத் யஸதர்கள பாாக்கிறே"னெனன, யாமுனர், 'பிரதிவாதியே மத்யஸதனுக அமையாதோ'' எனன, அவா, "உபய வாதி ஸமமதனனறோ மதயஸதனுவ''னெனன, யாமுனர், "பிரதிவாதி சம்மதிக்குமபடி சொனனுலமையாதோ, வேறு மத்யஸதன வேணுமோ''எனன, புரோகிதா, "அபபடியே ஆகட்டும" எனறு ஒபபுககொளள, யாமுனர், "லௌ கிகத்திலோ, வைதீகததிலோ பிரசங்கம?'' என்ன, புரோ கிதர், "லௌகிகததிலும பிரசஙகம உண்டோ'' எனன,

யாமுனா, "பரஸங்கமாவது பரஸபரவிஜிகிஷ‌ைதை யாகையாலே ஸர்வதர உணடாயிருககு'' மென்ன, ராஜா ஆகில், முந்தர லௌகிகத்தில நடக்கட்டும்'' என்ன, யாமுனர், "அதில மூன்று வார்தகை, ஐநது வாாத்தை, ஏழு வாாத்தைகளில உததம-மத்யம-அதம கிரமத்தில வ்யவஸதை செயது, ஜயாபஜயங்களில் பகுமாறுவ மானங்களும நிச்சயிகக வேணுமென்ன

புரோகிதர்,—'வென்றவன், தோற்றவன் தலையில் தாடனம் பண்ணுவது, அவனுடைய மரியாதைகளையும, ராஜா கொடுககுமவையெலலாம் கட்டிக்கொளவது,' என்ன யாமுனா, 'உபகரமிபபது யாா?' என்ன, புரோகிதர்,—'நீரே உபக்ரமிககிறது, நீர் லௌகிகத்தில் அலல வேனதை நான் ஆம எனக்கடவேன், ஆம என்றதை அல்லவேனக்கடவேன' என்ன, யமுனைத்துறைவர்,—'ஆகில் அயம் ராஜா ஸார்வபௌம' 'ராஜாபத்நீ பதிவிரதா', 'அவததயா ராஜ-மாதா ச, யதி-தோஷோ-அத்ர சிந்த்யதாம' என்றருளிச் செயதார் புரோகிதர், இதை 'அலல' வென்று சொலல முடியாமையால், பூமியை நோக்கித் தலையைக் குனிநதுகொண்டு நிருததராக வாளாவிருநதார்.

மஹிஷி நம புரோகிதர் தோற்றுர், எனறு ராஜாவின் தொடையைத் தட்ட, யமுனைத்துறைவர், 'புரோகிதரே மேல சொல்கிறீரோ? தோறறீரேமெனகிறீரோ வென்ன, புரோகிதா—ஸிததாநதத்தின் மேலே கக்ஷி சொலல, வல்லமையோ வென்ன, யமுனைத்துறைவா, நிர்வகிக்க வல்லவன் பிடிததேயன்றோ ஸித்தாநதமாகிரதென்ன, புரோகிதர், நீா இதை பூாவபக்ஷமாக்குவீரோ என்ன, யமுனைத் துறைவர்—நீர் இதில தோற்றீரேமென்று ஸபையறிய

சொனனீராகில், ஆகிறதென்ன, மஹிஷி, பெரியவர் வாயாலே சொல்ல நாஙகள் கேட்கிரேும, நானே சொல்கிறேன் அவா சொன்னபடிககு மேல் சொல்லவேணு மென்ன, புரோகிதரும் மேல்கண்டித்தீராகில இதில் நாம் தோற்ரேும என்ன, யமுனைத்துறைவரும்-ஆகில் கேளும் சபையோர்களே—இநத ராஜா ஸார்வபௌமன் அல்லன். ஸர்வா பூமி யஸ்யபோகே, யஸயவசேவா ஸ ஸார்வ பௌம, என்கிறவயுத்திபரகாரம் பார்ககுமிடத்தில இந்த சோழபூமி மாத்திரமே இநத ராஜாவுககு போக்யமாகவும் வசமாகவும் ஆகிறது ஸர்வபூமியும இபபடி ஆககக்காணு மையால் ஸாாவபௌமன என்னககூடுமோ?

'ராஜபத்னீபதிவ்ரதா' என்னவும் கூடாது *'ஸுப்தே ஸவபிதி யா நாரீ' எனறு தொடங்கி 'ஸாஸத்ரீஜ்ஞேயா பதிவரதா' என்கிற லக்ஷணம் புஷகலமாக இலலாமையா லும் த்ரிவித வயபிசாரங்களில் வாசிக-மானஸ வயபிசாரங் கள் உணடாயிருககை ஸமபாவிதமாகையாலும் †'ஸுந்த ரம் புருஷம தருஷட்வா' என்று தொடஙகும் த்ரௌபதி வாக்யத்திலுலும அறிநதுகொள்வது

அவந்த்யா ராஜமஹிஷீ என்னுமிடததிலும ‡'சுத்தா ஸா யா நஸூதே ஸத்ரீ காகவந்தயா ஸகருத்ப்ரஜா மருத

---

* "सुप्ते स्वपिति या नारी पूर्वमेव प्रबुध्यते ।
नान्यं कामयते चित्ते सा स्त्री ज्ञेया पतिव्रता ॥"

† "सुन्दरं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातरं पितरं सुतम् ।
योनिर्द्रवति नारीणां तथ्यं मे ब्रूहि केशव ॥"

‡ "शुद्धा सा या न सूते स्त्री काकवन्ध्या सकृत्प्रजा ।
मृतवन्ध्या मृतापत्या वन्ध्या लोके त्रिधा मता ॥"

வந்த்யா மருதாபத்யா வந்த்யாலோகே தரிதாமதா' என்கிற கணக்கிலே பார்க்குமிடத்தில் மஹாராஜா ஒருவரை மாத்திரம் பெறறு ஏகபுத்ரையாகையால ராஜமாதாவும வநதையை என்னக் குறையில்லை

ராஜாவும் இவர் சொன்னபடியே நிர்வகித்தார் என்று மஹிஷியை முதுகில் தட்ட, மஹிஷி—இபபோதாகிலும் இவர் மஹிமை அறியுமபடியாயிறறேவென்ன! ராஜா-யமுனைததுறைவா நமககு ஸதோத்ரமாகச் சொன்னதை புரோகிதா கணடித்தால் நமக்கு அபரியமாக விருக்குமென்று தூஷிக்க பயந்தவராக விருந்தாராகையால் புரோகிதர் இவருக்கு தாழ்நதிராா காண, என்ன, மஹிஷி—வாதத்தில் வந்தால் பிரிய அப்ரியங்களை நோக்கி இருகக அமையுமோ, வ்யவஹாரத்தில சொல் மறந்தால் ஜயம் வருமோ? இவரே நமககு ஸதோத்திரமாக உரைத்து தாமே அநயதாவாக கண்டித்த விடததில ஸந்தோஷியாமல் வயசனப்படுவது உண்டோ? 'நம் புரோஹிதர்' நம் புரோஹிதர்' என்ற நமமுடைய அபிமானச் சொல்லே அவருககு அதிசயத்தை ஏறிடுமோ வென்ன, ராஜாவும் மேல யோசனுபரனுகவிருகக, மஹிஷி—லௌகிக பிரசங்கத்தில் மூன்று வார்தைதயில்தானே இரண்டு தடவையும் தோறறவரை எடுத்துப் புகழ்வதும், சொன்னது கொடாம விருககவோ இந்த யோசனை,—இது அடுக்காது, சொல் படி செய்து விடும் என்ன, ராஜா புன்னகை கொண்டு, அதலல—என்மனோபாவம், நாம் தூஷணத்தில் நிற்கலாகுமோ என்றுா மஹிஷி—உள்ளது சொல்லில் தூஷணமோ, குருடனை செந்தாமரைக் கண்ணன் என்றால் அபபடி ஆவனோ, இவர் இல்லாதது சொலலுமவர் அல்ல ந்யாயம சாஸத்ரம் உள்ளபடி நிர்வஹித்தார் என்றுா

உடனே யமுனைததுறைவர் புரோஹிதரை நோக்கி, இதன் மேலாகிலும ஒரு தூஷணம் உரைக்கவல்லீரோ, என்ன, புரோஹிதர்—இதிலும தோறறேன் என்றார்.

யமுனைத்துறைவர்—ராஜாதூஷணத்தில் கிடக்க லாமோ என்று நினைபபதால் முதலில் சொன்ன ப்ரதிஜ்ஞையே ஸமாத்திககிறேன கேளீர், என்ன, புரோஹிதர் அபபடியே சொலல வேணுமென்றார் யமுனைத்துறைவா —ஸார்வபௌமசப்தம் இநத ராஜாவை சொல்லத் தட்டிலலை எஙகனேயேனில் —

ஸாாவபௌம சபதமும அதன பாயாயமான சகரவர்த்திப பதமும ஸாவபூமியையும ஆண்டு அனுபவித்து வந்த மஹீபதிகளான மாந்தாதா, ஹரிச்சந்த்ரன், நள மஹாராஜா, புருகுத்ஸர், புரூரவர், ஸகரர்; கார்த்தவீாயன், வஸு, பருது, தசரத சகரவர்த்தி, இவர்களிடம் முக்யமாய காண்கையாலும, இதர ராஜாக்களிடத்திலும இபபடி ப்ரயோகமிருப்பதால் 'கவசித்' ரூடமாயும, 'க்வசித' யோகமாயும், 'க்வசித' ஔபசாரிகமாயும் 'பகவாநிதி' சப்தமபோல் பூஜயோக்தி பரிபாஷையாக இருபபதாகக் கண்டுகொள்ளவேணும்

'ராஜபத்நீ பதிவ்ரதா' என்னுமிடத்திலும் 'ஸுப் தேஸவபிதி' என்கிற பதிவ்ரதாலக்ஷணம் நாயகானுகூல வ்ருதயாதிகளிலே குடிகொண்டிருக்கும், ஆகையால், பாதிவருத்யம பரிபூர்ணமாய் இருக்குமே. த்ரிவித வ்யபிசாரங்களில இந்த யுகத்தில் காயிக மாத்ரத்திற்கே தோஷமாகையால மற்ற விரண்டும் இருக்குமாகிலும் அது அகிஞ்சிதகரம இமமானஸ—வாசிகங்கள்கூட இல்லாமல் சிலருணடே தத்ஸூசகங்களான குண-சரிதங்கள் ப்ரகாசித்திருக்கையால ஒரு சங்கையும் வாராது ஆகை

யால் ஒரு குறையும சொல்லவிடமிலலேயே 'புருஷாணும் அபாவே' என்கிற த்ரௌபதி வாக்கியமும் 'பராயிகாபிப ப்ராயம் அநயதா, பிரபஞ்சம் நிஷபதிவ்ரதமாக ஸம்ப விக்கும ஆகையால் 'ராஜபத்நீ பதிவரதா' என்கிற நிர்வாகமும ஸர்வ ஸம்மதமே

'அவநத்யா ராஜாமாதா' எனறதறகு ஏகபுத்ரவதிக கும பஹுபுதரவதிககுமுளள பரலோகாதிகளில பேதமுண் டெனறு சொலலலாமாகையாலே நிர்வாகம காணலாம 'காகவந்த்யா' 'என்றதுவும்', ஏகபுதரவதி, 'பகுபுதரவதி' என்கிற குறையைப் பற்றிச் சொனனதத்தனை, போககி, நிந்தையாகச சொன்னதனறு ஆகையால் அவநத்யை என்றதுவும தப்பன்று

இபபடி ராஜா ஸார்வபௌமன் என்றும், ராஜபத்நீ பதிவிரதை என்றும், ராஜமாதா அவந்த்யை என்றும் ஸபா-ஸம்மதியாக நிர்வகித்தோம் இதன்மேல் ஆக்ஷேபிக் கும் வித்வானகள் உண்டாகில தூஷணம் சொல்லக் கடவா. அதையும் பரிகரிக்கிறோம—புருஷாயுஸ உள்ள மட்டும இதே பிரதிக்ஞை எனறார் தம்-புரோகிதா வைதிக பிரசஙகத்திலே பரிசயம உள்ளவராகையாலே நூதன மான இந்த லௌகீக வித்யாசாதுாயஙகள் அவருக்கும் கேட்டிருக்காமை நமமோடொத்ததே ஆயிற்று என்றார். யமுனைததுறைவர்-ஆயினும் அதுவும பாாக்கலாமெனன, மஹிஷி—அதுவும வேணுமோ ஓரொரு வெறறிக்கும் அர்த்த ராஜ்யம கொடுக்க பிரதிக்ஞை செய்து இரண்டு வெற்றிகளும் ராஜயம முழுக்க சென்றிருகக, மூன்றாம் வெற்றிக்கும மகாபலி ஸர்வேச்வரனுக்கு மூன்றும் அடிக்கு ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்தாற்போல் நமககு வந்திருக்கிறது எனறார் புரோகிதா உடனே இநத மகாபுருஷனுககு வெற்றியிலும் எனககுத் தோல்வியிலும

லஜ்ஜையுமில்லை ஸ்ரீராமனிடத்தில் பரசுராமர் பட்டது போல் பட்டேன் இது எனக்கு அனுக்ரஹமாகவே முடியும் என்று ச்லாகித்தார் யமுனைத்துறைவரும் ஸாமான்ய சாஸ்திரங்களிலே மூன்று நான்கு கட்டங்களை எடுத்து வித்வான்களுடைய த்ருப்தியே—பலமாக உபந்யஸித்து, மேலும் மீமாம்சா சாஸ்த்ரங்களிலே ஹிமவத்பர்வதம் தொடங்கி, நள ஸேதுபர்யந்தமும் உதயபர்வதம் முதல் அஸ்தமயபர்வதம் பர்யந்தமும் உள்ள இந்த பரப்பு நிலத்தில், என்னோடு பிரஸங்கிக்க வல்லவனாகிலும், அதவா கேட்டு அவகாசிக்க உண்டாகில, தேடிப்பார்க்கத் தக்கது என்னும் அர்த்தத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிற 'ஆசைலாத' என்று முன்பு பிருது கூறிய ச்லோகத்தையே பத்ராவலம்பம் பண்ணி அருளினார்

புரோகிதர் எழுந்திருந்து சமீபத்தில வந்து தலையை வணங்கி பிரதிக்ஞை தப்பாமல் செய்தருள வேண்டுமென்றார் யமுனைத்துறைவரும், ஹா ஹா! நீரே இப்படி பிரதிக்ஞை செய்தீர், நான் அதை ஒப்பவில்லை நீர் வித்யையில் பிரஸித்தராயும ஸர்வபூஜ்யராயும், ராஜ புரோகிதராயும வயோதிகராயும் இருந்து, இப்படி சொல்லி வரலாமோ? நமக்கு நிகர் ஒருவரும் இல்லை என்னும் வித்யா மதத்தினாலே தாமே பிரதிக்ஞை செய்து, அப்படியே ஸாத்வீகர்களையெல்லாம் அவமதித்து வந்தவராகையாலே என்னிடத்திலேயும் அப்படியே செய்ய தாமே பிரதிக்ஞை செய்தீர், பகவத் ஸங்கல்பம இப்படி ஆயிற்று. நான் அது செய்யேன் இனி இப்படி வித்வதவமதி ஆகாதென்றதுபோல சில மரியாதையான வார்த்தையை சொல்லி உபசரித்தருளினார்.

புரோகிதர் 'பரசுராமன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனை கொண்டாடினாற்' போல் போற்றி, என்னை ரக்ஷித்து

விலக்ஷணமான கீர்த்தி பெறுவீரென்று, குறைகளெல்லாம் தமமிடம் ஏறிட்டுககொணடு மிகவும பவ்யராக இருநதாா

ராஜ்யபோகம்

அங்குள்ள வித்வான்களுடனே ராஜானுமதியாலே இவரை பிரமமரதத்தில் எழுந்தருளவிதது தாங்களே ஸ்ரீபாதம்-தாங்கி ஸகலபிருதுகளுடனே ஊாவலம் செய் வித்து ராஜகிரஹகத்தில் எழுநதருளப் பணணிக கொணடு வர, ராஜா ஸநதோஷிகக, ராஜமஹிஷியும உளளடஙகாத ஹாஷப்ரகா ஷத்தினாலே வெளியே பெருகா நின்ற ஆனந்த ஸம்ப்ரம பரவசையாய எதிரே சென்று, 'என் ஸ்வாமி வந்தார்', 'என்னை ஆளவநதாா'. வந்தார், வந்தார் என்றும், கொணடாடி தன்னிரணடு கையாலும் குலமகனை அணைககுமாப போல வாரியணைததுக கொண்டு, பர்த்தாவுடனே, தம மணிமாட மாளிகைககுள் சிங்காஸனத்தில் எழுந்தருளப் பண்ண, ராஜாவும பத்நீயும் ஸ்வர்ண கலசத்தாலே குளிர்ந்த நீரிட்டு திருவடி விளககி புனிதமாகுமபடி தீாததம ஸவீகரித்து ஸர்வ ஆபரணங் களாலே அலங்கரித்து சத்ர-சாமராதிகளைக கொணடு பரிசாரகம பண்ணி மஹிஷீகர-ஸமர்பித ஸஹிரண்ய உதக-தாராபூர்வகமாக, புரோகிதர் மந்திரம் சொல்லி ஙவக்க தங்களுக்குள்ள ராஜ்யத்தில அர்த்தம ஸமர்பித்து 'ஆளவந்தார்' என்னும திருநாமம் சாத்தி ஸாவ மரியாதை வாத்யங்களுடன் சதுரந்த-யானருடராக எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு போய் ராஜார்ஹமான ஒரு விடுதியிலே எழுந்தருளப் பண்ணி மேல் நடக்க வேண்டிய சட்டதிட்டங்களைச் செய்வித்து அனுமதி பெற்று தம் அரண்மனை சேர்ந்தார்கள். பிறகு மஹாபாஷ்ய பட்டரும் வந்து ஆளவந்தாரைக் கண்டு உகந்து என் ருணம் உம்மால் தீர்ந்தது என்று கொண்டாடிப் போனர்.

போக விரக்தி

ஆளவந்தார் தம் திருத்தகப்பனருடைய சில ஸ்வ-பாவங்களையும தம் வம்சத்தினரின் ஞான பக்தி வைராக்யாதிகளையும் நினைத்து டோலாயமான ஹ்ருதயராய், இதுகளுக்கு விருத்தமாய ராஜபோகததை-நினைத்து, இதை நாமே கழித்துப் புகட்டிப்]போவோம் என்றெல்லாம் ஆலோசித்து, இப்படி பகுவிதமாக சிந்தாருடரானர். விடியறகாலையில் வந்திவைதாளிகர்கள், பரிஜனங்கள் பரா-போதிக ஸகல மங்கல வாத்யஙகளை கோஷிததாாகள். ஸூதமாகதர்கள் இவருடைய வம்சாவளியைக கொணடாடினாகள் வைணவ பரிசாரகர்கள் சுத்ததீாத்தங்களை ஸமர்ப்பித்து அனுஷடானம செயவித்தார்கள் இவரும் 'பராபதம பராபதம உபாஸீத' என்கிறபடி நீராடி அனுஷ்டானத்தை முடித்து, அனந்தரம ஏகாந்தமாக, இது எனன இபபடி ஈசவரன ஸங்கலபித்தான, நம் குடிப் பிறப்பிறகு இது ஒத்ததன்றே, எனற யோசனையில் ஒருவருடனும் பேசாமல மௌனமாய் எழுந்தருளியிருக்க, இச்செய்தி ராஜாவுக்குத் தெரிந்து ராஜாவும் பத்நீஸமேதராய புரோஹிதனை முன்னிட்டுக கொணடு இவர் திருமாளிகை முகப்பில் வந்து இறஙகி, ஏகாந்த ஸ்தலத்தில் எழுநதருளியிருககிற ஸ்ரீ ஆளவந்தாரைக் கண்டு தண்டம் ஸமர்மிதது இவருடைய திருஷ்டி-நிர்திஷ்டமான ஆஸனத்தில அமாநது பத்தாஞ்சலிபுடனய், இதென்ன? சிந்தா-நிமிததம? என்றெலலாம் ராஜா வினவ, இவா இந்த ராஜ போகஙகள் எனக்கு ருசிககவில்லை நம குடிபபிறப்பிறகும உசிதமானதன்று நம பூாவர்களை விரக்தர்களாய் பகவதபரர்களாய் பரமைகாந்திகளாய, யோக நிஷ்டாகளாய, தபஸசரண சீலாகளாயத திகழநதாாகள், இபபடி லோக விக்யாதமான திரு வமசத்திலே பிறத்து

நான் ராஜஸ-தாமஸ-வாத்தனமான இந்த ராஜ போகத்தில் இழிவேனே? ஆகையால இதுகளை ஒப்புக் கொணடு என்னை விடுதலை செயய வேணடுமெனருர் ராஜாவும புரோகிதரும போகாநுபவம் உணடானுல் அது பரம பதத்திறகு விலக்காகாதே ஜனக, அமபரீஷ, கேகயாதிகள் ராஜாக்களாயிருந்து ஸிதகி பெறறிலரோ? "நிவ்ருத்த-ராகஸய-கருஹம-தபோவனம" அன்ருே, தேவரீருக்கு தெரியாதது நாஙகள் எனன சொல்ல முடியும் என்ன, ஆளவநதார மௌனமாயிருக்க, ராஜா-ராஜயபார வஹனம், ஸவஹஸத-தருத-தணட ஆதபத்ரம் போல், அஸஹமாய இருக்குமாயின அடியேன இநத பாரத்தை வகிததுக கொளகிறேன எனறும் பருகருதி லபய-ஷட்-பாகத்ரவயாதிகளுக்காக பரதி தினமும நூறு பொன் காணிக்கையாக ஸமர்பிககினறேன் அதை திருவுள்ளம் பற்றியருளி பகவத்-பாகவத-ஆசார்ய கைஙகாயங்களையும க்ரந்தாவலோகந காலக்ஷேபாதிகளையும நடத்திக் கொண்டும அடியேனகளை அனுக்ரஹிததுக் கொண்டும இங்கேயே எழுநதருளியிருக்க வேண்டுமென பரார்த்திததார் ராஜமஹிஷியும் அப்படியே செயதருள வேண்டுமென்று திருவடிகளை பிடித்துக் கொள்ள புரோஹிதரும் இதை ரொம்பவும சலாகிக்க, ஆளவநதாருமு ராஜாவை முடிபிடிததெடுத்து அப்படியே உமது இஷடபடி நடத்தும என்று அனுக்ரஹித்து அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தனுபபினுர

பிறகு ராஜாவைக்கொணடு வீரநாராயணபுரத்தில் நின்றும் திருத்தாயார் தேவிகள் மற்றுமுள்ள பந்துக்களையும் வரவழித்து கங்கைகொண்டானுக்கு மேற்காக குறுக்கைக் காவலப்பன் கோவிலுக்கு தெற்காக ஒரு வஸதி செயவித்து அதில் எழுநதருளியிருநது ராஜ ஸமாப்பண

த்ரவயஙகளைக் கொணடு பகவத்-பாகவத-ஆசாாய கைங் கர்யங்களை நடததி ஸு"கோததரராக எழுந்தருளியிருந் தார்

ப்ரரத காலானுஷடானததிறகு அர்த்தயோஜனை தூரத்திலுள்ள திருககாவேரிக்கு ப்ராமஹ முஹூர்த்தத் தில ஆந்தோளியில புறபபட்டு எழுநதருளி உதயோபஸ் தானம் செயது சூாயோதயமாகி ஒரு கடிகைககுள்ளே திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி ஒளபாஸநாதி அனுஷ்டா னங்களையும் அபிகமனபூர்ததியையும் செயது குருகைக் காவலபபனை தணடம ஸமாபபித்து காலக்ஷேபஙகளையும் கடாக்ஷிததருளினா மாத்யான்னிக ஸநாநார்த்தமாக அங்கு ஒரு ஊரணி வெட்டிவிதது அதில் அனுஷ்டானம் செய்தருளி வெணணைகது ஆடிய கிருஷ்ணன முதலாண எமபெருமான்களை இஜயையில ஆராதிதது அதிதி அப்யா கதர்களை அமுதுசெயவித்து தாமும அனுயாகம முடித்து ஸாயம் ஸவாதயாயாதி யோகாநதமாக அசசித்ர பஞ்ச காலபரராய எழுததருளியிருநதாா

மஹாபாஷ்யபட்டரும இஙகேயே நியதமாக வஸித் துக்கொணடு இவருககு மீமாமஸா சிநதனை சாந்தி செய் தார்

இப்படி சில நாள சென்றவாறே ராஜபுரோஹிதா வந்து தண்டமஸமாபித்து அடியேன இததனை நாளாக உணமை உணராமல் இருநதேன் தேவரீர் எழுந்தருளினது முதல் நற்றெளிவு உணடாயிறறு அடியேனை ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மநிஷ்டனாகச் செயது அடிமைகொண்டு அருளவேணு மென்று பராாததிகக, ஸ்ரீஆளவந்தாரும் இவருடைய சீலவருததாதிகளால் சுததர் எனறு திருவுள்ளம பறறி அவருககு பஞசஸமஸகாரங்களை செயது, திருமநதரததை

உபதேசித்து நாதமுனி—தாஸர் என்று தாஸ்ய - நாமம் சாற்றி, பரமைகாந்தியாய் இரும், என்று அநுக்ரஹித்தார்.

இச்செய்தியை ராஜாவும் ராஜமஹிஷியும் அறிந்து, வந்து தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, ஆட்கொண்டு அருளவேண்டும் என்று ஆளவந்தாரை பிரார்த்திக்க, அவ்விருவருக்கும் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்தருளி ராஜாவுக்கு ஸ்ரீரங்கநாத-தாஸர் என்றும், ராஜமஹிஷிக்கு திருவரங்கத்தம்மை என்றும் தாஸ்யநாமமிட்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ—தர்மங்களை உபதேசித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ அக்ரேஸரர்களாகச் செய்தருளினார் அவர்களும் பதேபதே வந்து தண்டனிட்டு விசேஷார்த்தக்ரஹணம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

குருவே தேடிய சீடர்!

முன்பு, ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளால் தம் திருப்பேரனை யமுனைத்துறைவருக்கு ஆகாங்க்ஷை பிறந்தபோது ப்ரபத்தி சாஸ்திரத்தை உபதேசிக்கும்படி நியமிக்கப்பட்ட அவருடைய சிஷ்யரான உய்யக்கொண்டார் எனும் புண்டரீகாக்ஷரும் அப்படிச் செய்ய பல தடவை அவர் இருக்குமிடம் போயும் அலப்த—மனோரதராய், திரும்பி கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார் பின்பு தமக்கு பரமபத-நாத ஸேவை நெருங்கி இருப்பதை அறிந்து தம் சிஷ்யரில் பிரதானரான மணக்கால் நம்பி எனும் ராமமிச்ரரை அழைத்து, 'நீரே வருந்தியாவது அவருக்கு இதை உபதேசியும்' என்று நியமித்து திருநாடு அலங்கரித்தருளினார்

மணக்கால் நம்பியும், சோழமண்டலம் எழுந்தருளி குருகைக்காவல் நாதனை ஸேவித்து ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருமாளிகை, கட்டும் காவலுமாய், இருந்தபடியால் இப்படி நான்கு தடவையாய், ஐந்தாவது தடவை சென்று

உஞ்சவ்ருத்தி பிராமஹணர்களோடு அவர் திருமாளி கைக்கு உள்ளேபோய் திருமடப்பள்ளி கைங்கர்யபாரை பரிசயம பண்ணிக கொணடு, ஸ்ரீ ஆளவந்தார் விரும்பி அமுது செயயுமது, தூதுவளைக கீரை என்றறிநது, இது ஒரு நலவழி என்று, தினமும் தூதுவளை பறிதது, பரிசாரகர் களிடம கொடுத்து நன்ருகப் பாகம செய்து ஸ்ரீ ஆளவந்தா ருக்கு பரிமாறுஙகள் எனறு ஆறு மாஸகாலம் கொடுத்து வந்தாா ஒரு கேள்வியும இல்லாமலிருகக இவர், ஒரு நாள் தவிர்த்துப் பாாப்போம, என்றிருகக, அன்று, ஸ்ரீ ஆளவநதார் அமுது செய்தருளும்போது தூதுவளையில்லை யோவென, பரிசாரகர், ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் ஆறுமாஸ மாக தப்பாமல் பிரதிதினமும தூதுவளை கொண்டு வந்து கொடுததுப் போவா, இனறு அவா வரவிலலையென, ஆளவநதாரும ஆச்சர்யபபட்டு, "நாளை அவர் வந்தக் கால் அவரை நமககு வரககாட்டுங்கள்" என்று அருளிச் செயதாா

மறுநாள் மணக்கால் நம்பி கீரையுடன் ஆளவந்தார் திருமாளிகை சேர, பரிசாரகர் இவரை வரவேற்றி, ஸ்ரீ ஆளவந்தாரிடம் அழைத்துப்போக, ஸ்ரீ ஆளவநதாரும் 'வைஷணவோ வைஷ்ணவம் த்ருஷ்ட்வா-தண்டவத் ப்ரணமேத்பூவி' என்றபடியே புரஸகாரஙகளுடன் ஆஸனத்தில எழுந்தருளப பணணினுர் ஸவாமி திரு நாமத்தையும் ஸ்ரீமந நாதமுனிகள் திருவடி சமமந்தம் பெறறவா என்றும், அவருடைய நியமனத்தால் வந்திருககிருர் என்றும அறிந்தார் மணககால நமபி, "உம்முடைய பிதாமகா ஒரு நதியை கண்டு அனுபவிதது வைத்து, அதை உமக்கு காட்டிக கொடுககும்படி நிய மித்து போந்தருளினுர். அதற்காகவே பல தடவைகள் வந்து உம்முடைய க்ருகம கட்டுங்காவலுமாய் இருககை

யால் உம்முடைய தரிசனம் கிட்ட பசசையிட்டேன். இதே வந்த காரியம்''.

ஆளவந்தார மேலும் விவரங்கள் வினவ, ''அம் மகா நிதி ஈராற்று நடுவிலிருக்கிறது, ஒரு-ஐநது-தலை-நாகம் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது அதை ஒரு ராக்ஷஸன் கவர்ந்துகொணடுபோக வநது போய் கொணடிருககிறுன் இங்கிருந்து மேறகாக ஐந்து யோசனை தூரத்திலிருககிற தென்றும உம் பிதாமஹர் சொல்லி வைத்திருககிற ஒரு மந்த்ரத்திறுல் பாமபும ராக்ஷசனும் அநுகூலராவார-நிதி யைபபெறலாம்

அந்நிதியானது கண்ணுலே பார்த்த மாத்திரத்தி லேயே ஸகல-புருஷார்த்த-ப்ரதமென்ன, ஆளவந்தார், அம்மந்திரத்தை சீககிரத்தில் உபதேசிப்பார்களோ என்ன; மணக்கால்நம்பி—உமக்கு உபதேசிக்கைக் காகவே எனக்கு உபதேசித்திருககிறுர்கள், உம்முடைய பித்ரு-தன-ப்ராபகமான மந்த்ரத்தை உமககு உபதேசிகக ஒரு நியமமும் வேண்டுவதில்லை என்ன, ஆளவநதார், அது எபபோதென்ன, மணககாலநமபி—நீர கோரின போதே என்ன, ஆளவநதார்—நாளை உதயததில காவே ரிக்கு ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் சேர்த்துககொள்ள விடை கொள்ளு வதாயும அவவிடத்திலேயே கிருபை செயதருள வேணு மென்று பிரார்த்தித்து தண்டம் ஸமர்பபிகக, அப்படியே என்று மணககால நமபி ஸாதித்து, சாயங்காலமே புறப் பட்டு திருக்காவேரி தீரத்தில சென்று ராத்திரி அங்கு இருந்தார்

காலையில் ஸ்ரீ மணக்காலநம்பி தீர்த்தக்கட்டத்தில் நீராடி அனுஷ்டாங்களைச செயதிருந்தார் ஆளவநதாரும

வழககப்படி சிபிகையில் எழுந்தருளி, காவேரியில் நீராடி அநுஷ்டானங்களை முடித்துககொண்டு மணக்கால் நம்பியை தர்சித்து மநதரோபதேசம் செய்தருள வேண் டும் என்று பரார்ததிகக, நம்பியும குருபரம்பரோபதேச—பூர்வகமாய் தவயத்தை உபதேசித்தருளினார். ஆளவந் தாரும, ஸ்வகதமாக, மந்த்ரவிசாரம பண்ணி, நாம் அர்த்த பரர்களோடு வஸிக்கையாலே நம்மை நாராயணபரா ளோடு சோக்க திருவுளளமபறறி எமபெருமானே விபர-ரூபியாய வநதிருபபதாகக் காண்கிறோம் மேலும் பார்ப் போம் எனறு இபபடி சிநதை கொள்ள, மணககால்நமபி—பகவத்பரமான இமமநதரமே, அந்நிதியை ஸக்ஷாத் கரிப பிககும என்றா எபபோது நிதி ஸதலம சேருவது என்று இருவரும் யோசிகக, ஆளவந்தார் தான நாளைகசே ராஜாவுக்குச சொல்லிககொண்டு புறபபடுகிறேனென்றார். மணக்கால்நமபி—ஒரு காரியார்ததம் என்று மாத்திரமே சொல்லிப் புறபபடுவது உசிதம எனறும், தான் முன னேயே கிளம்பி மத்யமாராககமிருபபதாயும, பரிமித ஜனத் தோடு வநதால் போரும என்றும சாதித்தருளினார்

ஆளவந்தாரும் திருமாளிகைககு எழுந்தருளி ராஜாவை வரசசெயது, “தாம காரியார்ததமாகக் கொஞ்ச தூரம் போயவர வேணடியிருக்கிறது, இங்கு எல்லாவற றையும முறைபபடி பாரதுவாரும்” என்று அருளிச் செயய, ராஜாவும், ‘சீககிரமாக எழுநதருளுகிறது’ என்று விண்ணபபம் செய்து, பிரயாணத்துககு வேணடியவை களையும் திட்டம் செயதார

ஆளவநதார மறுநாள காலையில் பரிமிதபரிஜன பரிச் சதத்தோடு பிரயாணமாகி சிபிகாரூடராய், நமபிக்கும ரு சிபிகை கொண்டு கொஞச தூரத்தில் நமபியைக

கண்டு அவரையும் சிபிகாருடராய்ச செய்து. இரண்டு மூன்று நாள் மார்க்கத்தில் வஸித்து தமக்கு, ஷஷ்ட்டியப்த பூர்த்தி தினமாகிய, தாது வருஷம் ஆடி மாதம உத்திராட நக்ஷத்திரத்தன்று கோயில் சேர்ந்து திருக்காவேரியில் நீராடி அநுஷ்டானங்களை முடித்து ரங்கவாஸிகளும் பரி ஜனங்களும் எதிர்வந்து உபசரிக்க இருவரும் பாதசாரு களாய் மங்கள-வீதி வலமாக நம்பி முன்னும ஆளவந்தார் பின்னுமாக ஸேவாக்ரமமாக ஸந்நிதியில் புக்கு நிற்க, நம்பி யும் பெரிய பெருமாளை ஆபாதசூடம் சேவிக்கப் பணணி வைத்து பெரிய பெருமாள் திருவடிகளைக காண்பித்து இதுதான் உம்முடைய பித்ருதனம் பெரியோர்கள் தேடி சேமித்து வைத்தது, ஈராற்று நடுவுளென்றேமே அது உபய காவேரி மத்யம், பாம்பு சுற்றி இருப்பது, இது சேஷதல்பம், ராக்ஷஸன் விருமபுகிறனென்றேமே, அது ஸ்ரீ விபீஷ்ணாழ்வான் வேண்டப்பாடு இவரை சேவிததுக் கொண்டும ஸந்நிதி காரியங்களை ஆராயந்து கொண்டும் உம்முடைய பிதாமஹரால் பிரதம-திருஷடமாய்—ப்ரவர்த் திதமான, வசிஷ்டாத்வைதத்தை, தாயம்போலே, பாது காத்து, பரவசனம பண்ணிக் கொண்டும் ஸுகோத்தர ராய், ''அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ''—என்று அரு ளிச் செயதார்

ஸ்ரீ ரங்கவாஸம்

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் பெரிய பெருமாளை ஸேவித்து 'பழுதே பலகாலம போயின' என்று அஞ்சி அழுதே, அரவணைமேற்கண்டு தொழுதேனே, ''என்கிறபடியே, கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கண்டு அநுபவித்து அவ்வனு பவஜநித ப்ரீதியாலே வாயார வாழ்த்தி நிற்க, பெருமாளும் உகந்து வரிசைகளை பிரஸாதித்தார் பிறகு ஸ்தானத்தார்

வந்து யதாயோக்யம ஸேவித்து நிறக, அவர்களை கடாக்ஷித்து அநுக்ரஹித்து ஸகல—பரிவாரங்களுடன் ஒரு விடுதியில எழுந்தருளி வநதவர்களை அனுபபி, நமபியும் ஸ்வகருஹம ஏக, அவரைப் பின் சென்று விடை கொணடு, தம நித்யகர்மானுஷ்டானங்களைச செய்து வந்தார்

மறுநாள் காலையில நம்பி எழுந்தருளி ஆளவந்தாரை குசல பிரச்னம பண்ணி, உம்முடைய பிதாமஹர் நாத முனிகள,

''பக்த்யா பரமயா வாபி பரபதயாவா மஹாமதே |
பராப்யோsஹம நான்யதாபராப்யோ மமகஙகர்ய
லிப்ஸயா''

எனறு விகல்பித்து விதிதத மோக்ஷோபாயங்கள் இரண்டில பக்தியோகம தமககு குலகரமமாய பிராப்தமாக, ப்ரபத்தியோகததை நம்மாழ்வாரிடத்தில் பெற்று இவை இரணடையும் உமக்கு உபதேசிக்க வேணும் என்று குருகைக காவலபபனை பக்தியை உபதேசிககுமபடிக்கும், நம ஆசார்யரான—உயயக்கொண்டாரை பரபததியை உபதேசிககுமபடிக்கும நியமித்தருளினார் உய்யக் கொண்டாரும அலபத-மனோரதராய் அதறகு அடியேனை நியமிததுவிட்டுத திருநாடு அலஙகரித்துவிட்டார், அடியேனும மூன்று நான்கு தடவை வந்து கடைசியாய்க் கணடு, இவ்வளவாக முடிந்தது இதைப பெறறுககொள்ளும என்று சரணாகதிசாஸ்திரத்தையும் உபதேசித்து இந்த சாஸதிரம் குருமுகமாக வரவேணும் என்றும அதற்காகவே இபபடி உபதேசம் எனறும், ஆதலால ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தும், அநுஷ்டிபபித்தும் போறும் என்றார். மேலும் இநத ஸிததாந்தததுககு உபயோகியான

ஆழ்வார ஸ்ரீ ஸூக்திகளான திவ்யப் பிரபந்தங்கள் நாலா யிரத்தையும ஓர் உரு அருளிச்செய்து, மற்றும் ஸூத்ர-ததர்தஙகளேயும, நல்வார்த்தைகளேயும் உபதேசித்து ஸித்தாநத—நிர்ததாரண—ஸார்வபௌமராக்கி கிருதார்த்த ரானுர்.

ஸ்ரீ ஆளவநதாரும அவைகளேபபெற்று ஆனந்தத்தாலே, எங்கேயோ ஒரு மூலேயில கிடந்த அடியேனே இவவளவு வருந்தித திருத்தின தேவரீருககு பிரத்யுபகாரம் இல்லாமையாலே நித்யருணி ஆனேன என்று தண்டம ஸமாப்பிததார் மணக்காலநமபியும் நீா இபபடி அனுஸநதிபபது உமக்கு ஸவரூபம, ஆசார்ய நியமனம் நிறைவேறறுவதும் ஆசாரய புத்ர-பௌத்ராதிகளில் பரீதி பண்ணுவதும அடுயேனுக்கு ஸவரூபம் என்று இருவரும் ஸம்பாஷித்துக்கொண்டு போநதார்கள் ஆளவந்தாருககு நாளுககுநாள் ஆகிஞ்சிணயாதிகள் மேவிட்டு வருவதை நம்பி கண்டு, உமககு ஆர்த்தி மிகுமாகில, பெரிய பெருமாள பககல் சரணுகதி செய்யும் என்று சொல்லி, தத்-ப்ரகாரங்களேயும் உபதேசித்தார் ஆளவந்தாரும பெரிய பெருமானே தண்டம் ஸமர்பபித்து புருஷகார பரபத்தியால பரஸனனேயான பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலேயில் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளில அஙகபஞ்சக ஸமபன்னமாய் ஸவரூப-பல-ஸமாபபண கர்ப்பமாக பர ஸமர்ப்பணத்தைச் செயதார. பின்னும் அறிந்து அனுஷ்டிக்கும்படிக்கு ஸ்ரீப்ரபதனமான சதுச்லோகியையும் பகவத்ப்ரபதனமான ஸதோத்ர ரத்னத்தையும, ஆக மப்ராமாண்யம், கீதாாத்தஸஙக்ரஹமும் ஸித்தித்ரயம் (8) புருஷ நிர்ணயம் ஆக எடடு மூல க்ரந்தங்களேயும் அருளிச் செய்து ஜகத்தை வாழவித்தருளினுர். இவை எல்லாம் மணக்கால் நம்பி உகந்தருளினுர.

பக்தர் குழாம்

இவ்வதிசயங்களையெல்லாம சோழ ராஜா முதலா ன்னோர் கேட்டு சந்தோஷித்து நாமும் போய் ஆசார்ய-பகவத்ஸானனிதயத்தை அடைய வேணுமென்று பேரவா கொண்டிருந்தாகள் இப்படி இரண்டு வருஷம சென்ற வாறே திருத்தாயாா, தேவி, குமாரர்களும் கோயில் வந்து ஆளவந்தார் ஸனனிதானம் சேர்நதார்கள்

பிறகு ராஜா, தன மஹிஷி, புரோஹிதர், இவர்கள் தாம எதிாபார்த்தபடி ஆசார்யர் ஸ்ரீரஙகத்திலிருந்து திருமபி கங்கைகொணடானுககு ஏள்ளாமலிருநதாலும கோயில் சென்ற அவர் குமாராகளும திரும்பி ஏள்ளாம லிருந்தாலும் ராஜயதழை தனகுமாரர் வசமாககி பரயாண மாகி இவர்களெலலோரும பரிமித-பரிஜன-பரிச்சதாதி களோடு யாஞருடாகளாய ஸ்ரீரஙகம பெரிய பெருமாள் அடிவாரம் சோந்து, ஆளவநதாரை தணடம ஸமர்ப பித்து நின்றுர்கள் புரோகிதா ராஜாவின எணணதழை விண்ணபபம செயய, ஆளவந்தாரரும், எம்பெருமான், உம்மை இனித் தவறவிடுவதில்லை—ராஜயதழை குமார னுக்கு பட்டம் கட்டி, நீஙகள் நமமுடையவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு எலலோருமாய்ச் சோநது வாருங்கள், எனககு இது மிகவும பரியமே, எல்லோரும் போய் சோந்து வாருங்கள் எனறு அருளிச்செயய, அரசரும் அப்படியே ராஜயம சேர்ந்து, மந்த்ரிகளோடு யோசனை பண்ணி, சுப முகூர்த்தத்தில குமாரனுக்கு பட்டம் கட்டி, பரக்ருதிகளிடம் ஒப்பித்து கொஞசநாள் இருந்து, புத்ரா தீன-ராஜய பாரத்தைக்கணடு நிச்சிநதஞயபிள்ளை அரசு நமபிதிருவரஙகநயிஞர்எனகிற—ஆசார்ய புதரராகளையும் ஸகும்படும்பராய எழுநதருளிவித்துககொணடு,ஸபத்னீகர ரான புரோஹிதருடனும் ஸ்ரீரஙகம்வந்து சேநது, தனியாக

ஒரு விடுதியில் அமர்ந்து, ஆசாரியர் திருவடிகளிலே தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, திரவியங்களை ஆசார்ய நியமனப் படி கோவிலுக்கும், பாகவதர்களுக்கும், ஆசார்யாம சதகை திருமாளிகைக்கும யதார்ஹமாக வினியோகித்து, யதாதிகாரம ரகஸ்யாதி—பரிசயமும கைங்கர்யங்களும் செயதுகொண்டு குருகுல வாஸம பண்ணிகொண்டு ஸ்ரீகோததரராய் இருநதார் புரோகிதரும் ஸகுடும்பராய நித்யகாமானுஷ்டானங்களுடனே ஸந்நிதியில் காத் திருந்து காலக்ஷேபத்திலே அன் வயித்துக்ருதார்த்தரா

ஸ்ரீநாதமுனிகள் தமக்கு குலகரமமாய் ப்ராப்தமான பக்தியோக ரஹஸ்யததை உபதேசிக்கத் தம சிஷ்யரான உய்யகொண்டாரை தேடிக்கண்டும அவரும் தேஹாவ ஸானம நிரீக்ஷித்துத் தவறுமபடி ஆச்சுது இந்த ரஹஸ்யத்தை ஸ்ரீநாதமுனிகள ஸ்ரீஆளவந்தாருக்கு உபதேசிக்குமபடி குருகைக் காவலபபனுகது நியமித் திருந்தபடி ஆளவந்தார் அவரை அணுகி பரார்த்தித்து தண்டனிட அவரும் அதிப்ரீதராய ஆளவநதாரை முடி பிடிதெடுத்து மடியிலிருக்கச செயது ஆலிங்கனம் பண்ணி உச்சி முகர்ந்து நம ஈச்வர முனி பிள்ளாய் வாகும் இப்போது நம் ஆசார்யனான ஸ்ரீமந நாத முனிகளையும நம ஸதீாததரண ஈசவர முனிகளையும் கண்டாபபோல் ஆயிற்று உமக்கு உபதேசிககைக் காகவே உமமுடைய பாட்டனார் எனக்கு உபதேசித் தருளினார் தாயமபோல் ஸவத ப்ராப்தமானதை உபதேசிக்கத் தட்டேன்? ஆனால் நம் சரீராவஸானத்தில் சொல்லுகிறோம் என்று மாஸம், திவஸம், முஹூர்த்தம் குறிப்பிட்டு எழுதிக்கொடுத்து விடை ஸாதித்தருளினார்.

ஆளவந்தாரும் திருமபி கோயிலேற எழுநதருளி பிறகு திருவனந்தபுரம எழுந்தருளி அனந்தபத்மநாபப

பெருமாள் ஸேவா யாதரை நடுவில தவிரி குறித்தநாள் அன்றேயானதால ஒரு புஷபக விமானம இல்லையே என்று வருந்தி சோகிக்கலாயிற்று.

புத்ரஸம்பத்து

கலி 4017-வது வருஷததில 916 கி பி அவதரித்த ஸ்ரீமதயாமுன முனிகளுககு 16 வயதில கலி 1033ல தன பிதரமஹன் நாதமுனிகளால ஏறகனவே விவரிததிருக்கிற படி கலியாணம் செயது வைக்கபபட்டது ஆளவநதார் தன்னுடைய 19வது வயதில வித்வஜஜேதா எனகிற கீரத்தியையும் பாதி சோழ ராஜயத்தையும் சனமானமாகப பெறறார் *அவருக்கு 31 வயதில முதல குமாரர் சொட்டை

---

*ஆயிரம வருஷஙகளுககுமேல பட்ட அஸநநிஹித காலமாகையால ஆளவநதார் வமசத தொடர்ச்சியைப பறறி ஆராயசசிககாரர்களின் நிர்ணய பேதம இவவாறு

1 ஸ்ரீநிகமாநத தேசிகன் குருபரமபராஸாரததில "ஆளவநதார் பிள்ளை சொட்டைநம்பி" என்று ஸாதித் திருககிறா

2 சுமார் 70 வருஷஙகளுககுமுன் பத்யரூபமாகத் தொகுக்கபபட்ட பரபனனும்ருதம் என்கிற க்ரநதத்தில 'ஆளவநதார் விஜயத்தில "புதரத்வயம் ததா ஜஜஞே யாமுனார்யஸய விச்ருதம், வராஙகாபிதோஜயேஷ்ட சோட்டைபூர்ணோ பரஸ்தயோ | என்று யாமுனார்யருககு இரண்டு பிள்ளை என்று இருககிறது

3 பெரிய திருமுடி அடைவு என்னும பழைய கரந் ததில் யாமுனார்யருக்கு பேருடன் நான்கு குமாரர்கள என்று குறிக்கபபட்டிருக்கிறது

4 ஸ்ரீவைஷணவாசாாயகால நிாணய விஷயமான- The Local Records of Brown-in Madras Government Records Office, Vol 60, pp 506-509, under serial No 150, இதனபடி ஆளவந்தாருககு நான்கு குமாராகள் என்று போகளுடன உறுதிபபடுததபபட்டிருககிறது இது இந்நூலுககு ஒத்திருககிறது

நம்பியும 33வது வயதில இரணடாவது குமாரர் தைய்வத் திறகு அரசு நமபியும 39வது வயதில மூன்ருவது குமாராபிள்ளை அரசுநம்பியும, 41வது வயதில நானகாவது குமாரர் ரஙகராஜன் என்கிற திருவரங்க நயினரும் அவ தரித்தார்கள்

உசித காலத்தில் உபநயனுதிகளைச் செய்து இவர் கட்கு வேத வேதாந்தஙகளையும் ஸ்ரீயாமுன முனிகள் அத்யயனம செய்து வைத்தார் ஸ்ரீ ஆளவந்தார மஹிமையையும் இந நான்கு குமாரர்களின் ஒப்பறற மஹி மாதிசயததையும் பார்தது ஸ்ரீ ஆளவந்தார ஸன்னதியில ஸ்ரீ மணக்கால் நமபி என்கிற ராமமிச்ரர் இபபடி உல்லே கனம் செய்தார் —"இருபுறமும சூழந்திருக்கும திருக் காவேரியே-ஸரயூநதி, ஸ்ரீ ரங்கமே திருவயோத்தி, இவ் வூருக்கும் அவவூருக்கும பெருமாள் ரங்கபதி ஒருவரே, திருவம்சம இரண்டிடத்திலும் ஏக ரூபமாகவே ப்ரஸித்தம, யமுனைத்துறைவரை சக்கரவர்த்தியாயும், அவர் குமாரர்கள் நாலவருமே சக்கரவர்த்தி, திருக்குமாரர் களாயும், இப்படி திரும்ப ஓர் அவதாரம் ஸங்கல் பித்தா னிறே, ஸர்வேச்வரனேன்ன," இதைக் கேட்ட அங்குள்ள முதலிகள், ஆசார்யனை விடலாமோ, என்ன, அதையும ஆமோதித்து' "தான், சூர்ய வம்சத் தின் குலகுருவான வசிஷ்டர், நீஙகள் அந்த ஸபையில் விளஙகும் பாகவதர்கள்" என்ருர்

இதைக்கேட்டு ஆளவந்தார் விஸமிதரானுர் இது விஷயத்தில் ஈசாண்டான் அருளிச் செய்த ச்லோக மாவது—

"कावेरी सरयू सरित् शुभगुणं रंगं ह्ययोध्या तयो-
नाथो रंगपति विधेः कुलमिदं चैकं स्वयं यामुनः ।

श्रीमान् पंक्तिरथोऽस्य ते च तनयाश्चत्वार एतद्गुरु
रामोब्रह्मसुतर्षिरत्र सुधियो ब्रह्मर्षिराजर्षयः ॥"

சொட்டை நம்பி

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருக்குமாரர்களான சொட்டை நம்பியும தைய்வத்திறகு அரசு முதலியவர்களும் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸன்னதியில் ஸகல சாஸத்ரங்களையும், காலக்ஷேப க்ரந்தங்களையும அதிகரித்தார்கள் ஈச்வர முனிபட்டாழவான் என்கிற சொட்டை நம்பியின் திருக் குமாரர் நாதன் என்கிற என்னுசசான் எனனுச்சான் பிள்ளை–பிள்ளை அப்பன் பிள்ளையப்பன பிள்ளை தோழப் பர், தோழபப வம்சத்தார திருவேங்கடமுடையானுக்குத் தோழனுக ஸலலாபித்து விளஙகுகிறவர்கள்

தைய்வத்துக்கரசு நம்பி

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் த்விதீய குமாரரான தேவராஜன் என்கிற தையவத்திறகரசு நமபி மஹாபரமமஜ்ஞானி (விஹித விஷயத்திலும) அதிவிரகதர் பக்தி அதிகரித்து *"பேயர் என்றும பித்தர் என்றும் பிறர் கூறலானுலும் இவர் யோகநிஷ்டர்

ஒரு சமயம இவரை ஆளவநதார் ஏகாந்தத்தில் அழைத்து, "நீ இபபடி திரிகைககு சிதத-அஸவாஸ்தியம-ரோகாதிகள் ஒன்றும காணுமே இதென்னென்ன, அவரும தண்டம ஸமாபித்து தனககு ஸம்ஸாரத்தில ருசி இலலை எனறும், பகவததிஷ்டித க்ஷேத்திர-ஸேவாருசி,

*திருவாயமொழி 3-5-8

மேலிட்டிருக்கிறது என்றும, அடியேனை எலலோரும் கை விடும் படிககு, இபபடி நடிக்கிறேன், தேவரீரும் திருவுள் ளம் பறறி அனுமதி தந்தருள வேண்டும, இதை ஒருவருக் கும சொலல வேணடா, சிநதிககவும வேணடா எனன, ஸ்ரீ ஆளவநதாரும நலலது, நம குடிபபிறபபிறகு ஒத்ததே, அபபடியே செய, ஆனால, நீ தேச-சஞ்சாரியாய இருகக, உன்னுடைய பாரியை தனித்திருபபது, நியாயமாகாது அவளையும கூடடிக்கொணடு போயவா, என்று சொல்லி, சில ஸஹாயததுடன் அனுபபினார் தெயவத்திறகரசு-நமபியும் அநநிய மனபபடி ஒபபுக கொண்டு ஊரார் பரிக ஸிக்கும்படி உனமததர்போல நடித்துப புறபபட்டு ஸந்துஷடராய, வடதிசை எம-பெருமான்களை ஸேவிதது கஙகாதி-தீர்த்தமாடி, பதரிகாசரமம் வரையில சென்று மீண்டும், திருமலை வநது திருமலை-அப்பனை ஸேவித்து நிறக, அபபனும உகநது நீர் இனி சஞ்சரிக்க வேண்டா, நம்முடைய கார்யஙகளை ஆராயந்து கொண்டு வாரும், என்று நியமித்தருள இவரும அபபடியே திருமலையில பத்னீ-ஸமேதராய வஸிததுக கொண்டு கிரஹஸதா ச்ரம-நிரதராய பெருமாளுககு திருத்துழாய அபிவிருத்தி முத லான கைஙகர்யத்தில உதயுகதராய, பூர்வாகள் செயத கைஙகாயஙகளையும, மறறும இவாகளுடைய கதைகளை யும், கணடு கேடடு மிகவும உவபபுடன் வஸித்திருந்தார்

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும இச் செயதிகளைக் கேட்டு நம்பி லும முற்பாடனானென்று உகந்தருளினார்

இபபடி சில நாள் கழிந்தவாறே திருமலையில் அபப னும் அலர்மேல மஙகையும ஒரு வருதத-தமபதிக்ளாய தெயவததிறகரசு-நமபி திருமாளிகையில் வந்து, தெய் வத்திறகரசு அபபன் ஸநநதியில கைஙகர்ய பரராய்

இருக்கும ஸமயத்தில, அவா தேவிகள் பெருமாள் நாச்சி யாரைக் கணடு, "அமமா தாகமாய இருக்கிறது கொஞ் சம குளிாநத நீா தரவேண்டுமெனன", அவளும் ஒரு பாத்திரத்தில் கொணடு வந்து ஸமர்பிக்க, அதை இரு வரும பருகி ஆகாச-கஙகா-தீர்த்தமிலலேயோ வென்ன தேவியாரும் அது கொண்டு வந்து தர அடியேன புத்திர-' பாக்யம பெறறிலேனென்ன, தமபதிகள் அபபடிப புத்திரன் உணடாகில கொணடு வந்து தரச் சொலகிருயா வெனன, அவளும் அடியேன், பாக்யம, அப்படியே செயகிறேனெனன, தக்ஷணம அவர்கள் மறைந்து போனாகள

பெருமாள் நாச்சியாரும் ஆச்சர்யப்பட்டு இச் செயதியை தெயவத்திறகரசு-நம்பிக்கு விண்ணபபஞ் செயய, நம்பியும இதைச சிநதித்துக கொணடு கண்-வளருகையில அவா கனவில ஸ்ரீ-பூ-ஸ ஹிதராய அபபன எழுநதருளி நீா விஷய-விரக்தரே ஆகிலும் உம்முடைய பௌதர-தௌஹித்ர-முகத்தால் உபய-வேதாந்தஙகளை யும் வியாகயானிக்க உத்தேசித்திருக்கிரும மேலும உமமிடததில உமககு குமாரராக அவதரிககப போகி ரேும் நம் தேவிமாரான திருமகள் மண்மகள் இருவரும் உமக்கு குமாரிகளாக அவதரிக்க இருக்கிருர்கள், ஆனதால் க்ருஹஸத தர்மத்தை அனுஷ்டியுமென்று நியமித்தருள, நமபியும் விழித்து பகவத்ஸஙகலபம் அபபடியாகில சுபோதர்ககமே எனறு ஸந்துஷடரானுர்

திருமலே நம்பி

பிறகு கலி 4074 ஸ்ரீமுக வருஷம புரட்டாசி மாதம சுக்லபக்ஷம் பஞ்சமி வெள்ளிக்கிழமை கூடிய அனுராதா

நக்ஷத்திரத்தில தையவததிறகரசு நமபிக்கு ஒரு குமாரர் உதயம் செயதருளினா நம்பியும் ஸசேல மஙகள ஸநான பூர்வமாக ஜாதேஷடி செயதருளி ஸ்ரீஆளவந்தார் திருவடிகளுக்கு விண்ணபபம் அனுபபினர் ஸ்ரீ ஆளவநதாரும் கேட்டருளி, "வறுத்தபயரை முளைக்க வைததாறபோல" அப்பன செயதருளிய ஸஙகல்பததிறகு உகநது சொடடை நமபி முதலானேரை அனுப்பி புணயாஹவாசனத்தன்று திருமலை அப்பனுடைய அனுக்ரஹஜாதராகையால் திருமலைநம்பி, ஸ்ரீசைல பூர்ணர் எனும திருநாமம் இடுவித்து உகந்தருளினர்

ஸ்ரீசைலபூர்ணர் எனனும் திருமலைநம்பி, அதிமேதாவி, ஏக ஸந்தகராஹி ஆனபடியால ஸர்வ சாஸதிரஙகளையும் ஸர்வக்ரந்த காலக்ஷேபங்களையும் அதித்வரையில் அதிகரித்துப் ப்ரவர்த்தகராக விளங்கினர்

திருமலைநம்பியும அவருடைய பிதாவின் ஜயேஷ்ட பராதாவின் குமாரரான என்னுச்சானும இன்னும் அநேகரும் தெயவத்திற்கரசு-நம்பியின் ஸன்னிதியில சாஸதிரார்த்தஙகளை பயின்ருாகள்

திருமலை-நமபி சிலகாலம் கழித்து கோயில் எழுந்தருளி தன் பிதாமஹரான ஆளவந்தாரிடம் உபய வேதாந்த சாஸ்த்ர காலக்ஷேபம் செய்தார் அந்த ஸமயத்தில இவருக்கு திருவேங்கட முடையானின் கைங்கர்யத்தில் அபிருசியின் அதிசயத்தை ஸ்ரீ ஆளவந்தார் கடாக்ஷித்து திருமலை அபபன் கைங்கர்யத்திற்காக அனுபபி அருளினா

பிறகு ஸ்ரீ ஆளவந்தார் காலக்ஷேப கோஷடியிலும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸமூகத்திலும், "திருவேஙகட

முடையான் திருமலை நமபியைக கொண்டு தாம் நினைத்த படிககெல்லாம கைஙகர்யம கொண்டருளி தன் தோழனுக வும ஸல்லாபித்து ஆசசர்ய சேஷ்டிதங்களை நடத்தி பக்த-ஜன-வாத்சல்ய-ஸௌலபயாதிகளை பிரகாசிபபித்து வரு கிருன்" என்று அபபோதே ப்ரஸித்தமாயிற்று.

ஒரு சமயம் உடையவருக்கு ஆசார்யரும் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் சிஷயருமான மஹாபூர்ணர் என்னும் பெரியநம்பி காலக்ஷேப கோஷ்டியில ஆளவநதாரை நோககி திருமலைநம்பி தமக்கும திருமலையில முனனேறும படியான ஹிதஙகளை உபதேசித்து மீமாம்ஸாபடடரைக் கொணடு சாஸத்ரபரிசயம் செயவித்து தாமே ஒரு சாஸத் ரத்தில கரைகாணபபணணி இத்திருவடிவாரத்தில வந்து ஆச்ரயிக்கும்படி யோக்யதை கறபிதது உதவியருளினுர் என்று கொண்டாடக்கேட்டு ஸ்ரீ ஆளவநதாரும் அவர் இவ்விடத்தில சில காலமே காலக்ஷேபாநவயத்திலிருந்து திருமலைத திருமபிச் சென்றுலும குடத்திலிட்ட விளக்கா காமல் அழகாயக் குன்றிலிடட விளக்காகத் திருமலையில் விளஙகலாயிறறு என்றும் ஸித்தாந்த நிர்வாஹததிற்கு அவர் அதிகாரி என்றும ஆமோதித்தருளினுர்.

† பகவானுக்கு மேலும நித்யமாய் ஆஜஞா அனுஜஞா கைஙகர்யஙகள், சாஸ்திர விஹிதமான யாகம் முதலிய காமாக்கள், ஆகாச கஙகா தீரத்த ஸமர்பபணம்,

---

† "आज्ञानुज्ञा विहितसुमहायज्ञतीर्थप्रदान,
अत्यन्तार्थप्रवचन पराहंकृतिक्षेपणाद्यैः ।
श्रीशैलेशं प्रियमनुपमं कुर्वतः श्रीमहीभृत्,-
पूर्णयस्य प्रथितम शृणेद्यामुनो नित्यकृत्यम् ॥"

ஸகல சாஸத்ிரங்களிலும்—பரவாததகாகளான— அந்நத ரிஷிகள் போல, தானிட்ட வழககாக நிரூபணம, வேதாந்த—பரவசனம், இதர மத நிரஸநம, நிதய—வ்யாபார நிர்வாஹம், இவை முதலியவைகளின் வைகரியால் திருமலை-நமபிகள், திருவேஙகடமுடையானுககு அதிசயிதானுகரஹ-பாத்ரரானுர் எனபதை ஆளவநதார் காலக்ஷேப கோஷ்டிகளிலும மறறும் பல முகங்களாலும் கொணடாட கேட்டு எலலோரும அதிபரீதரானுாகள்

இவருடைய திவ்ய விருத்தாந்தத்தை விமர்சித்தால் பகவானே தன ஸஙகல்பத்தால ஸ்ரீ வைகுணடத்திலிருநது நித்திய ஸூரி ஒருவரை வரவழைத்து பரம-யோகிகள் அவதரித்த இந்த வமசத்தில் திருமலை நம்பியாக அவதரிபபிதது காயிக,—வாசிக,—மானஸ ரூபங்களான தரிவிதமான கைஙகாயஙகளையும தன் திருவுள்ளத்திறகு உகப்பாக நிர்வஹித்து அவாஙமனஸ—கோசர-மகிமைபெறறு விளஙகி வருகிறுா, என்று மகா-கோஷடிகள் தோறும மிகவும் கொண்டாடுகிறுர்கள் இபபடி ஸ்ரீ ஆளவந்தார் காலகக்ஷேப கோஷடியில் இவர் குணுனுபவமே காலக்ஷேபமாய் வளாந்து போரா நின்றது இதை இந்த *ஸ்ரீகாந்த ச்லோகத்தால் விவரித்தார்கள் பெரியநமபி முதலானேர் ஸ்ரீ ஆளவநதாரை ஸ்ரீமநத நாதமுனி கோஷடியிலும் திடிமலைநமபியை

---

* "श्रीकान्त मंगलगुणानुभवोऽपि तादृक्
विच्छिद्यते न हि कदाचन हन्त येषाम् ।
श्रीशैलपूर्ण गुणवृत्त लवप्रभाव
संकीर्तन श्रवण विस्मृततत्कथास्ते ॥"

या वै ह १८

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்தானத்திலும வைத்து காலக்ஷேப கோஷ்டியில இப்படி அனுபவித்தார்கள்

இவரை ஸுமுகர் எனும் நித்யஸூரியின் அவதார விசேஷமென்றும கொண்டாடுகிறுர்கள்

சொட்டை நம்பி வைபவம்

ஆளவந்தார குமாரர்களில் ஜ்யேஷ்டரான சொட்டை நமபி என்கிற ஈசவரபட்டாழவான திருககோட்டையூர் நமபி திருமலையாண்டான் பரபருதி ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளின் பிரார்த்தனைககிணங்கி ஸ்ரீ ஆளவந்தாரின அனுகரகமும் பெறறு திருக்கோட்டியூா சேர்ந்து திருபபாறகடல் புஷ்கரணியின் வடகரையில தமககாக அமைத்திருந்த திருமாளிகையில் ஸகுடும்பராய் திருப்படித்தனம் யாவத போக்ஷிதம ஸமாப்பிகக, அங்கு அந்வயித்தவர்களுக்கும் சுறறுபபக்கம அகரஹாரவாஸிகளான அநேகருக்கும் யதாதிகாரம சாஸதிர வித்யாதிகளை சிக்ஷை செய்து கொணடு ஸௌம்ய நாராயணபபெருமாள் கைங்கர்யபரராய் வித்வத்-கோஷ்டிபுரம் என்று பெயா விளங்கும்படி எழுந்தருளியிருந்தார்.

அபிஜ்ஞாகள இபபோதும் சொட்டை நம்பி திருமாளிகை, சொட்டைத்துரை எனறு புஷ்கரணி வடதுறையில பிரதிபத்தி பண்ணுவார்கள்

ஆளவநதாரின இரணடாவது குமாரரான தெயவத்துக்கரசு நமபியும தமககு 53-வது திருநக்ஷததிரததில் ஸநயஸிதது கோவிந்த ஜீயர் என்று திருநாமம பெறறு பெரியநமபி முதலான அநேக முதலிகளுககு ஞானபிவிருத்தி செயதுகொணடு ஆழ்வாாதிருநகரில எழுநதருளியிருந்தார்

பிறகு தொண்டைநாட்டுத திருபபணிகளையும் அநேக மலைநாட்டு திவ்யதேசங்களையும் மங்களாசாஸனம செய்து கொண்டு கடைசியாக திருபபுல்லாணிககு எழுநதருளி அங்கே தெயவச்சிலையான் ஸன்னதியிலே அரசமரததின் கீழே பல வைஷ்ணவர்கட்கு கருந்த காலக்ஷேபம நடத்தி வநதார

பிறகு இவர் ப்ரவசனத்தில பரவசமான கங்காதீர வாஸியும் திருவேங்கடமுடையானே குலதெயவமுமான யாத்ராபரருமான கௌடபராம்மண வித்வானை, திருமலை நமபிமூலம அப்பன் ஆக்ஞை என்று தெரிந்து துரியாச்ரம பரதான-பூாவகமாக அவனை வைஷணவனுக்கியும் தேச மெஙகும வேதசாஸதிர ஸதாசார—ஸத்காலக்ஷேபஙகள் வ்ருத்தி அடைய அபிக்ஞயாகளை ஸ்தாபிதது தென்னுட்டுக் குலதிலகராக விளஙகினுர்

பிள்ளையரசு நம்பி

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரின மூன்ருவது திருககுமாரரான பிளளை அரசு நமபி என்கிற நாதரும் சம-தமாதி-பூாணராயும-ஸாவதாபிதரு கைங்காயபரராயும் இருக்குஙகால ஒருநாள் கோயில் பிரதக்ஷணததில் "த்வாம சீல ரூப சரிதை" என்கிற ஸ்தோத்ர-ரத்ன-ச்லோகத்தை அநுஸந்தித்துவர, அதைக் கேட்ட, கோதாவரி தீரத்திய, திருபுராரி படடன என்கிற ஆந்திரவித்வான் அதற்கு அபாாத்தம அதவைத பரமாகச் சொலல, மூனறுநாள் வாதம நேர்ந்து அவனை வாதத்தில் ஜயிததும பிறகு அவன பிரார்த்தனையின பேரில அவனை வைஷணவனுககி ஆளவந்தார் திருவடிகளை ஆசரயிப்பித்தும உஜஜீவிப்பித்தருளி, "பாண்டித்யம—நிரவித்யபாலயேன திஷடாஸேத" என்கிறபடி ஸாதவிக முதலையிலே எழுநதருளியிருநதார

இப்பிள்ளை—அரசு நம்பியே முன்னம் ஒருககால் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் பூர்வதசையில் மணககாலநமபி அனுமதியையும கொணடு பெரியநம்பியுடன் பதரிகாசரமம் முதலிய வடதேச யாத்ரை செயது காஷ்மீரததில் ஸரஸ்வதி பாண்டாகாரத்தில "ஸூத்ர வருததியாதிகளின்" அவலோகனததாலே ஆசசாயததுடன் அவதாரணம பண்ணி, திரும்பிவரும மார்க்கததில திருமலையில் நாற்பதுநாள் தங்கி தெயவத்திறகரசு நம்பி பரபருதிகளுககு ஸரஸ்வதி பாண்டாகாரத்தின பிரபாவங்களையும் அதியத்புத காடசிகளையும விஞ்ஞாபித்து பிறகு ஸ்ரீகாஞசி திருநகரி திவய தேசஙகளை ஸேவிதது பூபபிரதக்ஷணமாக ஸ்ரீரங்கம சேர்நதார்கள்

இதுவே பிற்காலம கரமேண ஸ்ரீராமானுஜருக்கும ஸரஸ்வதி பாணடாகார கரநதப பெருமைகள தெரியவும மீணடும அஙகு செல்லவும உதஸாகம் அளிககத் தககதாயிறறு

திருவரங்க நயினார்

ஸ்ரீ ஆளவநதாரை மேலநாட்டு ஸ்ரீவைஷணவர்கள் அத்தேசம எழுந்தருளி சேதனாகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்க ப்ரார்த்தித்ததன் பேரில் தமது நான்காவது திருககுமாரரான ரங்கராஜன் என்கிற திருவரஙக நயினாரை நியமிததருள, திருவரங்க நயினாரும் பத்னீ-ஸமேதராய் மேலநாடு எழுந்தருளி காவேரிதீரம ஸ்ரீரங்கபபட்டண ப்ராந்தயம் சோநது அஙகே ஸ்ரீவைஷணவர்களுக்கு காலக்ஷேபம் நடத்திப பிரதிஷடதராய எழுநதருளியிருந்தார். நயனாரின ஸர்வோநநதமான க்யாதி அநநாடெல்லாம் பரவி, மதாநதரஸதாகளுடைய த்வேஷம் ஏறபட்டு இவரைத துரத்திவிடடாலலலது தம் மதம வேரறுத்துப்போம்

என்று கூட்டம கூட்டமாய வநது அனேக வஞ்சனைகளை செயய ஆரம்பித்து பலிககாமல், அநயோந்யம் மதம மாற வேணுமெனறு பிரதிக்ஞை செய்ததின்பேரில் வாதம ஆரம்பிக்க ஏகதண்டி ஸநயாஸியையும் இன்னும இரண்டு வித்வான்களையும் மூன்றுநாள் வாதப் போரில் ஜெயிககுமளவில் புதகி பூாவகமாக பரார்ததித்தவர்களை மாத்திரம அனுக்ரஹித்நு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக்கியருளினுர் இதன பேரில் இவருககு திருவரஙக மாநகரததுள்ளாரனைவரும் அநேக விஜயகோஷ மரியாதைகள் நடத்த, பிதாவான ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் மிக உகநது அனுகரஹித்தருளினுர்

ஆளவநதாரின் நான்கு குமாராகள் அவர்களின் புத்ர பௌதரர்கள ஆலமரம அனேக விழுதுவிடடு வேரூன்றிப் பரவுவதுபோல தேசமெலலாம் பரவி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமருத்தி விளஙகுமபடி அந்தநத திவய க்ஷேத்ரஙகளைச் சேர்ந்து, நிலைதது கரந்த ப்ரவசனம, ஸ்வ மதஸதாபனம, பரமதநிரஸனம் ஸ்வரூபஜ்ஞாகளுக்கு தர்சன ரஹஸயார்த்தோபதேசமெலலாம் செயதுக கொண்டு ஸ்ரீ ஆளவநதரரின திவ்யஸூகதிகளையும அனுஸந்திக்கச் செய்து லோகோஜஜீவனம நடத்திவநதார்கள்.

ஸ்ரீ ஆளவநதாா தமகது 80-வது திருநக்ஷதரத்தில் ஸர்வஸஙகபரித்யாக பூர்வமாக உத்தமாசரமஸவீகாரம் செய்தருளி காவேரீதட-கன-வந-பாண-குடீரததில் வஸித்தருளினுர்

இதற்கு பூர்வ பாவியாக தமவசமிருந்த பாதி சோழ ராஜ்யத்தை ஸ்ரீரங்கநாதப பெருமாளுக்கு ஸமர்பபித்தார். இப்படி தேவஸ்வமாக இருந்ததை சிவ பக்தனுன சோழ ராஜன், ராஜஸ்தஸஸில் வீரவைஷ்ணவரான கூரததாழ்வான் கண்களைக் களைந்தவன் திரும்பக் கவர்நது கொண்டான் இவனை க்ரமிகண்ட சோழன் என்பாாகள்

ஸ்ரீ ஆளவநதார் திருவடிகளில் வித்யா-ஜன்ம பரம் பரைச சோந்து ஆச்ரயித்தவர்கள பல்லாயிரவர்கள இவர் களில் முக்யமாய் பரிகணிதாகள் அறுபத்தி ஆறு திரு நாமஙகள் இதில ஜீயாகள் 20 பேர்

சில சிஷயாகளேயும ஆங்காஙகு சென்று பரவசனம் செய்யுமபடி நியமித்து ஆஸதிகாகளுககு சாஸதர பாடங் களேச் சொல்லி வித்வான்களாககி இததர்சனம ப்ரகாசிக் குமபடி செய்து வநதார்கள இதுவே ஸ்ரீ பாஷயகாரரான உடையவருககு 74 ஸிமமாஸநாதிபதிகளே நியமித்து ஸ்ரீ வைஷணவ ஸமபரதாயத்தை — "ராமானுஜார்ய திவயாஜஞா—வாததாமபிவர்த்ததாம திகந்த வயாபிநீ பூயாத்-ஸாஹிலோகஹிதைஷிணீ" என்கிறபடி பரகாசப் படுத்தி நிலே நிறுத்துவதறகு வழிகாட்டியாய இருநதது.

ஆளவநதாரின 3-வது, 4-வது குமாாகளான பிள்ளே யரசு நமபியும திருவாஙகநயினுரும தம் ப்ரபிதாமஹரான நாதமுனிகளபோல பாவ-ராக-தாளஙகள் சேர்ந்த தேவகானத் தில வலலவாகளாக இருநதாாகள

திருவரங்க நயினுர் ஸ்ரீரஙகப்பட்டணததிற்கு (மேல் பாககத்தில் எழுநதருளியிருந்து மறுபடி ஸ்ரீரஙகம் எழுந் தருளி திருவாஙகப பெருமாள் அரையர் ஆளவந்தார்— ஆழ்வார் என்னும புகழ் நாமஙகள் பெற்ருா

அவர் குமாராகள், ஞானபிரான், சிஙகபபிரான் என் னும இருவா அவர்கள ஸகல-சாஸதரப பிரவீணாகளாய் உருபபட்டுரோச்சான ஸநநதியில மேலநாட்டுப-பிள்ளே- திருவம்சததோடு ஸமபநதம் செயது, புததிரவான்களாய் "திருவரஙகம-ஆசார்யாகள" எனறு பிரஸிததாகளாய் மேல்நாட்டிலேயே, ஸந்ததிகளுடன வஸித்தாாகள்

திருமலை நம்பிகள் ப்ரபாவம்

சடமர்ஷண வம்சஸ்தர்களுக்கு தாத் நாம

இந்த சடமாஷண வம்சஸதர்கட்கு "தாதாசாரியா" என்கிற பட்டப்பெயா வழங்கக காரணமாவது

திருமலை நமபி ஒருநாள் ஆகாச கைஙகையினின்றும் திருமஞ்சனக் குடத்தை சிரஸில் தாங்கிக கொண்டு காட்டில் எழுந்தருளுங்போது நடுவழியில் அபபன் ஒரு வில்லி பாலனுயத் தோன்றி, நம்பி எதிரே வந்து, வழியைத் தடுத்துககொணடு 'தாத' எனக்கு தணணீா தாகம் மிகுதியாய் இருககிறது, ஒரு கை தண்ணீா குடிககத் தரவேண்டும், என்று யாசிக்க, நமபியும், "பிள்ளாய் இது பெருமாளுக்கு கொணடு போவது உனககு கொடுக்கும்படிக்கு. வேறு பாத்திர ஜலமுமிலலை இதைக கொடுத்தால் உச்சேஷணமாகும் இதைக் கொடுக்கலாகாது, திரும்பியும் போய் வருவதற்கு கால தாமதமாகும்" என்ன, பாலகனும அப்படியானுல போம் என்று சொலலிவிட்டு அவர் கொஞ்சதூரம் 'சென்றவாறே பின்புறத்தில வந்து நீணட உருக்கொணடு நம்பி சிரஸில இருக்கும குடத்தில் வாயை வைத்து உறிஞ்சி குடிக்க, நம்பியும் திருமபி சடக்கெனப் பார்த்து, "இதேன் செய்தாய் பிளளாய்?" என்ன, விலலி பாலகனும 'தாத', கோபித்துக் கொள்ளாதேயும், தாகம அதிகமாய இருநதது, குடிததேன் என்ன, நம்பியும குடத்தை கீழே வைத்து 'வேணடிய மட்டும் பானம் பண்ணுய்' என்ன, பாலகனும் முழுவதும் பருகிப் போதும திருப்தியாயிறறு போருமென்ன, மறுமடியும, ஆகாச கங்கைககுபபோய, நீராடி குடத்தை சுத்தி செயது, தீர்த்த மெடுத்து வரதவரயாக போக யத்தநிக்கையில், அந்த வில்லி பாலகன், 'தாத' அவ்வளவு தூரம் போக

'வேண்டாம் அந்த ஆகாச கங்கையை இங்கு வரவழைக்கிறேன் இதினின்றும் தீர்த்தம் கொண்டுபோம் என்று சொல்லி வில்லினின்றும் ஒருபாணத்தால ஸமீபத்திலிருந்த மலையிலடிக்க, அம்மலை பிளந்து, 'களகள' என்று தீர்த்தம் விழ, இதைக்கண்டு நம்பியும ஆச்சர்யபபட, அந்த வில்லி பாலகனும அந்தர்த்தானமானான்

திருமலை நமபியும அங்கு போய பார்த்து, தமமுடைய முந்திய குறிபபுககளைக்கண்டு, இது ஆகாச கங்கையே என்று விசுவஸித்து, இது அபபனுடைய ஆச்சாய சேஷ்டித மென்று கொண்டு, அதில நீராடி தீர்தத மெடுத்துக கொண்டு அதித்வரையாய ஸன்னதிககு வர, திருவாரா தனமாகி எலலோரும தீர்த்தம பிரஸாதம பண்ணி வரக கண்டு, திருவாராதனத்திறகு வராமல போனோமே என்று மிகவும ஸந்தப்தாராய மூர்ச்சித்துக கிடக்க, அபபனும் ஆவேசமாய் எழுந்தருளி, 'தாத'! எழுந்திரும் உம முடைய தீர்த்தத்தை வழியிலேயே பருகினேனே, சிந்திககவேண்டா, உமக்காகவும் தீர்த்தத்தை ஸமீபத்தில ஆக்கினேன், மேலும உம்மை நான் 'தாத' என்று அழைத்தேன; நீரும பிள்ளாய, பிள்ளாய என்றீர, ஆத லால நீர் எனககு ஜனகாரனீர, நான உமககுப பிள்ளை யானேன, ஸாவசரீரியான எனககு நீர் ஜனகராகும் போது, உலகங்கட்கெல்லாம நீர ஜனகரே ஆதலால இன்று முதல உம்மை எலலோரும 'தாத' என்று அழைக கட்டும இது உமககு மட்டுமிலலை, உமசந்ததியாருக் கும அஸாதாரண நாமாவாக விளங்கும். இது நம அனுக் கிரஹ விசேஷ மென்று எண்ணி இரும" என்று அருளிச் செய்து தீர்த்தப பிரஸாதாதிகளை அனுகிரஹித்தருளினார் அன்று முதல திருமலை நமபியை எலலோரும் 'தாதா' என்றழைத்தார்கள இதை அநுசரித்து அவருடைய

தனியன் பிதாமஹஸ்யாபி *பிதாமஹாய ' என்று வழங்கு கிறார்கள்

இவ்வைதிஹ்யம் ஸ்ரீவேங்கடேசவர மாஹாத்மயத் தில் ப்ரஸித்தம 'கவிவிதவன்மணி, அரசாணிபாலை வேங கடாத்வரியாலும †"தாதேதயாமநத்ரய கஞ்சித்வநபுவி" என்னும் சலோகத்தால் விசவகுணதர்சத்தில கொண் டாடப்படுகிறது.

ஸ்ரீசைலபூர்ணர் என்னும திருமலைநம்பி ஆதிமேதாவி யும் ஏகஸந்தகராஹியுமானபடியால ஸ்வசாகையான யஜுர்வேதத்தை ஸ்வல்பாவ்ருத்தியிலேயே பத-க்ரம- ஜட-கனநிகளுடன் அதிகரித்து மூன்றுவேதங்களையும எல்லா உபநிஷத்துககளையும் மறறும 'கில, ருக்குகள் ஸூத்ரப்ரயோகாதிகளையும் கறறார்

---

* पितामहस्यापि पितामहाय
प्राचेतसादेश फलप्रदाय ।
श्रीभाष्यकारोत्तमदेशिकाय,
श्रीशैलपूर्णाय नमो नमः स्यात् ॥

(பகவான் திருமலைநமபியை (தாத,) 'அப்பா, என்று அழைத்ததால பகவானுக்கு திருமலைநம்பி (அப்பா) ஜனகராகிறா சதுர்முகபரம்மாவிற்கு பகவான், ஜனகர் அந்த சதுர்முகப்ரமமாவிற்கு திருமலைநமபி (பிதாமஹர்) பாட்டனாராகிறார் இதை தெரிவிக்க தனியன்)

† "तातेत्यामन्त्र्य कंचिद्वनभुवि तृषित स्तोयबिन्दुं ययाचे,
कस्याप्युच्चैस्तटाकं खनत इह गिरौ हन्त मृद्भारम् हे ।
दत्तां केनापि सूत्रावलिमधिमकुटं मृन्मयीमेव दध्रे
सोऽयं भूयः श्रुतिषुर्भुवनपतिरिति श्रूयते ध्यायते च ॥"

ஸாத்விகாகள் ஸவயமே வநது தாங்கள் தங்கள் அறிநத விதயைகளையும புகட்டி திவயபரபநதங்களை ஓது வித்து எலலாம வாசோவிதேயமாக்கிறாகள

ஸ்வயமாகதவிஜஞானர் என்றும தத்–தத சாஸத்ர ப்ரவர்த்தகாகளான ரிஷிகளே ஏகமூாத்தியாய் ஆவிர்ப்ப வித்தார் எனறும பாலயததில வித்வத்விஜேதா என்றும் பரஸித்தியைப பெற்ற தம பிதாமஹரையும் விஞசினர் என்றும இபபடி எலலாம எஙகும கொண்டாடப பெறறுர்

மேலும தம் பிதாவின ஜயேஷடபராதாவான சொடடைநம்பியின் குமாரரான நாதன எனகிற என்ஞச் சானுடன தஙகள் பிதாமஹரான யாமுனமுனிகளின திரு வடிகளைக கிட்டி கரநதகாலக்ஷேபங்கள செயது ரஹஸ யாாததோபதேசஙகளையும அனுக்ரஹிககப பெறறுர்

ஹாரீதசடமர்ஷண ஸம்மந்தம்

இபபடி சிலநாள சென்றவாரே பூதபுரி எனனும் ஸ்ரீபெருமபூதூரில் ஹரீதகோதரம் ஆஸூரி ஆதிகேசவ ஸோமயாஜியின் குமாரா வீரராகவ ஸாவக்ரதுயாஜி எங்கும் பரஸிததமாக விளஙகுபவா, தம் குமாரா ஆதிகேசவப் பெருமாளுககு மேலும சாஸ்த்ராப்யாஸம் கிடைகக வேணும என்று அதயவஸித்து தேசாந்தரம போயிருந தாகிலும அதிகாிககச் செயயவேணுமெனறு வித்வான களைத் தேடிககொண்டிருகக, திருமலையில, திருமலைநமபி, ஸர்வருக்கும் ஸாவபாடமும ஸாதித்துககொண்டிருககிறுர் என்று கேள்விபபட்டு, வித்யாலாபமும க்ஷேத்ரவாஸமும் கிடைககுமெனறு கொண்டாடிக்கொணடு, தன் பத்திநி யும், ஸாங்காத்யாயியும-சாஸதிரத்தில - ஸமர்த்தருமான-

ஆதிகேசவப பெருமாளும் உடனவர திருமலை வநது திருமலைநம்பி திருமாளிகை வாசலிலே காததிருகக, நம்பியும கோவிலில ஆராதன கைங்கர்யஙகளை முடிததுககொண்டு தன் திருமாளிகைககு எழுந்தருளி வீரராக ஸாவகருது யாஜியைக கண்டு குசலபபிரசனம் செய்தார

அதன்பின் தன் குமாரர் ஆதிகேசவப் பெருமாளுககு உபரி-சாஸதிரஙகளை அதிகரிகக திருமலை நமபியின் கஞானாதிசயஙகளையும், பரவசன-கயாதிகளையும் கேட்டு வந்ததாக அறிவிததார

பிறகு அஙகு சிலநாள் தஙகி திருமலைநமபியால் நடததப்படும் காலக்ஷேபத்தின வைகரியையும பார்தது தன் குமாரரை காலக்ஷேபத்தில் அந்வயிபபித்து, தமக்கும் வேதாநத-ச்ரவணத்தில ஆசைபிறந்ததால் கூடகேட்டு வருமளவில், இவவிரு வமசததார்களும் கலந்து ஆலோசிதது ஸ்ரீதேவிக்கும் ஆதிகேசவப பெருமாளுக்கும கலியாணமும் நிசசயமாகும சநதாபபம நோந்தது *

பிறகு வீரராகவஸாவக்ரதுயாஜியானவா திருமலை நமபிகளின் க்ஞான-அ-திசய-க்ரந்தகாலக்ஷேப-வைகரியால பரவசராய தன்னையும திருத்தி ஸ்ரீவைஷணவ-தர்ம நிஷ்டனாக செய்தருள பரார்த்திக்க, ஸ்ரீநமபிகளும் தம்முடைய ஸ்வாமி ஆளவந்தார் ஸன்னதியில் எல்லாவற்றையும பெறவேண்டுமென்றார்

---

* तुल्यशीलवयोवृत्तां तुल्याभिजनलक्षणाम् ।
राघवोऽर्हति वैदेहीं तं चेयमसितेक्षणा ॥

பிறகு வீரராகவ ஸர்வகரதுயாஜி பத்நீ ஸமேதராய் ஸ்ரீரஙகம புறபபட்டு, வழியில் பூதபுரியில தம வருத்த தம் பதிகளான மாதாபிதாககளேயும மறறும் உள்ள அனுபந்தி களேயும கூட்டிககொணடு, கோயில சென்று ஆளவந்தார் ஸனனிதியில தெண்டனிட்டு திருமலேயில் நடந்த விஷ யஙகளேயும விணணபபம பணணி, தங்களே அடிமை கொளள வேணடுமென பராாத்திகக ஆளவநதாரும் திரு மலேநமபியே 'இந்த பாரததை வஹிககககூடாதா?' எனறு தாககிதது கருபாதிசயத்தால ஆட்கொணடு தாபாதி-பஞசஸமஸகார ஸஹிதமாக-ரஹஸயஙகளே உப தேசிதது, திருமலேநமபியினுல, சுபோதாககமாகும என்று அனுகரஹிதது விடை கொடுததனுபபினா

ஸ்ரீ வீரராகவ-ஸர்வகரதுயாஜியும வழியில ஸ்ரீபெரும பூதூரில பநதுககளே நிறுததி, தம்பதிகளாயத் திருமலே சோந்து ஆளவநதாா ஸனனிதியில நடந்த விஷயங்களே திருமலே நமபியிடம விணணபபம பணணி, குமாரரான ஆதிகேசவப பெருமாளே, நமபி திருவடிகளில ஆச்ரயிக கச் செய்தாா நம்பியும அப்பன் ஆசார்யன அனுமதி என்று ஆதிகேசவப பெருமாளுககு பஞச சமஸகாரம செய்தருளி சாஸதிரபாடமும நடத்தியருளினா

தகபபஞரான தெயவத்திற்கரசு நமபி ஸன்யஸித திருந்ததால, திருமலேநமபிகளால், கன்யகாதானம— செய்து கொடுககபபட்டு, பிறகு ஸீமநதமும நடத்திவைக் கப்பட்டது

ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜர்

இவா ஸஹோதரியான ஸ்ரீதேவிக்கும பூதபுரி ஆதி கேசவப பெருமாளுககும திருக்குமாரராக கலி. 4118ல்

(1017-1137 கி, பி) அவதரித்தவர், சேஷாமசரான ஸ்ரீமத் ராமானுஜர் - இளையாழ்வார் - உடையவர் எனறும் வழங்கபபடுகிறவர்

பகவத் ராமானுஜருக்கு 11வது நாள் புண்யாஹவாசன—ஜாதகரண—நாமகரணங்களைச் செய்து வைத்து, தகுந்த காலத்தில உபநயன பிரமமோபதேச வித்யாபயாஸம் முதலான ஸாவவித ஸம்ஸ்காரஙகளையும் அளித்தவா இந்த திருமலைநம்பியே

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்

மஹாஞன இந்த திருமலைநம்பியின் திருக்குமாரரான திருக்குருகைபபிரான பிள்ளான் எனகிற லோகாசாாயர் ஸ்ரீ உடையவருக்கு அமமாஞ்சியும, பரதம சிஷயருமஎழுபத்துநான்கு ஸிமமாஸனதிபதிகளில் முதன்மையானவருமாவாா

திருககுருகைபபிரான் பிள்ளான உபயவேதாந்த ஸிமமாஸனதிபதி-இவரே ஸ்ரீபாஷயகாரா் நியமனபபடி நமமாழவாாின் திருவாயமொழிககு 'திருவாறுயிரபபடி, என்கிற சிறநதமணி பரவாளசைலியில் அமைந்த உரையை எழுதி அனுக்ரஹித்தாா்

ஸ்ரீவைஷணவாகள் அனைவாகளாலும் ஸ்வாசார்ய ஸகாசத்தில அதிகாிசகவேணடிய க்ரந்த சதுஷ்டயத்தில் இது ஒன்றுகும இவர் தனியன் — *பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹஸ்ய ஸுதம், என்று ஆரம்பமாகும ச்லோகம்

---

* "पितामहस्यापि पितामहस्य सुतं वरेण्यं शठगोपसूक्तेः।
सहस्रषट्संख्यकभाष्यकारं शठारिनामानमहं प्रपद्ये ॥"

திருமலைநம்பி ஸன்னதி

திருமலைநம்பிகளின் அர்ச்சாமூர்த்திககு கீழதிருப்பதி யில கோவிந்தராஜபபெருமாள் கோவிலில முதல்-ஸன் னதி இருககிறது அதன் பககததில உடையவா ஸனனதி யும் அமைககபபட்டிருககிறது

இவைகளின் நித்யாராதனம் உதஸவாதிகள் திருமலைத் திருபபதி தேவஸதானக் கமிட்டி நிர்வாஹகரால் நடத்தப் படடு வருகினறன திருமலைநம்பி திருநக்ஷதர உத்ஸவத் திறகு ஸ்ரீகோவிந்தராஜபபெருமாள திருமலைநம்பி ஸன் னதிககு எழுந்தருளி ஸேவை ஸாதிக்கிறா

திருமலையிலும் திருவேஙகடமுடையான் கோவில் தெனனணடை மாடவீதி ஆரமபத்தில குலாகதமான திருமலை நமபியின திருமாளிகையில திருமலை நமபியை ஆசசாமூாததியாக எழுநதருளபபண்ணி நிதயாராதன மும நடக்கிறது எதிரில மணடபத்தில் திருவேங்கட முடையான் உதஸவஙகளில் வேதப்ரபந்தபாராயணங் கள் தொடஙகபபடுகினறன அபபோது தோழபபதாதா சாாயாகளுககு முதல மரியாதை நடககிறது

இமமஹா வமசத்தில உதிதத தாதாசார்யர்களுககு கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோவில, திருககுடநதை முதலான திவயதேசஙகளில பெருமாள் ஸன்னதிகளில் அகரதீாததம், மாலை, ஸ்ரீ சடாரி முதலிய முதல் மரியாதை கள் நடநது வருகினறன

தாதவம்சத்தவர் ஸ்ரீகராமம

இமமஹாவமசததில் உதிதத தாதவம்சயாகள், காஞசீபுரம, திருமலை, ஸ்ரீரஙகம், நாவல்பாக்கம, சஙகபுரம்,

புக்கப்பட்டணம, குருச்சி, அத்தங்கி, நம்பாக்கம, ஸத்ய மங்களம, ஸ்ரபுரம, இளநகர், கபித்தபுரமென்கிற விளாங்குப்பம, கும்பகோணம, அருங்குளம, ஸ்ரீவில்லி புத்தூர், அமமயப்பன், ஏட்டூர், பரஹத்பர்வத பட்டணம, சிகுலி எனகிற பல ஸ்ரீகராமங்களை முனனிட்டு பரபலமாக அழைககபபடடு வருகிருாகள்.

இநத வம்சததினரே பெரும்பாலாக சோழ தேச பெருமாள் ஸன்னதிகளனைததிலும் காஞசீபுரம, திருமலை முதலான க்ஷேதரங்களிலுமம மநதரபுஷபம வேதபாராய ணம், ஸேவாகாலம் முதலிய ஸாவ உரிமைகளையுமம பெற் றிருககிருாகள் எனபது ஸ்பரஸிததம

கபித்தபுரம என விளாங்குபபம் தாதவமசயர்கள் விளாங்குபபம் 'திருமலை கடடம் தாதாசார்யாகள் என்று விசேஷித்தபிருதுடன் விளங்குகிருர்கள

'விளாங்குபபம், என்று பேர்வந்ததறகு காரணமாவது விளாங்காடு சக்ரவர்த்திதிருமகன ஸ்ரீரங்கநாதபபெருமாள் கோயில கொண்டிருககும் படவேடு எனகிற ஸதலங்கள் திருவேஙகடமுடையான் திருமலையைச சாாநத ஜவ்வாஜி மலையின கீழணடை சாாபபில இருககினறன பூர்வ காலத்தில் இபரதேசத்தில ஆறு ரிஷிகள் ஆறு காடுகளில் தபஸ்ஸில இருநததாகவும அதனுல *ஷடரண்யம, என்று ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் ஆறுகாடு எனறு தமிழிலும வழங்கப் பட்டிருந்ததாகவும இதிலிருந்துதான் ஆறகாட் நகரம் ஆர்க்காட் ஜிலலா என்று பேர வந்ததாகவும கதைகள் உண்டு

---

* Vide District Manual 1895 by AF Cox M C S. and H A Stuart I C S F.R S S & M.R A S

விளாஙகுபபததிறகு அருகாமையில் இககாடாரம் பததிலேயே மலை அருவிகளும பாறைகளும ஜப-தபங் களுககு அதிரமணீயமாய அமைநதிருககினறன இதில் சோநிதாதா பாறை, குடடிதாதாபாறை என்று அவர்கள் ஜபம செயத இடஙகளை காட்டுவார்கள்.

தாதவமசததில நடுநாயகமாய விளஙகும திருமலை நமபிககு பிறகாலததில திருவேஙகடமுடையானுககு ஆகாச கஙகா தீாதத கைஙகாயம நேரில செயதவா விளாஙகுபபம திருமலை கடடம் தாதாசாாயா வமசததில வதரிதத வேஙகட குரு எனனும் தாதாசார்யா என்று இவ்வமசஸதாகளின ஓலைச சுவடியில குருபரமபராபரகர ணததில உளள தனியன சலோகஙகளால விளஙகு கிறது

தனியன்கள் —

† ஸ்ரீனிவாஸகுரோ ஸூனும ததபாதபரவணம ஸதா |
ஸ்ரீவேஙகடகுரும வந்தே ||

இப்ரதேசத்தின் பழைய சரித்ரமாவது

தொண்டை மணடலத்தில காஞ்சீபுரததை சிரோ பூஷணமாகக கொணடதும பல மஹனீயாகளும ரிஷிதுல் யாகளும வஸிதது வந்ததும ஜமதகனி மஹரிஷியுனுடைய ஆச்ரமததை தனதகததே கொணடதுமாக "ஸமபூவராய" அரசர்களால் ஆளபபடடு அவர்களது ஆஸதானமாக இருநததுமான (ஏழு)ஸபத சிகரஙகளால் சூழபபட்டும் ஜம

---

† श्रीनिवासगुरोः सूनु तत्पादप्रवणं सदा।
श्रीवेङ्कटगुरु वन्दे ॥

தக்னி மஹரிஷியால அவருடைய கமணடலிததிலிருந்து உத்பத்தியானதுமான கமணடலு நதீதீரத்திலுள்ளதுமான ஜமதகனிபுரததில அரசாகள் சேனைத்தலைவாகள் இருந்த காரணத்தால படவேடு (படைவீடு) என்று பரஸித்த நகரத்தின் அருகில் உள்ளதுமான கிருமம விளாங்குபபம, என்பது

'ஸம்பூவராய மனனர்களால பராாத்திககபபட்டு அவர்களுககு அனுக்ரஹிக்கவநத சொட்டை குலத்தார் ராஜபோகஙகளிலும் ராஜகைங்காயஙகளிலும ஈடு பாட்டை விருமபாது ஜஞான அப்யாஸத்திறகு உகந்ததும பல அருவிகளும மலைகளும் காடுகளும சூழபபெறறதும் மேல் கணட அரச தலைநகரின மறுபுறமுள்ளதுமான விளாஙகுபபத்தை தமது வாஸஸதானமாக தேர்ந் தெடுத்தனர்

இககிருமததின அருகில மேலபடி சமபூவராய, அர்சர்களின் கோடைவாஸஸதலமாக காநாடக மலை (3293 அடி உயரமுள்ள மலை) சிகரததில இமமனனாகளின் அரணமனைகளும, இதர கட்டடஙகளும் ஏறபடுத்தி அதில் தஙகினா மலை அடிவாரததில மந்தரி பரதானிகள் புரோஹிதர் ஆசார்யாகளுக்கு தஙக இலலஙகள் ஆத்வாம் பாடி, துரிஞசிககுபபம, விளாங்குபபம் போன்ற இடங் களில ஏறபடடன இநத விளாஙகுப்பத்தில சொட்டை குலத்தாா ப்ரஸிததமாக இருநதபோது வடதேச வாஸி களான பலபராமமணர்கள் இங்கு வநது ஸ்திரமாகத் தஙகி அக்ரஹாரஙகளையும் ஸதாபிததனா

துருஞ்சிக்குபபம, ஆத்வாம்பாடி, பெரியகாம, அத்தியூா போன்ற அக்ரஹாரஙகள இவை இச் சொட்டை குலத்தாா இமமனனாகளுக்கு ஆசார்ய

பீடம வஹித்ததுடன் பிறகாலததிலும் வெகு ப்ரபலமாக விளங்கினாகள், என்பது அடையபுரம * அப்பய்ய தீக்ஷிதர் சரிததிரத்திலும ராய வேலூர் ராயர் சரிததிரத்திலும் மறறும பல இடங்களிலும பார்ககக் காணலாம

† பகத்யா யஸது பரதிதநியமம பரார்த்யகல்யாண
பூர்ணம
லக்ஷ்மீகாநதம வருஷகிரிபதிம தீர்த்த கைங்கர்ய
ரூபம் |
த்யகதவா க்ஷௌரம ஜகதி விதிதம்
ஸப்தவர்ஷம்தமீடே
தாதாரயதவம பரதம குருணா ப்ராபதவான
கடடபூவம ||

மேலும்—

‡ சஙகாக்ய பௌரே நிவஸந்தி கேசித்
அத்தங்கி ஸமஜ்ஞே நிவஸந்தி கேசித் |
தத்ரைவ புககாகய புரேச கேசித்
கேசிதபரஹத் படடண பாவதேச ||

---

*நயமயூகமாலிகா குவலயாநநத கிதரமீமாம்ஸா யாதவாபயுதயவயாகயாநாதி க்ரநதஙகளை இயற்றியவா

† भक्त्या यस्तु प्रथितनियमं प्रार्थ्यकल्याणपूर्ण
लक्ष्मीकान्तं वृषगिरिपति तीर्थकैंकर्यरूपम् ।
त्यक्त्वा क्षौर जगति विदितं सप्तवर्षे तमीडे ।
तातार्यत्वं प्रथमगुरुणा प्राप्तवान् गड्डपूर्वम् ॥

‡ शंखाख्यपौरे निवसन्ति केचित्
अर्द्दंगिसंज्ञे निवसन्ति केचित् ।
तत्रैव वुक्काख्यपुरे च केचित्
केचित् बृहत्पर्वत पट्टणे च ॥

* வஸந்தி கேசித் சிகுலீதி பௌரே
தத்ரைவ ஏடூரிதி ரம்ய பௌரே. |
வஸந்திஸாவே சடமாஷ வம்ச்யா
சரந்தி சாநத்ராயண ஸம்பரதாயம் ||

† கபித்த பூாவே நகரேஸ்திதோ஽ஸௌ
ஸ்ரீ சைலஸத்தேசிக சேகரோ஽பி |
ஸவபுதரபௌத் ரைஸ்ஸஹ சிஷ்ய வர்கை
ப்ரபதத்மார்க்கம பரிபாலயன் ஸ ॥

இநத கடைத் தனியனில குறித்த ஸ்ரீசைலஸத்தேசிக தாதாசாாயருககு பத்து தலைமுறைகளுககு முறபடட வேஙகட குரு எனனும தாதாசாரியர் திருவேங்கடமுடையானுககு தீர்தத கைஙகாயம செய்தவா என்று தனியன் களால் ஏறபடுகிறது

மேலும் ஸ்ரீ சைல ஸத்தேசிகருக்குப பிறகாலத்தில் விளாங்குப்பம் ஸமீபமுள்ளதும் நீர்வளம், நிளவளம ஆயக் கட்டுடன் ஸ்வந்த சின்ன ஏரி, விசால ஆயக்கட்டுடன் பெரிய ஏரி சுவையான தீர்த்தமுள்ள பெரிய குளம் இவைகளுள்ளதான கூடலூருககு சில விளாஙகுபபம் தாதவமச்யர்கள் பிரிந்து வந்தார்கள்

---

* वसन्ति केचित् चिगुलीति पौरे।
तत्रैव एट्टूरिति रम्य पौरे।
वसन्ति सर्वे शठमर्षवंश्याः
चरन्ति चान्द्रायण संप्रदायम्॥

† कपित्थ पूर्वे नगरे स्थितोऽसौ
श्रीशैलसद्देशिकशेखरोऽपि।
स्वपुत्र पौत्रैः सह शिष्यवर्गैः
प्रपत्तिमार्गं परिपालयन् सः॥

மேறகண்ட பெரியோர்களின் காலத்திய ஓலைச் சுவடி அடியேனுக்கு லபித்ததே ஒரு ஆச்சாயமான அத்ருஷ்ட விசேஷம் அடியேனுடைய பாலய பர்வாவில் கூடலூரில எஙகள பெரிய தாதா குபபண்ணுவாததிலும கூடஸதர் திரு நக்ஷதரத்திறகு பெரியோாகளுடன் கடடை வணடியில விளாங்குபபம சென்றிருந்த ஸமயத் திலும ஓலைச் சுவடிகள பலகைககளில் பளுவு தாங்காதோ எனனலாமபடி கூடம், அரஙகல, இடஙகளில தூலங் களில கட்டி தொஙக விடடிருபபதைப பாாத்து அதிசயித் திருககிறேன

பருகருதம குறிபபிட்டிருககும ஓலைசசுவடி அடியே னுடைய திருததகபபனா ரக்ஷணையில் இருந்தது. அடியேன் திருததகபபனா எழுததாணியால் ஓலையில எழுதுவதில மிகவும பாடவம உள்ளவர் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை முதலிய கரநதங்களை ஓலையிலிட்டு இருககிறார்.

இச்சுவடி அடியேன தமயனா ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸ்வாமி தாதாசார்யரால கூததாணடகுபபம ஸித்தாநதபரசார சக்ர வாததி எஙகள் ஜாமாதா ஸ்ரீ உ வே. ரஙகராமானுஜ சகர வர்த்தியிடம சோககபபடடிருந்தது அதை அநத ஸ்வாமி சுமாா 20 வருஷஙகளுககு முன் அடியேனிடம கொடுத் தாா அதில ஸ்ரீ வைஷணவ ஸமபரதாயத்திறகும் ஆசார்ய நிாவாஹ உபயோகமானதுமான பரக்ரியைகளும வரை யபபட்டிருககின்றன இதன விஷயஸூசி அட்டவணை யில காண்க

ஏறகனவே ஸ்ரீமத் கோழியாலம ஸ்வாமி அடியே னுடைய பாகயவசத்தால சுமார் முப்பது வருஷங்களுக்கு முன விசேஷமநத்ரஙகள் எலலாவறறையும அடியே னுககு திருவஹீந்த்ரபுரத்தில கீதாபாஷ்ய காலக்ஷேப

சமயத்திலும திருச்சானூரில் ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேப ஸமயத்திலும் ஸ்வாமி திருவடிகளை அடியேன் சிரஸில் சாத்தி அனுக்ரஹித்து உபதேசித்தருளி இருந்தார்

அடியேன பெரியோாகளின் ஒலைச்சுவடி யாதருச்கமாகக கிடைத்ததும ஸ்ரீமத் ஸவாமியின் விசேஷ மந்த்ரோபதேசஙகளும ஒன்று சோநததால் மநத்ரங்களை அங்கந்யாஸகரந்யாஸதயான - ச் லோ க பூாவகமாக நித்யானுஸந்தானம் செய்ய பாகயம கிடைததிருககிறது

இபபடி லோகாசாாயராக விளங்கிய திருமலை நமபியின் திருமாளிகை திருவேஙகடமுடையான் கோவில அருகில உள்ள தெறகு மாடவீதியில் இருககிறது இது யுகாந்தரமாயும் பாரமபர்யமாயும அவ்வமசத்தாா வஸித்த திருமாளிகை

உடையவரின் திருபபாட்டனுர் ஸகலத்ர புத்ரராய் எழுந்தருளி ஸ்ரீ திருமலை நம்பியிடம வெகுநாள கால க்ஷேபம செயது கொணடு வஸித்ததும திருமலை நமபி ஸஹோதரி ஸ்ரீ தேவிக்கு கலியாணம் நிச்சயமாகி நடநத இடமும இதுவே இப்படி உடையவர் அவதாரத்திறகுக காரணமாக இருநதது இத்திருமாளிகை

இத்திருமாளிகையிலேயே திருமலை-நம்பி ஸ்ரீ பாஷய காரருககு ஸகல சாஸதிராப்யாஸமும் செய்து வைத்தார்

ஒருக்கால கோயிலில் ஆளவந்தாா ஸன்னதியில் காலக்ஷேப கோஷ்டியில பெரிய நம்பி ஆளவந்தாரிடம் மநத-மதிகளுக்கும் நனகு-விளங்கும்படி நம தர்சனத்தை ரக்ஷிக்கக-கூடிய அதிவிஸதருத, அநதி ஸஙக்ஷிபதமில்லாததான வேதாந்த-க்ரந்தம அருளவேணடும் எனறு ப்ரார்த்திக்க, அப்போது ஸ்ரீ ஆளவநதார் அதறகாக ஒருவர் அவதரிக்கபபோகிறுர் அவன் திருமலை நம்பியின் மருமானே என்று ஸாதித்தார்

அச்சமயம் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருமலை நம்பியின் மரு மானுககு உபதேசிகக வலலரான பஞசாசார்யர்களை உத்தேசிதது ஸாதித்தா

அவர்கள் —

1 திருமலைநம்பி — பால்யம துடஙகிஜஞான— அனுஷடான ஸாவவித்யாபரதாவானவர் ஸ்ரீமத ராமா யண விசேஷாத்தவேதது—

2. பெரிய நம்பிகள்

3. திருககோட்டியூா நமபி —ரஹஸயாாதத நிபுண ரானவா

4 பரபநதார்தசதுரரான—திருமலை ஆண்டாள்.

5 ஸதோத்ரரதனுதி வேததாவவான ஆளவந்தா ராழவார் எனனும திருவரஙக நயினா

பிறகு ஸ்ரீ ஆளவநதாருககு 125வது திருநக்ஷத்ரத் தில தேஹாவஸானம நெருங்கி இருபபதைச் சிநதித்து இளையாழ்வாருக்கு அதிசீகரத்தில ஆளவநதாா ஸேவை லபிக்கச் செயய வேணடுமெனறு பெரிய நமபிகளே நேரில், காஞ்சி சென்று ஓடோடி அழைத்து வநதும் ஸேவை லபிக்காமல சரம விகரஹ ஸேவைதான் கிடைத் தது இதுவே ஒரு அலபய லாபம, மஹாபுருஷார்த்தம் என்றும் †'யதநு பரமம விதாத்யக்தம அபிதன் மஙகளம் வபு' என்கிறபடியே மஹாபாவனம் என்று அவருடைய சரம விக்ரஹத்தை ஸேவிககுமபோது மூனறு விரல்கள் மூடங்கி இருககக் காரணம் கேட்டு மூன்று குறைகள்

---

† "यत्तु ब्रह्मविदा त्यक्त अपि तन्मंगलं वपुः ।
दृष्ट्वा स्पृष्ट्वाऽपि मुच्येत ब्रह्महा ब्रह्महत्यया ॥
या–वै-पृ १६१

என்று அறிந்து, பிறகு அவைகளை இளையாழவார் ஸ்ரீகூரத் தாழ்வான் குமாரர் பராசரபட்டரைக் கொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணததிறகு வயாகயானம் செயவித்தும தானே வேத வ்யாஸரின் பரமம ஸூத்ரங்களுககு போதாயனோக்த பரகாரம் பாஷயம் செயதும் திருமலை நம்பி குமாரர் திருக் குருகைபபிரான பிள்ளானைக் கொண்டு திருவாய மொழிக்கு 'திருவாறுயிரப்படி, என்கிற வயாக்யானம் செய்விததும நிறைவேற்றி வைத்ததை கருதஜ்ஞதாபூர் வதம் ஸம்ஸம்ருதய, ஸமஸம்ருத்ய ஆனந்திககத்தக்கது

1 பகவான் தானே ராம கருஷ்ணாதி அவதாரங்கள் செய்தககால, நம்முடன எலலாவிதமான இலலாத உறவு களையும் ஏறிட்டுககொணடு ஹே கருஷ்ண, ஹே யாதவா, ஹே ஸகே, என்றெலலாம ஸமபோதிககபபட்டும் இவ விதமான லீலைகளை அவன கொண்டருளினினது ஒருபடி

2 பகவான தானே ரிஷிகளோடொகக தாமநிஷ்டர் களாய, பஞ்சாக்னி மத்தியில கோரதபஸ பண்ணினவர்க ளாயும், அஷடாங்கயோக நிஷ்டாகளாயுமிருநத ஷடமர் ஷண வமச்யர்களுக்கு மோக்ஷபர்யந்த அபேக்ஷித பலன் களை அளித்தது ஒரு படி

3 கலியுக ஆரம்பத்தில் நமமாழவாரை அவதரிப் பித்து சித்தரஞ்சகமான தேவகானத்தால் மனதை உருக்கி *"அழுவன் தொழுவன், ஆடி காணபன் பாடி

---

* "அழுவன், தொழுவன், ஆடிககாண்பன், பாடி அலற்றுவன், தழுவல் வினையால பக்கம நோக்கி, நூராக் குழி தூர்தது, எனை நாள் அகன்று இருபபன், வாழ்தோல் புகழார் குடநதைக் கிடந்தாய்! வானோர் கோமானே! யாழின் இசையே அமுதே, அறிவின் பயனே! அரி ஏறே!" 5—8—5 திருவாய்மொழி

அலற்றுவன்’’ † ‘‘அயர்ப்பிலன் அலறறுவன தழுவுவன் வணங்குவனமர்நதே’’ என்னும ரீதியில மெயமறந்த சேதனர்களை ப்ரபத்திமுகேந பகவத்ஸாயுஜ்யத்தை அடையுமபடி க்ருபை செயதது ஒருபடி.

4 மககள் நமமாழ்வார் பரபந்தானுஸந்தானத்தால் வைராகயம முதிர்ந்து பெருங்காயம வைத்த மரம் வேறறு விழுவதுபோல் மேலும மேலும் வைகுண்டம் சோநது புனர்ஜனமரஹிதராவதை கலிபுருஷன் ஸஹிக்காமல் பாமரர்களைக கொணடு நமமாழ்வாரின திவ்ய ஸூகதிகளை வீடுதோரும தேடிககுவிதது தாமரபர்ணீ நதீ வெள்ளத்தில் எறிநததால் நாம பரபநதஙகளையும பரபத்தி சாஸ்த்ரத்தையும இழககுமபடி நோநதும கருபாதிசயத்தால் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுககு அதை யோக பரபாவத்தால் மீண்டும ப்ரஸாதிததருளி நமமை ஸுலபமாக பரபத்தி மாாக்கத்தில் கரையேறப்பண்ணியது ஒருபடி

5 மேற குறித்த பாவாக்களுககெலலாம் விஞ்சிய அதிசயத்தால, ஆசசாரூபததிலேயே பகவான் நம-திருமலை நமபிகளுடன ஸலலாபம செயது ஒவவொரு விஷயத்திலும் ஹிதா-அஹி தஙகளை ஸாதித்து வழி காட்டி அவ்வமசத்தின யோக க்ஷேமங்களை நடததி லோக ரக்ஷணைகளை செய்த திவய சேஷ்டிதங்கள் அந்யாத்ருசமே

---

† ‘‘துயககு அறுமதியில நல ஞானத்துள அமரைத் துயககும மயககு உடை மாயைகள் வானிலும பெரியன வலலன, புயல-கருநிறததனன பெருநிலங் கடநதநல அடிபபோது அயர்பபிலனலறறுவன, தழுவுவன, வணஙகுவனமாநதே’’
1-3-10 திருவாய்மொழி

பகவத் ராமானுஜர், தாசனேத்தாரகராக அவதரித்த தற்குக் காரணம அப்பனே யாகிறா திருமலை நமபிகளை ஏவி படிபபடியாக முன்னேறுமபடி செய்ததும அப்பன ப்ரபாவமே "அப்பன நியமனமின்றி நாம ஒன்றும செய்வதில்லை, அப்பன் நியமனம கேட்போம்", என்றல் லவோ திருமலை நம்பிகளின் திருடாத்ய வஸாயம

இப்படி தருட-புத்தியும பகதியும் சவிககா—நமபிக கையும பகவானிடம அமைவதறகு என்ன பாக்கியம செய்திருக்கவேணடும்? பூர்வ-ஜனம-ஸமஸ்காராதிகள் என்ன பரிபாகததை அடைநதிருககவேண்டும? இப்படி யும் உண்டோ! என்று மனம திகைககிறது, உணடென் பதற்கு அததாக்ஷி கீழே குறிப்பிடடிருக்கும் ஸந்தாபபம -

இளையாழ்வாருக்கு அக்ஷராபயாஸம் பண்ணும் வயது ஸேவார்த்தமாக, ஸாகனிஹோதரராய, ஆதிகேச வப்பெருமாள இளையாழ்வாருடன் திருமலைக்கு வந்து வஸித்திருந்தாா ஒருநாள் இராத்திரியிலே திருமலை நமபி யின் தாயாரான பெருமாள் நாச்சியாரும ஸ்ரீ தேவியும் இளையாழவாருடன் பெருமாளைக கோயிலில ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணம பணணிககொண்டு வெகு நாழிகை இருக்கும அளவில் இளையாழவாா அப்பன் கைஙகாயத்தில ஈடுபட் டிருக்கும மாதுலரான திருமலை நமபி ஸமீபம் போவதாக இவர்களை விட்டுபோய ஜன-சந்தடி-கூட்டத்தில் உள்ளே போகவும் வெளியே வரவும மாட்டாமல் ஒரு மூலையில் தங்கி நிததிராபரவசராக அங்கேயே படுததுக் கண்வளர்ந் தருளினாா

கோயில் பிக்ங் முத்ரையாய் நம்பியும் தன் திருமாளி கைக்கு எழுந்தருளியாயிற்று தாயாரும் பாட்டியும் உம் முடைய சமீபம் வருவதாக வந்தானே, இளையாழ்வாரைக்

காணீரோ என்று நமபியை வினவ, அவரும் இங்கு மங்கும் நாட்புரமும் தேடி, கோவில் திருவாயில காப் போரைக கேட்க, அவாகளும, முன உளளே புகக்கண டோம். திருமபி வரககாணுைம திருக்காபபும ஆயிறறே—என்ன, நமபியும அபபன திருவுள்ளம் எனனவோ எனறு திருமாளிகைககு எழுநதருளி சிநதித்திருநது—பகவான் பேரில் பாரததைப போட்டு எல்லோரும நித்ரை போனாகள் பெருமாள நாசசியாா, இளையாழ்வார் அபபன் நாசசியாா சோததியில நித்திரை செய்வதாக சுப சொப்னம கணடாள

நமபியும் பகவான திருமஞ்சன கைஙகாயத்திற்கு கொஞ்சமும தாமதமிலலாமல விடியறகாலேயிலேயே திரு மஞசன தீாததம கொணடுவர ஆகாச கங்கைககுச சென்ருா

மருநாள் காலேயில கோயிலில திருககாபபு நீஙகின வாறே இளையாழவாா எழுநதிருநது திவயகநதபரிமளத துடன ஆசசாயமான திவ்ய தேஜஸ் ஜொலிகக ஓட்ட மாக வநது திருமாளிகையில புக, பெருமாள நாசசியாரும கணடு வாரி அணைதது மடியில எடுதது ராத்ரி கோவிலில படுததீரோ எனறு கேழகக இளையாழ்வாரும, அபபனும அமமையும கூடவே படுததிருந்தாகள தனி எனன எனருர்

நமபியும் திருமஞசன தீாத்ததிறகுப போய் திருமபி எழுந்தருளி இச செயதி கேடடு, "அப்பன் குடுமபமிது" இதுவும ஒரு ஆச்சர்யமென்ருர்

முடிவுரை

இப்படிககு, இப்போதைக்கு ஏறக்குறைய மூவா யிரம் வருஷஙகளுககுமுன, அககாலததில நாத-யாமு ுநதி-ஆசாாய சிரேஷடாகள அதவைத-பாஷணட மதஸ் தர்களை அநேக வாதபபோரில ஜெயிதது ஊாஜிதமாக விசிஷடாதவைதம் ஸதாபிககபபட்டது. பிறகு ஸ்ரீராமா னுஜரால ரக்ஷிதது பிரகாசிககுமபடியாக செயயப்படடது நம விசிஷடாதவைத ஸிததாந்தம. விச்வமே-விஷ்ணு ரூபியான இபபிரபஞசததில் விஷ்ணு பாரமய, வைஷ் ணவ ஸமருததி இககாலததிலும் புஙகானுபுஙகமாக கிளைத்து ஓஙகி வருகிறது எனபதறகாக சில குறிகளை ஸதாலீ-புலாக-ரீதியில காடடவேணடியது விச்வ-குண-கரஹண-கெளதிகளான நமககு நயாயமே

பிரதமத, சென்னைமாநகரமே நிதர்சனமாகும்

இத்தாத வமச-ஆசாாய ச்ரேஷடர்களுடைய திரு வடிகளையும இனனும் ஆசாாயாகளான - யதிஸாாவ பெளமாகளையும ஆசரயிதது, அனுகரஹம பெறறு ஸமபர தாயாாத்தஙகளை கரஹிதது உத்தீாணர்களாய, தாம் அடைநத சரேயஸ்ஸை இதராகளும பெறுவதறகு மாாக தாசிகளாய அநேக மகானகள் விளஙகுகிறுாகள் இவர் கள் அநேகமாய லெளகிகததிலும் நாடுபோறற அத்யுன் னத பதவிகளை வகிததவாகளே

இவாகளுடைய பகதி பரவாகத்தால (சென்னை) நம்-நகரம—பாதீவைகுண்ட கலபம் — வைகுணட—துல்ய மாய பிரகாசிககிறது ஆசார்ய ச்ரேஷ்டாகளை தேடி வரிதது நகரம எழுந்தருளப பண்ணி வஸதிகளை அமைத்து, வேணுமாள ஸௌகரியங்களை ஏற்படுத்தி

வேதாந்த க்ரந்த-காலக்ஷேப கோஷ்டிகள் நடந்து வருகின்றன அச்சகங்களில க்ரந்தங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டும ஸர்வோப-ஜீவ்யமாய் வேண்டுமான ஸ்ரீஸூக்திகள் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன இதற்காக மகான்கள் கூடி ஒரு விசிஷ்டாத்வைத பிரசாரிணி சபையையும நிர்வகித்து வருகிறார்கள். ஸ்ரீகோசங்கள நம் தேசம் ஸமஸ்த இடங்களுக்கும வெளிதேசத்தில கோரினவர்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன இதில் முக்யமாய குறிக்கத்தக்கது உபநிஷத்பாஷ்யகார் என்னும் ஸ்ரீரங்க ராமானுஜ முனிவரின் தசோபநிஷத்பாஷ்யங்களும் இன்னும சில முக்யமான உபநிஷத்பாஷ்யங்களும் அதி விமர்சையாய் நவீனமுறையில் அநேக, அனுபந்தங்களுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டு உள்நாட்டில் அநேக ஸ்தலங்களுக்கும் வெளிதேசங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. கோரும அநேகர்களுக்கு பிரதிகள் இல்லாமையால் மறு பதிப்பு அபேக்ஷிதமாய் இருக்கிறது

மேலும ச்ருதப்ரகாசையுடன் ஸ்ரீபாஷ்யம, பாஷ்யார்த்த தர்ப்பணம, பரமார்த்தபூஷணம, பரமார்த்திக ப்ரகாசிகை, விசிஷ்டாத்வைதஸித்தி, சரீரஸித்தி முதலிய அரிய க்ரந்தங்கள சிறந்தமுறையில் பதிப்பிக்கப்பட்டதால் பாக்யம பெற்று இருக்கிறோம்.

நூற்றுக்கணக்கான வித்வான்கள் உத்ஸாஹ பரவசராகி மற்றுமொரு தசாவதாரானுபவமான ஆழ்வார்கள்-திவ்யப்ரபந்தங்களையும், இன்னும் இதர ஸ்ரீஸூக்திகளையும் உபந்யஸித்து நகரத்தைப் பாவனமாக்கி வருகிறார்கள்.

பகவந்-மாஸமான மார்க சீர்ஷத்தில், வேதமனைத்திற்கும் வித்தான திருப்பாவைப் ப்ரவசனம், ஆண்டாள்

திருக்கல்யாணம, ஒவ்வொரு நகரப பிரிவுகளிலும் நடததி, மாதமுடிவில் இவவளவு வித்வான்களும் ஒரே மண்டபத்தில ஒன்ருகக்கூடி திருபபாவை சாறறுமுறை மகாநாடு நடத்தபபடுகிறது

இத்திருபபாவை மகாநாடு வைபவ தினமானது அத்யாச்சாாயகாக்ஷி அனுபவிக்க-அனுபவிக்க ஜன்ம ஸாபல்யம்

இவவிதமாகவே, நம தெனதேசமான சேர-சோழ-பாணடிய நாடுகளில் ஆழவார்களால பாடபபெற்ற திருப பதிகளிலும விசேஷமாய கோயில திருமலை பெருமாள் கோயில திருககுடநதை முதலிய திவய க்ஷேத்திரங்களிலும ஆசாாய ஸார்வபௌமர்களின் ஸானனிதயத்தால் ஆஸதிகய வெள்ளம பெருகி வைஷணஸ்ரீ ஜவலிக்கலாகிறது

ஸ்ரீகாஞசியில வைகாசி உதஸவத்தில தேவராஜப் பெருமாளுடைய கருடஸேவை மகோத்ஸவததில வேத பாராயண அதயாபக கோஷ்டி ஸேவை ஒரு பெரிய பரஹமானந்தக காக்ஷியான ஸேவை, திருமாளிகைகள் தோறும் இநத வேதவிததுககளுககு ததீயாராதனம், சைத்யோபசாரஙகளும, ஈடிலலாத பெருமையாய் விளஙகுகிறது

இக்கனபாடிகள காஞசீ மணடல ப்ராநதயம் அநேக அகரஹாரஙகளிலிருநதும பருநதம-பருநதமாக எழுநதருளி பாராயணத்திறகுக கூடுகிருர்கள்

ஆஸேதுஹிமாசலம அடஙகிய இபபாரத தேசத்தில் ஸ்ரீ காஞசி வரதராஜப பெருமாளுடைய இவ்விதமான ஸேவை ஒப்பறறதே

இவ்வண்ணம் நம் புண்ய பூமி விஷ்ணுபாரம்யம், வைஷ்ணவஸ்ரீ பெருக்கப்பெற்று, இதனடியாக, ஆசார்ய ச்ரேஷ்டர்களுடைய க்ருபா பரீவாஹமும் பெருகி சரணு கதி-சாஸ்திரமும் பரிபாலிக்கப்பட்டு வரும் பாக்யம் நாம அடைந்திருக்கிறோம.

இப்பாக்யம் அனைத்துக்கும், நாமறிய ஆதிகாரண பூதர்களும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களும முதல்முதல ஆசார்யபீடம் ஸ்தாபித்து,-வகித்தவர்களுமான நாத-யாமுந-யதீந்த்ராதி மஹநீயர்களுடையக்ருபா விசேஷமே

ஸர்வத்துக்கும ஆதிகர்த்தாவும் ஆதிகாரணருமான நமது வாங்-மானஸங்களுக்கு எட்டாத, தயா-பரித-வ்ருஷ சைலேச-க்ருஷ்ணவலனை நம்மப்பன்-திருமலையப்பன் அரு ளாலேயே, நம் வரையில், கலியும் க்ருதயுகமாகி, ஸாதுவே என்னலாம்.

''நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோநம
நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோநம

"इति विविधमजस्य यस्य रूपं
प्रकृति परात्ममयं सनातनस्य।
स दिशतु भगवानशेषपुंसा
हरिरपजन्म जरातिगां समृद्धिम् ॥

அகிஞ்சனனை அடியேன் இதில் ப்ரவேசித்தது ஸர்வ ப்ரேரகனை பகவத் பரவசமாகவே -க்ஷமித்துப பணி கொள்ள தாஸனின் ப்ரார்த்தனை

श्रीरंगरामानुजदेशिकेन्द्रवीक्षावालीसाथितधन्यजन्मा।
श्रीशैलगङ्गाभिधवंशजातः श्रीरंगतातोऽकृत नाथमार्गम् ॥

அனுபந்தம

பராமர்சிககபபடட ப்ராசீன க்ரநதஙகள

1 யாமுன வைபவம
—ஸ்ரீரஙகம ஸபதஸதந—ஆசாரய புருஷ தாசாவி குருஞ்சி கோபால தாதாசாரியரிடமிருந்தும் இன் னும அனேக இடஙகளில கிடைத்த க்ரந்தங் களின் ஆதாரததின் பேரில் எழுதப்பட்டது

2 ப்ரபன்னும்ருதம
—ஆநத்ரபூா்ண குலகல சோததி சநத்ரஞன அனந் தாசாரயரால செயயபபட்டது

3 பெரிய திருமுடி அடைவு do

4 திவயஸூரிசரிதம.

5 குருபரம்பராபரபாவம்
—தருதீய பரமதந்த்ரஸ்வதநதரஸவாமி

6 யாமுன விஜயவிலாஸமு
—ஸரஸகவி சிகுளி ரேவுளி திருமலை வேங்கட க்ருஷணமாசாருலு சடமாஷண கோதரலு பெத்த குருளரேவு அனநதபபூா ஜில்லா, தாமாபுரம் தாலூக்கா

7 ஆசார்ய ஸூக்திமுகதாவளி

8 பரம பாகவத விலாஸமு எனனும யாமுனாசார்ய சரிதமு.
—முடுமபி ஸ்ரீவதஸ சிஙகாராசார்ய கருதமு

9 ஆமுகத மாலயதா

10 லக்ஷமீ குமாரோதயம்
—அமமயயபபன ரஙகநாததாதாதவரி

ஸ்ரீ

சடமர்ஷண கோத்ரவிவரணம்

நம் பாரத தேசத்தில் நாம பெரியோர்களை தணடமா ஸமாப்பிதது அபிவாதன மூலமாய் நம் பரவர — கோத்ரரிஷிகளோடு நம் குடல் துவககத்தை அதாவது சரீரஸமபநததகதை விஜ்ஞாபித்துதான் அந்த வம்சத்தி னன் எனறு விளககுகிறோம

அமமஹாஷிகளோடு நம்-பரம்பரானுகதமான ஸம்மந தத்தையும் அவாகளுடைய ஜ்ஞானுஷடாநாதி மஹிமைகளையும சாச்வதமாக நம்ஸமரணத்தில் இறுத்து வதினாலேயே நம் வைதிகமதம் நீடித்து வருகிறது

அபிவாதனத்தில் பரவரரிஷிகளை முன்னதாக விஜ்ஞா பித்து, உடனே கோதரரிஷியையும, தன-ஸூத்ரம தன்— சாகை, இவைகளையும அறிவிககிறோம கோத்ரப்ரவர்த்தக ரிஷி எந்த வம்சத்தைச சார்நதவரோ, அதே வமசத்தில அவரது பூரவ புருஷர்களில மிகபரஸித்தர்களாக விளங் கிய மஹரிஷிகள பரவரரிஷிகள், பரவரரிஷிகளைக குறிப பிடுவதால் அவிசசின்ன-ஆர்ஷபரமபரையின் தொடர்சசி, குலததின பரஸித்தி ஸநததியின சுத்தி, மஹிமை, நிஷ்டை, எலலாம வெளியாகிறது

சடமர்ஷணவம்சத்தின் கோத்ரரிஷி சடமர்ஷணர் இந்த கோதரரிஷியின் பூரவர்களான அங்கீரஸ், புருகுத் ஸர், த்ரஸதஸ்யு என்ற மூன்று பரவரரிஷிகளும் வேத ப்ரஸித்தர்கள் ஸ்வபாவஸிததமான பகவதமசம உள்ள வர்கள் யஜ்ஞமார்க்கத்தைக் கண்டு பிடித்தவர்கள் தர்ம மார்கத்தையே அனுஷ்டித்து ப்ரசம்ஸிப்பவர்கள். அதாவ

வேதத்தின் பாதிமநதரஙகளை கணடுபிடிததவாகள். அதனால அதாவவேததகிறகு அஙகிரோவேதம எனற பெயருமுண்டு அக்னி ததவததைககணடு பிடிததவர்கள். பகவத ஸம்மந்தத்தின பெருமையை உணர்ந்தவர்கள்

அங்கீரஸ்

அஙகீரஸ, எனற மஹரிஷி சதுாமுகப்ரம்மாவின் மானஸ புத்ராகளான அதாயாதி ஸபதரிஷிகளில கடைசி புத்ரர் பரஹமாவின் முகததிலிருந்து தோன்றியவர், என்றும, அக்னியின அங்காரததிலிருநது உணடானவ ரெனறும், நான்கு வேதஙகளிலும இவா மஹிமை அறியப் படுகிறது இவா பரமமாவினிடத்தில உபநயந-பஞ்ச ஸம்ஸ்காரதிகளைப்பெற்று, பகவநநி தேசததால காதமப்ர ஜாபதிக்கு தேவஹூதியினிடததில பிறநத பெண்களில் 'ச்ரததை' என்னும் பெணணை விவாஹித்து, அவளிடத் தில உசதயரையும, தேவகுருவான பருஹஸ்பதியையும் இனனும நானகு பெணகளையும ஜனிபபிதது ஹிமாசலத் தில தபஸஸில இருந்தாா சரததையும் சுச்ருஷாபரையாய் இருநதாள

மனுஸம்ருதியின் ஒரு வரலாரினபடி—இம்முனிச்ரேஷ் டரான அங்கீரஸ சிசுபிராயததிலேயே ஜஞானுதிகயத் தால தாடி நரைத்த-ப்ருகுவமசதது மஹிரிஷிகளை சிஷயா களாக பரிக்ரஹித்து அவர்களுக்கு வேதம் கறபிததநாக வும அமமுனி வ்ருத்தர்களை ''குழந்தைகாள்'' (புதரகா.) என்று கூப்பிட்டு ஸமபோதிததாகவும் அறியபபடுகிறது.

இந்த அங்கீரஸ மஹரிஷி ஹிமாசலத்தில ச்ரத்தா தேவியுடன் தபஸஸில் இருககுமகால சடமர்ஷணர்,

என்னும ஒரு குமாரரை ஜனிப்பித்தார் அபபிள்ளை கர்ப் பத்திலேயே ஸகல வேதங்களையும ஓதி பரஹ மஜஞானியாய சடவாயுஸபாசததால் தனககு ஜஞானம நஷடமாகிவிடும எனறு சடவாயுவை தபோபலத்தால நாசம செயயயததநிதது பரஸூதி காலம் வந்தும பிறவா திருந்து விடடாா அதனால மாதாவிறகு பீடையாயிற்று பிதா அஙகீரஸஸூம், பிதாமஹா பரம்மாவும் வந்து "சடவாயு பகவதா-ஜஞா-பரதநத்ரமன்றோ, என்றெலலாம ஸமாதானம சொல்லி 'உம்-கோபத்தை மர்ஷணம் பண்ணி வெளியே வாருமென்ன", பின்பு அவரும ஆவிர்ப்பவித தார் பிறகு அங்கீரஸஸூம் அவருககு சடமாஷணா என்று காரணப் பெயரிட்டு நாமகரணம செயதாா

சடமர்ஷணர் அஷடாஙகயோக நிஷடராய பகவத ஸாயுஜ்யகாமராய ஹரித்வாரத்தில் பஞசாகனி மத்தியில தபஸ் செய்தார்

ப்ரீதரான பகவான ப்ரதயக்ஷமாகி முககடனை முன்பு தீர்த்து பினபு கரமேண ஸாயுஜயம் பெறுவீா எனறு அனுக்ரஹித்தார்

பிறகு ஒரு பெண்ணை விவாஹித்து பதிநான்கு குமாரர்களை ஜனிபபித்தாா பதிநானகாவதான "விஷ்ணு வருத்தர்" ஜனித்த உடனே மாதா பரகதியை அடைந தாள் குழநதை தீனமாக ரோதனம பண்ண பகவான க்ருபாகடாக்ஷ ஸங்கல்பத்தால உடனே ஏழு வயது உள்ள தாயிற்று பிதாவான சடமர்ஷணர் இதைக கண்டு ஆச்சா யபபடடு விஷ்ணுவினால் வளநதவரானதையே காரண மாககொணடு 'விஷ்ணு வ்ருத்தா' என்று பெயரிட்டு மேல் ஸகல ஸமஸ்காராதிகளையும் நடத்தி வைத்தார்

இந்த விஷ்ணு வருத்தரும ஹரிதவாரததில நெடுங் காலம தபஸஸிவிருககுமளவில ஒரு குமாரர் ஜனிக்க அபபிளளைககு தன் பிதாவின திருநாமமான சடமாஷணர் என்று பெயரிட்டு வேத மோதி வைதது யோகாபயாஸம் பண்ணி வைததா

இவா ஹரிதவாரத்திலேயே பிதருசிக்ஷிதஸாவஜ ஞானராய், பரமாத்ம-ஸாக்ஷாத்கார ஹேதுவுமான ஸாங்க பகதியோக நிஷடராய, யோகோபரதிகாலங்களில வேத-வேதாநத ஆவ்ருததிசெயதிருநதார் இப்படி வேதபாரா யணபரராய் இருநத இவரிடததில வெகுமஹரிஷிகள் வேத மோதி ஸம்பூரணஜஞானாகளானுர்கள்.

இந்த சடமர்ஷண மஹரிஷிதான சடமாஷண கோதரததிறகு பரவர்ததகராய விளஙகுபவா

புருகுத்ஸர்

புருகுதஸா அஙகீரஸ ஸந்ததியில் மிக ப்ரஸித்தர். இவர் இரணடாவது பரவரரிஷி இவா வேதஙகளில பல இடங்களில் புகழபபடுகிறா ஜஞானபூாவகமான கர்மா னுஷடானமே மோக்ஷததிறகு ஸாதனம் எனறு இவர் நிாணயிததவா இவா பலயாகஙகளை செய்திருககிருர். இவருடைய யாக காமானுஷடானத்தின் மேன்மையைக் கண்டு அசவநீ தேவர்களும இந்த்ரனும இவரை அபிமா நித்திருந்தாாகள இவர்ருக வேதமநதரஙகளை கணட றிந்து பரவசனம் செயததால 'மநத்ரகருத, ரிஷிகளில் ஒருவராக விளஙகியவர் இவா பரிபூர்ண பகவதம்ச முள்ளவா இவா பெருமை இபபடி அளவிட முடியாத தாக இருநதது

தரஸதஸ்யு

இவருடைய திருக்குமரரர் த்ரஸதஸயு சடமர்ஷண கோத்ரத்தின் மூனருவது ப்ரவராரிஷி இவா தன் தந்தை யான புருகுத்ஸருடன் அனேக யாகங்களை செயதிருக் கிருா இவரும மந்தரக்ருத் ரிஷிகளில ஒருவர் தரஸதஸ்யு, எனபது காரணப பெயர்—அதாவது —துஷடர்கள் இவரைக கணடதும அஞசி நடுங்கி ஓடி விடுவார்களாம் அககாலததில் இவா வேள்வி செயவதில மிகவும சரத்தை உள்ளவராயும் புகழபெறறவராயும விளஙகினதால, இவருககும இவா பிதாவான புருகுத்ஸருக்கும் ஏழு நகரஙகளை இநத்ரன கொடுததாக வேதததில சரிதரம கூறுகிறது இவா சில ருக்மநத்ரஙகளுககு தேவதையாக வும இருநதுள்ளார். அவை இந்தராதிகளை துதிககும் மந்த்ரஙகள் அவர்களுக்கு ஸமானமாக இவரையும துதிககிறது ஆகையால தேவத்தன்மை வாய்ந்தவர் இவர் மேலும மநதரகருத என்ருல ருக்சாகையில ஒனப தாவது மணடலம நூத்திபபத்தாவது ஸூகதத்தை கண்ட ரிஷிகளில இவரும ஒருவர்

இவா திருக்குமாரா குருசரவணா இவரும் பிதாவான த்ரஸதஸயுவைபபோல் ஜஞானுனுஷடான முள்ளவர் தவிர யாா யார் யாகம செய்தாலும் அந்த யாகத்தில் ருத்விககுகளுககு நிரம்ப தக்ஷிணைகளை ஸமர்பித்து, யாகததை பூர்த்தி செயவிபபவர். இதை கவஷர் என்னும் ரிஷி புகழச்சியுடன் பேசுகிருர் குருச்ரவணர் நிரம்ப தக்ஷிணை கொடுத்ததாலதான் என் யாகம் நன்ருக பூர்த்தி ஆச்சுது. அத்துடன நிறகாமல் கவஷர். இவர் பிதாவான த்ரஸதஸயுவையும புகழகிருர்

யாக காமானுஷடானததிற்கு தாமபத்நீமுக்யம் அம மாதிரி ஐமபது கனனிகைககளை தானம செய்ததாக ஒரு ரிஷி சொனனதாகவும் தெரிவித்தாா ரித்விக்குகளின புகழ வாாதைதககளக கேழபதால இவருககு குருசரவணர், எனறு காரணப பெயா உணடாயிறறு

இபபடி, அங்கீரஸ, புருகுதஸா, தரஸதஸயு, குருசரவணாதி மஹானகளின யாகஙகள், கன்னிகாதானம, கொடை முதலிய பலஞகை சடமாஷணஸநததிகள இனறைககும் கர்மானுஷடான பராகளாயும ஜஞான வைராகய சேவதிகளாயும திகழகிருாகள்

நாத-யாமுன - யதீநதராதி - பரதான - பூாவாசாாயா களுடைய பரபாவததால அவாகளுடைய ஜஞான ஒளி யாலும விஷணு பாரமயம், ஸ்ரீ வைஷண ஸம்ருததி வேறூன்றிக கிளைதது திகந்தவயாபியாய விளஙகுகிறது

அநுபந்தம்—I

(41 ஆம பக்கத்தின் கீழகுறிபபின் தொடர்ச்சி)

5 யாமுன விஜயவிலாஸமு, என்று சடமஷணா கோத்ரோத்பவ, சிகுளி ரேவுளு வேங்கடக்ருஷண மாசாருளு கரநதத்திலும யாமுனுர்யருககு நான்கு குமாரர் கள் என்று பேருடன் குறிககப்பட்டிருக்கிறது

6 மேல்படி க்ரநதத்தின் அனுபந்தமான 'குருபரம பராப்ரபாவம்' என்னும கரந்தத்திலும நான்கு குமாராகள் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது

7. ஸ்ரீ உ வே அமமயபபன ஸ்ரீரங்கநாதாத்வரியால 1571-ல செய்யபபட்ட லக்ஷமீகுமாரோதயத்திலும ஆளவந்தாருககு நானகு குமாரர்கள் என்று கணடிருக கிறது

பிழை திருத்தம்

பககம	பிழை	திருத்தம்
24	எனருா	என்ருள்
33	பாரை	பரரை
33	நதியை	நிதியை
33	பூவி	புவி
33	வரவேறறி.	வரவேறறு
36	பாதசாபு	பாதசாரி
37	கங்காய	கைங்கர்ய
39	இருந்தாலும	இருந்ததாலும்
49	ஸ ஈரி	ஸூரி
49	கோட்டையூர்	கோட்டியூர்
50	அபோக்ஷித	அபேக்ஷித
54	மருமடியும்	மறுபடியும்
68	மநத	மந்த